

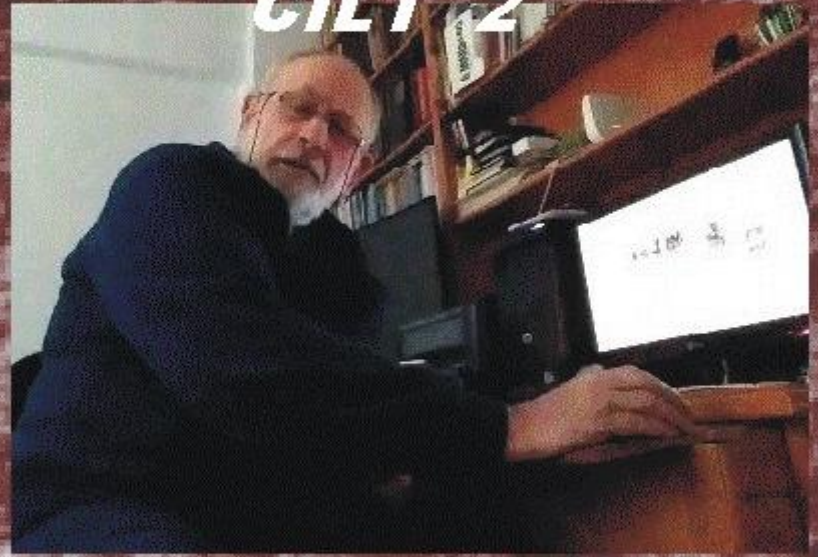
2002

ISBN 978-625-97153-4-6 (TK)
ISBN 978-625-97153-6-0 (2.c)

YAZ DOSTUM 2002

YAZDIKLARIMIZ: 2

YAZ DOSTUM
2002
CİLT 2

Mahmut Selim GÜRSEL
2002

YAZDIKLARIMIZ:2

YAZ DOSTUM 2002 CİLT 2

Mahmut Selim GÜRSEL
2002

ISBN 978-625-97153-4-6 (Tk)
ISBN 978-625-97153-6-0 (2.c)

YAZ DOSTUM 2002 1

İÇİNDEKİLER

TAKTİM

Mahmut Selim GÜRSEL

YENİ BİR YILA GİRERKEN

FRANSA'YA CEVAP

GELE, GELE GELDİK BU GÜNLERE

KİTAP VE KÜTÜPHANE

SPG (TÜP GAZ)VE BİZLER

ÇORUM, TANITIM VE REKLAM

VERDİĞİN ZAN EDENLER

BİZLER, BİZLER VE ONLAR

4.YILIMIZA ERDİK!

1890 ÇORUM YERLEŞİM PLANI

YARIN BU GÜNÜ DE ARAYACAĞIZ!

BELKİ BİR GÜN

OKUMAK - OKUMAMAK YA DA

OKUYAMAMAK.

BULUNMAYAN HİNT KUMAŞLARI

DÜNYAYA HÜKMEDEN VE BİZ
CUMHURİYET BAYRAMI VE TÜRK
GENÇLİĞİ
NE DERSİNİZ? YENİ
DÜŞÜNCELERİMİZ
ÖĞRET
RAMAZAN AYI Kasım 2001
33 YA HU!
RAMAZAN BAYRAMI
YENİ HİZMETLERİMİZ
ÜÇÜNCÜ CİLDİ DE TAMAMLADIK
HAFTALAR TURİZM HAFTASI
YENİ BİR HAVA; BİR YENİ SOLUK
BİR ÇAĞ BAŞLARKEN
REKLAM
27 MAYIS 2002 ve BU GÜNLER
GELDİ ÇATTI FESTİVAL
ÇORUM'DA FESTİVAL HAZIRLIKLARI
TRAFİK

OLDU DA BİTTİ MAŞALLAH –BİR
YAŞA DAHA GİRERKEN
KIRK BİR KERE MAŞALLAH
YUSUF GÖK
REKLAMLAR VE BİZLER
V. HİTİTOLOJİ KONGRESİ
HİTİTLER; ULUSLARARASI
HİTİTOLOJİ KONGRELERİ
ATATÜRK VE İLK HİTİTOLOGLARI
ESKİ ESER KAÇAKÇILIĞI
KENDİM ÇALDIM KENDİM OYNADIM
VE SEÇİM
BAHÇELER VE BİZLER
HEY GİDİ GÜNLER HEY!
BİR AYIN ARDINDAN

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum.

Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci s6mestrinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kuşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıca'yı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın

Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'de ki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphaneler de bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççılolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum:

Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imizin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, kitaplar ve dergiler yayımladım.

Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya

teşvik etti. Yazılarım Mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüdür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı.

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım:

<https://gurselyayin.com>

corumlu2000@gmail.com

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

YENİ BİR YILA GİRERKEN

Yeni yıla girerken; Gürsel Yayınevi imkanlarını zorlayarak elinizde bulunan bu sayıyı yayınlamayı başardı.

Başarmayı başardı fakat; 2001 yılının ilk sayısını ancak bu ay yani Mart ayında yayınlama mecburiyetinde kaldı.

Dergimizin gecikme nedenlerinden en büyüğü, ekonomik krizden etkilenme. İkinci büyüğü ise eşimin ve benim sıhhatimizin (Ayaklarımız) bozulması olarak dergimizi geciktirme mecburiyetinde kaldım.

2000 yılında fiyat artırımını yapmış, dergimizi bu fiyattan 2000 yılı içerisinde satmaya inatla devam ettim. Fiyat artışını hükümetin istikrarlı politikaları doğrultusunda %40 olarak düşünürken: yeni sayımız basılma aşamasına geldiğinde Türkiye'nin büyük bir ekonomik yenilenme hareketine girmesi ile bazı mecburiyetlerde kalma zorunluluğunda kaldı. Dergimizin maliyetinin ekonomik kriz nedeniyle %65 lere varan fiyat artışı ile beraber bunu siz abonelerimize fiyatımızı arttırarak yansıtmak

zorunda kaldı. Yine de bu artışı %50 gibi seviyede tutma kararını aldım.

Elimizde olmayan bu sebeplerden dolayı çok üzgünüm!

Dergimizin bu fiyat artırımını, siz sayın abonelerimizi sıkıntıya düşüreceğini biliyorum. Fakat; "ya bu deveyi güdeceğim, ya da bu diyardan gideceğim" atasözümüzün dediğinin bu diyardan sizlerin sayesinde GİTMEME kararı ile yayınımaza sıhhatimin devam ettiği müddetçe sürdüreceğim.

Bir de siz sayın hemşehrilerimden istekte bulunacağım: Elinizdeki bu dergiyi yaşatmanız için; bazı büyük firmalarımızın Çorum gazetelerini desteklemek amacıyla yıllık reklamlar vererek yardımda bulunmalarını sevinçle görüyorum. Yaklaşık 3.5 yıl gibi bir zaman dilimi içinde sizlere ulaştırdığım dergimize de buna benzer "KATKILARINIZI" bekliyorum.

Saygılarımla.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 24 03 Mart 2001
KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

FRANSA'YA CEVAP

24. Sayıda yayınlanacaktır; diyerek aşağıdaki yazımı e-mail yoluyla Reisi Cumhur, Başbakan, Başbakan Yardımcıları, Bakanlar ve Millet Vekillerinin e-mail adresi olanlara yolladım.

Mesajım pek çok milletvekillerini e-mail alanlarının dolu olduğu gerekçesi ile geri geldi. Her ne hikmetse MHP Genel Merkezinden yazımın virüslü olduğunu belirten cevap aldım. Sonuçta iki cevap aldım onları sizlerle paylaşmak istiyorum.

Cevap verenlere Çorumlular adına teşekkür ederim. Biz, bize dost görünen düşmanlarımızdan korkalım. Neden korkalım dersiniz, geçen günlerde Fransa'nın aldığı SÖZDE "Ermeni Soy Kırım Tasarısı" bizi oldukça üzdü.

Her devletin kırılacağı, üzüleceği bir duyarlı noktası, yumuşak karnı vardır. Fransa'nın yumuşak karnı ekonomisi, turizmi, tarihi değildir. Fransa'nın yumuşak karnı "FRANSIZ KÜLTÜRÜ"dür. duyarlı, duyarsız her Fransız "KÜLTÜR" ile ilgilenir, korur, gözetir ve kollar.

Türkiye'nin, Fransa'ya karşı yapabileceğimiz dayanışma ancak "FRANSIZ KÜLTÜRÜNÜ" ret

etmemizle, aldıkları karar çerçevesinden ricat ettirebiliriz.

Ne yapmamız gerekir? Sorusuna ise, şu önlemleri bütün Türkiye genelinde, gerekirse Kanun, gerekirse Bakanlar Kurulu Kararı ile en acil şekilde uygulamaya koymamız gerekir.

1- Fransızca Dil Eğitimi bütün okullarımızdan kaldırarak, inadına Fransızca yerine Ermenice Dilini koymak.

2- Ülkemizde bulunan Fransız Kültür kurumlarını acilen kapatmak.

3- Ülkemizde eğitim veren Fransız Eğitim Kurumlarını kapatmak.

4- Fransa ile ilgili bütün haberlere bütün Türkiye dahilinde yasaklama getirmek.

5- Fransa ile ilgili bağlantıları olan okullar arası bilgi alış verişini kesmek

vb. Eğer biz bu kararları birkaç hafta içerisinde uygulamaya koyma girişiminde bulunursak,Fransa geri adımını atar. Aldığı kararla örnek ülke vasfını Avrupa'da kaybeder. Bu kaybetme ile beraber, diğer

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Avrupa ülkeleri buna benzer tasarılarını rafa kaldırır.

Biz bu uygulamaların benzerlerini, diğer devletlerin yapacakları eylemleri susturma bakımından gerekli olan çalışmalara hemen başlayıp, ileride hemen uygulamaya koyabileceğimiz pozisyonda elimizin altında bulundurmamız gerekir. Saygılarımla.

Sayın Selim!

Fransa'nın yaptığı son terbiyesizlik hakkındaki yazımı ilişikte size gönderiyorum.

Aslında kültürel bağları koparmak yerine maddi zarar verici davranışlarda bulunmak günümüz dünyasında daha can yakıcı ve etkili olmaktadır. Milletçe bunlar üzerinde yoğunlaşmak sesimizi duyurmak için iyi bir vesile olacaktır.

Saygılarımla.

Dr. Ahmet Tan İstanbul Milletvekili AGİTPA
Türk Grubu Başkanı

AHMET TAN 24.1.2001 Yeni diplomasi..

Diplomasi artık yalnızca diplomatlara bırakılmayacak kadar önemlidir.

Fransız Meclisi'nin yaptığı edepsiliğin benzerini, başka ülke meclislerinin de yapabileceği artık gün gibi ortada.

Bu edepsizlikleri, geleneksel diplomasi ile, Dışişleri Bakanlığımızın meslek memurlarıyla önlenmek kolay değildir, mümkün de değildir. Çünkü o arsızlık ve edepsizler söz konusu ülkelerin dışişleri bakanlıkları ve diplomatların dan benzerini, başka ülke meclislerinin de yapabileceği artık gün gibi ortada.

Bu edepsizlikleri, geleneksel diplomasi ile, Dışişleri Bakanlığımızın meslek memurlarıyla önlenmek kolay değildir, mümkün de değildir. Çünkü o arsızlık ve edepsizler söz konusu ülkelerin dışişleri bakanlıkları ve diplomatlarından değil parlamentolarından, politikacılarından kaynaklanıyor.

Parlamentolar yani seçilmişler, dünyanın hiçbir yerinde atanmışları, yani diplomatları muhatap almak istemezler. Bunu doğru görmezler. Çünkü seçilmiş yasamanın, atanmış yürütmenin temsilcisidir.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Birbirlerinin eşiti değildirler. Bu yüzden müzakereye de oturamazlar, fazla gerekmedikçe aynı masaya dahi oturmazlar.

İyi ki de oturmazlar.

Türkiye'ye yönelik edepsizlik diplomasiden değil politikadan kaynaklanıyor. Hem de en ilkelinden iç politika ve en ucuzundan oy hesaplarından kaynaklanıyor.

Bir ülke politikacısının ve parlamentosunun yaptığı arsızlığa, "dur!" deme olanağına, ancak karşı ülkenin politikacısı ve parlamentosu sahiptir. Bu nedenledir ki, önümüzdeki dönem artık, Parlamento Diplomasisi dönemidir.

Geçtiğimiz aylarda bu köşede parlamento diplomasisi üzerinde çeşitli nedenlerle yazılar yazıldı. Yeri geldiğinde konuşmalar yapıldı, demeçler verildi.

Türkiye'nin ve TBMM'nin parlamento diplomasisine önem vermesi gerektiği anlatıldı.

Parlamento diplomasisi aslında ne Türkiye için yeni, ne de dünya için. Ama nedense Türkiye iç

politikanın cazibesi ve cerbezisiyle diplomasinin bu türüne pek kulak asmadı.

Oysa NATO'ya ve Avrupa Konseyi'ne girişle birlikte 1950'den başlayarak Türkiye en yetişmiş en güçlü kadrolarını Parlamento diplomasisinin hizmetine vermişti.

Rahmetli profesörler. Muammer Aksoy, Turan Güneş, Turan Feyzioğlu gibi çok değerli milletvekilleri, Türkiye'yi parlamento platformlarında temsil ettiler. Belki de o dönem incelense parlamento diplomasisi alanında ülkenin uluslararası çıkarlarına üstün hizmetler sundular. O dönemlerde diplomatlarımızın uluslararası başarısında onların desteklerinin büyük payı var.

Ne yazık ki Rahmetli Özal'la 1980 sonrası dönemde parlamento diplomasisine sırt çevrildi.

Ülkelerin parlamenterleri yalnızca ikili ilişkiler sırasında, bir araya gelmiyorlar. Onları uluslararası parlamentolar var. Hem de elli küsur, yüz küsur

[KİTAP BAşINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

yıldan beri var.

Dünya Parlamentosu niteliğindeki Parlamentolar arası Birlik 1889'dan beri onlarca ülkeden yüzlerce milletvekilinin ortak platformu. TBMM ise bu parlamentonun 1945'ten beri üyesi.

Millet vekillerimiz, Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nin ise 51 yıldan beri kurucu üyeleri.

TBMM üyelerinin asli olarak görev yaptığı başka uluslar arası platformlar da var:

Avrupa Parlamentosu Karma Parlamento Komisyonu'nda, NATO ve AGİT Parlamenter Asamblesi'nde ve Karadeniz Ekonomik İşbirliği Parlamenterler Asamblelerinde, her partiden çok sayıda TBMM üyesi görev yapıyor.

Evet, Fransa Meclisi'nin edepsizliğiyle başlayan yeni dönem artık Parlamento Diplomasisi dönemidir.

TBMM artık parlamento diplomasisine önem ve ağırlık vermelidir.

Edepsizlik yumurtası kapıya geldiğinde, 48 saatlik ziyaretlerle parlamento diplomasisinin sonuç vermesi mümkün değildir. TBMM Başkanlığı konuya eğilmeli, siyasi parti

yöneticileriyle, Dışişleri Bakanlığı yetkilileriyle ve konunun uzmanlarıyla bir araya gelmelidir.

Bağımsızlık savaşı yapma onuru taşıyan TBMM artık,

Sayın Mahmut Selim Gürsel

ÇORUMLU 2000 Aylık Kültür, Tarih, Sanat ve Edebiyat Dergisi Sahibi

E-Mail: corumlu2000@yahoo.com

1 Şubat 2001 tarihli mesajınız için teşekkür ederim.

Desteyiniz ve görüşleriniz çalışmalarımıza güç katmaktadır. Sözde Ermeni Soykırımı Yasasını

Kabul eden Fransa için yapılacak tepki

dayanışmasına ilişkin görüşlerinizin yer alacağı

Derginizin 24. Sayısını, Başkanı olduğum Türk

Demokrasi Vakfının aşağıdaki adresine ulaştırmanızı bekler iyi günler dilerim.

Bülent Akarcalı Başkan,

Türk Demokrasi Vakfı Ahmet Rasim Sok: NO:27

06550, Çankaya/ANKARA

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 24 03 Mart 2001

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

GELE, GELE GELDİK BU GÜNLERE

Ne zamandı hatırlar mısınız?

Yıl 1998.

Bundan tam 32 ay önce dört renkli 32 sayfalık bir dergi yayınlamıştı.

Siz Çorumluların görüşüne sunmuştum.

Çorum'da 1998 tarihine kadar birçok dergi yayınlanmış, fakat yayım hayatları uzun sürmemiştir.

ÇORUMLU 2000 Dergimiz direndi, direndi bu günlere geldi.

Neler yaptığımı pek çok okurumuz ve yazarımız benim ağzımdan dinledi, başkalarından duydu, dinlediniz.

Emeksiz yemek olmayacağını biliyoruz. Bizde emeğimizi 24. sayı ile sizlere sundum. Dergimiz ikinci cildini tamamladı. Elinizdeki bu 25. sayısı ile de üçüncü cildine başlamış oldu.

Birçoklarınız dergimi sırtınızda taşıdınız.
Birçoklarınız da yazılarıyla dergimize katkılarda bulundu.

Birçokları artık yazı yazmadı.
Birçokları aldıkları dergilerin parasını vermedi.
Birileri, birilerinin yayında hava atmak için 3 adet abone olalım dediler, dergi parası isteyince, biz senden telif ücreti alıyor muyuz diyerek kardeşlerine söylediler.

Birçokları bir yazı vererek 24 sayı dergi aldılar.
Ve ben yılmadım.
Yılamazdım.

Çorumluya verilmiş bir sözüm vardı. 24.
Sayıya kadar bana güvenerek dergi ücretini verenler vardı.

Sözümde durmam gerekti.
Ben de Çorumlu Dergisi sahibi olarak ve Çorum adına hepinize teşekkür ederim.

Dergimiz; mahalli bir dergi vasfında 21. sayıya kadar varlığını sürdürdü. 24. sayıdan itibaren ise;
**MAHALLİ DERGİLİKTEN, BÖLGESEL -
ULUSAL bölümlerini de atlayarak EVRENSEL bir
[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

dergi statüsüne geçti.

Bu başarımızı basın tarihi içerisinde hiçbir periyodik yayında görülmeyecek atlama ve atılım olarak göremezsiniz.

Dergimizin bütün yazıları <https://www.gurselyayin.com> adresinden 3 sayı geriden yayınlanmakta. *

İleride tüm abonelerimizin bilgisayara geçmeleri ile bu adresten sizlere ulaşmaya devam edecek.

Biz Çorumluyuz.

Bizim yaptığımızı her babayiğit başaramaz dersek abartmış olmayız.

Neden dersiniz?

Çorum'un Leblebisini örnek gösterebiliriz, sanayisini gösterebiliriz.

Leblebimiz tüm ülkede ismi ile tanınmakta, tanınmakta fakat adı ÇORUM LEBLEBİSİ acaba kendisi nereli olduğunu araştırmamız gerek (!)

11,03,2001 tarihinde Samsun'a reklam araştırması için gittiğimde Samsun Saat Kulesi civarında bir kuruyemişçinin kavurarak mis gibi kokusunu caddeye sunduğu leblebiye "Taze Çıktı

Çorum Leblebisi!" diyerek müşteriye sunması beni hem sevindirdi, hem de üzdü.

Sanayimiz ise; başka isimlen altında sunulmakta. Fason mal üretilerek kendi ismi varken, başka markalar altında siparişleri olduğu duyumunu aldım. İnşallah gerçek değildir.

Bunlarla ne demek istiyorum her halde anlamışsınızdır. Yine de anlamayanlara anlatıyım. İsmimize, imalatımıza sahip olalım. Sahip çıkalım. İsmimizi başka isimler altında pazarlamayalım. Başkaları sizin markanızı kullanmadan para kazanmasın.

Saygılarımla.

*24 sayıdan sonra dergimiz internet üzerinden 3 ay sonra yayınlanmasının sebebi, aboneliğime saygımız nedeni ile idi.

Dergimiz; 63 sayı basılı olarak okuyucunun eline geçti ve ayrıca internette yayınlanmaya devam etti. 64. Sayıda artık tamamen sanal olarak 250. Sayıya kadar aylık periyodik olarak dergimiz

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

yayınlandı.

Şair arkadaşların tarafıma verdikleri şiirleri muhakkak ömrüm olursa yayınlarım diye söz vermem nedeni ile 193'ü sayıdan 250'i sayıya kadar benim, eşimin yemekler çalışması ile şiirler bitene kadar 250. Sayıya kadar sanal yayınlamı sürdürdüm. 250. Sayıda derginin yayınına son verdim. Sitemde halen 1. Sayıdan, 250. Sayıya kadar dergimiz sitemde arşiv olarak yayınlanmaktadır.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 25 25 Nisan 2001

KİTAP VE KÜTÜPHANE

El yazması yada basma;broşür, harita, dergi, gazete, kitap, plak, slayt, CD gibi fikir eserleri ürünlerinin ve çeşitli eğitim araçlarının okuyucunun yararlanması için toplanılıp saklanıldığı yer olarak tarif edebiliriz.

Kütüphane; milattan önceki devirlerde kütüphanenin mevcut olduğunu yapılan arkeolojik kazılar neticesinde öğrenmiş bulunuyoruz. Tanınan en eski kütüphaneler doğu uygarlıklarına ait toplumlarda olduğu bilinen bir gerçektir.

Bilinen en eski kütüphaneler Asur, Babil, Hitit uygarlıklarından günümüze ulaşmış çivi yazısı eserlerle gün ışığına çıkartılmıştır.

Bunlardan bilinenler; Mısır'da Karnak tapınağı kalıntıları arasında bulunan kütüphaneye ait bir kitabe, Eski çağların en ünlü bilinen M.Ö VIII. Yüzyılda kurulan Asurbanipal kütüphanedir. Bu

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

kütüphaneden çıkartılan 22.000 tablet bugün Britittish Museum koleksiyonları arasında bulunmaktadır. M.Ö. IV yüzyılın sonlarına doğru Yunan hükümdarı Ptolemaios I tarafından adı çok duyulmuş olan İskenderiye kütüphanesidir. Roma imparatorlukları çağlarında işgal edilen yerlerden getirilen ganimetler arasında bulunan eserlerle Roma'da kütüphane kurulmuştur.

Bilinen eski kütüphanelerin birçoğları şahıs kütüphaneleri olmaktan ileri gitmemekle birlikte ülke idarecilerinin saraylarında muazzam sayılabilecek kütüphaneler kurulmuşsa da, yıkılan iktidarlara sonunda bu kitap ve dökümler yok edilmişler, yağmalanmışlardır.

Bilinen ilk ilmi kütüphanelerden bazıları ise şunlardır: İngilterede; Oxford,cambridge. Paris Mazarine. Berlin Ulusal kütüphanesi. Madrid ulusal kütüphanesi. Madrit ulusal kütüphanesi. Kurulmuş ve bugün her ülkenin ulusal kütüphanesi bulunmaktadır. Türkiye'de ise Milli Kütüphane olarak tüm okurlarına hizmet vermektedir.

Kütüphanelerin genel kısa tarihçesinden sonra yazının ve kitabın ne gibi malzemelere yazıldığını

incelersek: Önceleri yazı kaya yüzlerine kitabe şeklinde yazıldığı, kazılardan kil tablet üzerine, parşömen (Deri tabaklanarak yapılan) kullanılmış, sonraki zamanda Mısır'da papirüsler üzerine, Çin'de ipek üzerine ve yine Çin'de kağıt üzerine yazı yazıldığı bilinmektedir. Kağıtın icadından sonra ise yazı ve kitap yazımı artmış, hele matbaanın icadı ile de kitap basımı ve yayımlanması kolaylaşmıştır.

Kitabın oluşumu ise, yazıların yazıldığı tabletler bir araya getirilmiş, sonraları papirüsler veya parşömenler sıralanarak rulo edilmiş, ipek ve kağıt kullanılmaya başladıktan sonraları bu günkü bildiğimiz kitap meydana gelmiştir.

Çorum'da bilinen en eski kütüphane ise sırasıyla şunlardır:

“Boğaz köy Hitit arşivlerinde bulunan çivi yazısı tabletlerle Dünyaya kendisini tanıtmış,bu arşivde bulunan tabletlerden sonra diğer kazılarda ele geçen tabletlerle Hitit tarihi bilinmeye başlanmış, sonradan Ortaköy kazılarının başlamasına vesile olan birkaç tabletin gün ışığına çıkarılmasıyla, Ortaköy'de

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

de bir tablet arşivinin bulunması kütüphane olarak kabul edebiliriz.

“Helenistik Çağda ise Çorum ve çevresinin de yerleşik düzenin bulunması, kilisenin etkisi ile burada bulunan kiliseler hakkında detaylı bilgi bulunmakla beraber, İstanbul'da bulunan ve halen etkinliğini koruyan patriklik kütüphanesindeki kitapların bazılarının Anadolu'nun Türkleşmesinden sonra Çorum çevresinden ve Anadolu'dan gittiği söylene gelmektedir.”

“Anadolu'nun Türkleşmesinden sonra karışık devir sonucu Türk iskanına açılan Çorum ve çevresin de yerleşik düzene tam geçilmemesi, toprak itilafları ve çeşitli Türk beyliklerinin egemenliğine girmesinden olsa gerek kütüphane sayılabilecek bir birikimin olabileceği hakkında olmasına karşı, hangi yerde, hangi tarihte kütüphane bulunduğu tespiti yapılmamış olup, Alaca ilçesi Karahisar Temürü denilen yerde, Hicri 665 Miladi 1266 tarihlerinde Hüsameddin Timur'un bu tarihte yaptığı bir vakfiyede bu köyün eski yerinde medrese yapıldığı, bu gün Hüsamîye Medresesi diye anılan

medreseye vakfettiği arazi ile varlığı anlaşılmış oluyor. Adı geçen medresenin muhakkak bir kütüphanesinin olması gerektir.

“Osmanlı İmparatorluğu döneminde, Amasya'nın payitaht merkezi olması Nedeniyle, Çorum Amasya sancağına uzun süre kalması, birçok alim ve ulemanın ilimiz topraklarından yetişmesi, Amasya'da bulunan medreselerde ilim okutmaları haricinde, veliahtlara sarayda ders veren hemşehrilerimizin olduğunu eşitli kaynaklar belirtmektedir. Çorum ilinde adlarını tespiti bulunan medrese ve kitaplıklar nüfus oranlamasına karşın oldukça çok olduğu görülmektedir. Bu medreselerin faydalanacağı kütüphanelerinin olması olağandır.”

Osmanlı Döneminde Çorum'da kütüphane ile ilgili bilgiler 18. Yüz yılın ikinci yarısına kadar gitmektedir. Sicil defterlerinden, Evliya Çelebinin Seyahatnamesinde, Salnamelerden ve mahalli basın kaynakların da bulunan kayıtlara göre:

“Evliya Çelebi:“... Erbabı-ı maarifin, nükteşinas çelebileri, ulema ve sulehası, yaran-ı garüb-üd diyar **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

adamları çoktur...”

“Eskişehir Sicil Defteri 96. S. ve Çorumlu Dergisi 19 Sayı 13. S. ...1170 Hicri senesinde, Çorum Akpınar mahallesi sakinlerinden Müderris Hacı Ali Efendi, sokak tarafı hududunda, yontulmuş taştan muntazam ve metin bir kütüphane binası, muhtelif kitaplarını ve malikanesini vakıf ve tahsis etmiştir...”

“Hicri 1318 Ankara Salnamesi. “...1296 Hicri senesinde Müftü Ahmed Feyzi Efendi tarafından Emir Ahmed mahallesinde kargır bir kütüphane kurmuş ve 3000 cilt kitabı okuyucuların hizmetine vermiştir.....”

“Hicri 1320 Ankara Salnamesi : ”.....1202 Hicri senede, Süleyman Feyzi Paşa Çorum'da bir kargır kütüphane yaptırmış, 600 ciltlik kitabı okuyucu hizmetine vermiştir...”

“Hicri 1328 Devlet Salnamesi 406. sayfa ”...Çorum'da bulunan Kurdoğlu Medresesi kütüphanesi, Fevziye'yi İrfaniye isimli kütüphanenin banisi Hacı Ahmed Efendidir. Tesis tarihi 1309...”

“İhsan Sabuncuoğlu Çorum Tarihine Ait Derlemelerim: ”...İstiklâl mektebinin yerinde ahşap yapı olarak Süleyman Feyzi Paşa Kütüphanesi bulunmaktaydı. Mutasarrıf Nureddin Bey tarafından kütüphane yıktırılarak 1913 - 1914 tarihinde İstiklâl mektebi yaptırıldı...”

“Naci Önder 5.12.1951 Yeni Çorum Gazetesinde: ”..Şimdiki İstiklâl mektebinin bulunduğu yerdeki Süleyman Feyzi Medresesi, 1313 Hicri senesinde Hasan Paşa Ulu Camii avlusunda bir kütüphane kurmuş, 900 cilt kitabı okuyucu hizmetine vermiştir. Camii Kebir etrafındaki iki medreseden binisinin iki odasını işgal ediyordu. Bina taştan inşa edilmişti...”

Cumhuriyet Döneminde Tekke ve zaviyelerin kapatılması ile Çorum'da bulunan özel ve medrese kütüphanelerinin de faaliyetine son verilmişti. Bu olay karşısında Çorum'da yeni bir kütüphane yaptırılma mecburiyeti doğdu. Bu yeni kütüphane için kurulan

Komisyon, Çorum'un çarşı ve hükümet binasına yakın olan bir akarın arkasında bulunan [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

kullanılmayan arsaya kütüphane binası yapılması için karar verildi. Burası bu gün Belediye Başkanlığının bulunduğu binadır.

Binayı Çorumlular kanılarla taş taşıyarak,işçilik almadan yaptılar. İki katlı olan binanın altı kütüphane masraflarını karşılaması için dükkan olarak tasarladılar. Üst kısmı kütüphane salonu ve kitapların konulacağı bölüm ve memur bölümü olarak yapılandırıdılar.

Binanın bitiminde açılış yapıldı. Burada Çorum halkına hizmet vermeye başladı.Çeşitli nedenler ve mahalli idarenin uygun gördüğü yerlerde kütüphane hizmetleri görüldü. Asıl sahibi kütüphane binasından çıkartılarak şimdiki Emniyet sarayının bulunduğu yerde bulunan bir okula naklettiler,oradan diğer okulların köhne yerlerinde görev yaptırıldı,sonunda eski birasının dükkanların bulunduğu alt katta hizmetini sürdürmeye devam etti.

Bu bina sıkıntısı ve kütüphane binasının da bazı sebeplerden ellerinden alınmasından dolayı Bahçeli evlerde yeni bir kütüphane binası yapıldı. Bu bina Türkiye genelinde en modern kütüphane projeleri içinde görülmekte idi. 23 Nisan 1963 tarihinde

hizmete girdi. Sonraki yıllarda kütüphane Binası Çorum için yetersiz kaldı.

1980 tarihinde Çorum Belediyesince yeni yerleşim alanı projesinde bulunan arsa Kütüphane Müdürlüğüne devredilmiş, Kültür Bakanlığının tek tip projesi ile Yeni Kent yerleşim yerinde kütüphane binası yaptırılmış,binanın bitiminden sonra İl Halk Kütüphanesi Müdürlüğü 25 Aralık 1991 tarihinde yeni binaya taşındı.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 25 25 Nisan 2001

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

SPG (TÜP GAZ)VE BİZLER

SPG dediğimiz petrol menşeli ve fiziksel hali gaz olan, hidrokarbonatlardan; propilen ve izo-bütan, bütlen bileşiklerini veya bu bileşiklerin karışımlarının sıvılaştırılarak çelik kaplarda, valf, vana, dedantör, kapak, tapa gibi donanımlarla pazarlanan veya son birkaç yıl içinde büyük tanklarla ısınma amacı ile (Dökme Gaz) olarak da hizmetimizde bulunan ve son yıllarda ise binek araçlarımızın ucuz yakıtı olarak bizlere lanse edilen GAZ'dır.

Yazımızda “İl Hıfzıssaha Meclisi Kararı” ile “Çorum Belediyesi”nin uygulamalarını irdeleyeceğiz.

17/06/1999 Tarih ve 1999/09 karar no'lu: 13 madde ile satış yerlerinin özellikleri sayılmış: tek katlı ahşap olmayan binada, bunun mümkün olmadığı durumlarda çok katlı ahşap

olmayan bina. İş yeri zemini beton kaplı, idare ve işyeri ayrı oda veya bölümlerde (havalandırma delikleri net alanı en az 140 santimetre kare) soba ile ısıtılmayacak. İşhanları, oteller, eğlence yerleri, pansiyon, kahvehane gibi yerlerde olmayacak. İşyerlerine itfaiye ve cankurtaran kolayca girecek. Yangın halinde tüplerin tahliyesi kolay olması için genişlikte çıkışı olacak. İşyerlerinin kapıları doğrudan dışarıya açılacak. İşyerinin bir cephesi bina dışına açılacak. İş yerinde en fazla 500 kg'lık tüp bulunacak.

27/07/2000 Tarih ve 2000/07 sayılı Karar no'lu:

“a)İl Hıfzıssaha Meclis kararı Kanunların ve Yönetmenliklerin ışığı altında İlimiz ve ilçelerimiz ile diğer yerleşim yerlerinde ikamet eden bizlerin “Tehlike ve Korkudan” uzak olmamız için SPG veya LPG diye anılan Tüp Gazların DEPOLANMA ve SATIŞ için Tüp satanları uyaran yazısı ile beraber “Çorum Merkez İlçe’de “LPG depolarının karar tarihinden itibaren Belediye Başkanlığı Asfalt Şantiyesi Bölgesinde bulunan bölgeye acilen

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

taşınmalarına, aksi taktirde bu depoların taşınmalarını müteakiben bu depoların Gayri Sıhhi Müesseseler Yönetmenliğine göre Sağlık Bakanlığından ruhsat alınmak üzere Valilik Makamına müracaat etmelerine” diyerek Tüp Satan Esnafa bilgi verilmiştir.”

“b)Yine İl Hıfzıssaha Meclis kararında belirtilen ...57 iş yerinin 2 tanesinin tüp satmayı bıraktıkları ve kalan 55 adedinin tamamının ise 17/06/1999 tarih ve 99/09 sayılı İl Umumi Hıfzıssaha Kararında belirtilen vasıflara,Gayri Sıhhi Müesseseler Yönetmenliği ve Parlayıcı, Patlayıcı, Tehlikeli Ve Zararlı Maddelerle Çalışan İşyerlerinde ve İşlerde Alınacak Tedbirler Hakkındaki Tüzüğe uygun olmadıkları tespit edildiğinden, ayrıca Gayri Sıhhi Müesseseler Yönetmenliğine göre 2 bendinde yer alması nedeniyle mevcut halleriyle bu işyerlerine sağlık koruma bandı oluşturulması imkanı bulunmadığından,ayrıca toplum ve halk sağlığının can ve mal güvenliğini sağlamaya yönelik olarak ilimiz merkezinde LPG perakende satış yerlerine

Gayri Sıhhi Müessese ruhsatı verilmemesine” Denilmektedir.

Rahmetli Turhan KILIÇÇIOĞLU zamanında Asfalt Şantiyesi Bölgesinde Tüp satıcılarının kullanmaları için 30-35 adet yaklaşık 80 metre

karelik depolar yaptırılmış ve bu depolar bu güne kadar kullanılmaktaydı. Kullanılmakta olan bu depolar acaba yukarıdaki karar uygun muydu? Elbette uygun değildi. Fakat kullanılıyordu. Bazı esnaflarımız halen kullanmakta.

Şimdi gelelim işin doğrusuna: 17/06/1999 tarihinde tüp satanlar bu yönetmenlik gereği uyarılmışlar yaklaşık olarak hiçbir takip ve uyarı yapılmadan 27/07/2000 tarihinde denetlenmişler ve hiçbirisine çalışma izni verilmemiş. Acaba diyorum (!) Hiç denetlenmeyen bu yerler bir yıl içinde aynı kararda bahsi geçen “toplum ve halk sağlığı ile mal ve can güvenliğine yönelik” hiçe mi sayıldılar. Allah'tan bu zaman zarfında sağlık, mal ve can

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

kaybımız olmadı. Bu yazıyı yazdığım bu saate kadar da bir kayıp duymadım.

Sayın yetkililer! Sizlere görevinizi öğretmek gibi bir amacım yok. Fakat aldığınız kararların peşinde olmanız, hem halkımızı hem de tüp satan esnafımızı zorda bırakmadan uygun bir çalışma yapılmasının olabileceğini söylemek istemekteyim. Evet;böyle bir çalışma yapılmaya başlanmış bulunmaktadır. Tüp satan esnaf satış için değil de depo olarak kullanılmak üzere Çorum Belediyesine bir teklifte bulunmuşlar, beğendikleri arsayı belediyeye sunmuşlar fakat burası için ruhsat alınamamış,belediyenin kendi arsasının alınması halinde ruhsat verilebileceği hususunda anlaşma yapılmış,esnaf kooperatif kurarak taksitle belediyeden 5 dönümlük yer almışlar ve zannedersen halen taksitlerini ödemeye devam etmekte. Arsa sözleşmesine güvenerek burası için ruhsat girişiminde bulunulmuş ise de bu güne kadar bir sonuç alınamamış ve borcu bitene kadar da ruhsat almalarına imkan tanınmamıştır.

Şimdi gelelim bu arsanın yeterli olup olmayacağı hakkında görüşüme:

Tahsis edilen arsa 5 dönüm yani 5000 metre karelik bir alan. Bu alana kooperatifin 50 üyesine bölersek 50 metre kare gibi bir komik alan ortaya çıkmakta. Bu alanın içinde depolar arasında bulunması gereken güvenlik şeridi ve geçen yolu da yok sayarsak acaba bu depolar yeterli olabilecek mi ? Hayır olmayacak. Yine eksik bir uygulama içinde bulunuyoruz. Yönetmenliğin maddelerine yine muhalefet ediyoruz. Yine tüzükleri çiğniyoruz. Neden ? Acaba belediyemiz başka bir alan gösteremez mi ? Gösterir ama ne gereği var . nasıl olsa yine burası olmadı,bir başka yer daha satar,bir başka ruhsat parası daha alırız diye mi ?

Gelin sayın Belediye Başkanım. Bu esnafı ve Çorumluların işini kolaylaştırın. Daha geniş bir yer tahsis edin,daha yakın bir yer olsun. Neden dersiniz bu LPG yi bütün Çorumlu kullanıyor. Tahsis ettiğiniz yer ne kadar yakın olursa,Çorumlunun cebinden daha az para çıkar. Tüp satıcıları daha az benzin veya mazot yakarak Milli Servetimizi daha az kullanırlar.

Yukarıda yazdığım kararın (b) maddesinde
KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

2000 yılı itibariyle 55 tüp satan işyerinin olduğu belirtilmişti. Benim tespitime göre bu sayıda da yanlıştır. Bence 120 bayi bu işten ekmek yemekte.

Buradaki yanlışlıklar veya eksiklikler daha çabuk ve ivedilikle halledilmesi gerekmektedir. Hem Çorumlular hem iş yerleri zarara girmesin.

Bir de bu LPG istasyonlarının Çorum ekonomisine getirdiği faydaları ele alalım dersek: Bu araç dolum istasyonları merkez ilçe sınırları içerisinde oldukça rağbet görmekte. Bu rağbetin götürüsünden çok bu günlerde getirisini ele almak gerekir.

Bu istasyonlardan birisinin hangi zorlukları göğüs gererek açıldığını bizlerden çok buraları işleten şahıslardan dinlemek gerekir diye düşünüyorum.

Yalnız LPG satmak için açılan küçük işletmeler, kendi yağları ile kavrulmaya çalışıyorlar. Benzinliklerine ek olarak LPG satan firmalar için ek bir gelir kaynağı olarak görülmekle birlikte, onlarında pek çok sıkıntılarının olduğu aşîkar.

Çorum'da en son açılan LPG istasyonu maliyetinin ne kadar paraya mal olduğundan

çok, bürokratik sıkıntıları aşmak için,firmadan bayilik almak için yaşadığı sıkıntıları sorgulamamız gerekmektedir.

Bizler bu gibi firmaların yapım aşamasından bitimine kadar farkında bile olmadığımız gibi, ihtiyacı olanlardan başkalarının da dikkatini çekmemektedir.

Bizlere hizmet getirmeye çalışan bu firmalar, ekonomik katkılarını göz ardı etmememiz gerekir Saygılarımla.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 25 25 Nisan 2001

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÇORUM,TANITIM VE REKLAM VERDİĞİN ZAN EDENLER

40 ay içerisinde Çorumlu 2000 Dergimin REKLAM arama ve bulma için yaptığım çabalarımın gösterdiği deneyimlerimin ışığında oynanan iki oyunu daha belirtmek isterim.

“Reklam için bilgilendirmenin tüketicileri veya reklam verenleri nasıl mağdur ettiği “ ve “Yanlış tanıtım”ı inceleyelim:

Yanlış bilinen bir deyim maalesef başımıza oldukça işler açabilir. Bunlardan birincisi bir deyim olarak beynimize kazınan yanlışlık olan “Reklamın;iyisi,kötüsü olmaz” sözü. Bu çok yanlış bir deyimdir. Reklamın iyisi,her zaman reklam evrenin prestijini artırır. Reklamın kötüsü ise sizin çalışmalarınızı ya yanlış tanıtır,ya firmanızın eksikliklerini ortaya koyar veya sizin istemediğiniz sonuçların ortaya çıkmasına yarar.

Cahil dosttan daha çok bilgili düşmanınızın olması hepiz için daha iyidir. Malum bir hikayeyi anlatmak istiyorum: Mezrada yalnız yaşayan bir adam ilkbaharda annesi avcılar tarafından

öldürülmüş bir ayı yavrusunu acıyarak kulübesine götürür. Ona yedirerek,severek büyümesi için çırpınır. Hayvancağız sonbahara doğru artık kendisini kurtaracak duruma gelmiştir. Kendisine yardım eden adamı da çok sevmektedir. Bir gün;adamcağız gündüz uykusuna yatar. O sıra bir sinek gelerek adamı rahatsız etmektedir. Adam uykunun verdiği ağırlıkla,eliyle sineği kovar,yan döner,sırt üstü yatar. Yanı başında bulunan yavru ayıcık adamın sıkıntısını görür. Kendi kendine bir karar vererek yakınında bulunan kürekle sineği öldürmek ister. Adamcağızın anlına konan sineği öldürmek için bütün gücü ile küreği adamcağızın kafasına vurarak onu öldürür. Ayıcık;kendisine göre onun iyiliğini istemiştir. Bizlerinde böyle arkadaşlarımız vardır. Kendi mantıkları ile bizleri savunur gözükerek,bizlerin ölümüne olmazsa bile zararına iş görürler. Neyse konumuz reklam ve tanıtıma tekrar dönelim.

Bir şahıs gelerek sizden reklam ister. Siz ona tabii bir dürtü ile ne kadar basıldığını,nerelere dağıtıldığını sorarsınız. O da sizden reklam almak [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

istemektedir. Başlar atmaya. Bu reklam bu ilin bütün kazalarında dağıtılacak,bütün evlere ulaşacak diyerek sizi heveslendirir. Siz ise fiyatı aklınızdan geçirir ve fiyat sorarsınız. Reklama gelen belirli bir fiyatı sizden almak için ücreti söyler. Siz o paranın üçte birini yada en kabadayınız yarısını teklif edersiniz. O da kabul eder. FAKAT BU İŞTE yine siz yanılmaktasınız. Neden mi ? Bulunduğunuz ilin kaç ilçesi olduğunu,bu il ve ilçede yaklaşık kaç iş yerinin bulunduğunu tahminen bilmektesiniz. Hele bir de size bütün evlere de ulaşacak havasını atmıştır belki bulunduğunuz ilin hane sayısını bilmezseniz bile, mahallenizde yaklaşık kaç hane olduğunu bilirsiniz. DÜŞÜNEMEZSİNİZ Kİ; bırakın o ilin bütün iş yerleri ile hanelerine bu adam yaptığı işin reklamının maliyetini değil kağıt parasını bile siz den talep etmemektedir. Yine bilirsiniz “Ucuz etin yahnisi pahalı olur” deyimimizi. Adam parasını alır. Belki birkaç nüsha basar,belki de bastırmaz bile. Beklersiniz,beklersiniz,beklersiniz. En yakın bir örneği Çorumlular şöyle yaşadılar:

Geçtiğimiz Kurban Bayrımı arifesinde “ulusal bir gazetede çalışan şahıs,Çorum ve ilçelerinde

gazetenin bayram ilavesi olarak dağıtılmak üzere diyerek epeyce reklam almış”. Buraya kadar olan kısım gayet normal görülmekte, görülmekte de sonrası biraz karanlık ve kötü kokular yaymakta ve pişmanlıklar getirmektedir. Reklam veren bir firmamız,ismi geçen gazetenin iki abonesi olması,kötü kokuların üzerindeki toprağı açığa çıkartmaya yetmiştir. Bahsi geçen firmanın elemanı evine gelen gazetede verileceği iddia edilen reklam ekini aramış,ne yazık ki;bu reklam ekini bulamamış,aynı gazeteye abone olan komşusuna gazetenin ilave verip vermediğini sorduğunda,böyle bir ilavenin olmadığını öğrenmiş,aynı gazeteye abone olan yakın akrabalarını da telefonla arayarak aynı sorulara gazetenin ilavesinin olmadığı cevabını alarak üzülmüş. Bayram sonu,daha geniş bir soruşturma yaparken ben dergimin yeni sayısını vermek için yanına uğradığımda Osmancık'ta bulunan bir tanıdığını arayarak yukarıdaki soruları yönelttiği zaman yanında bulunuyordum. Osmancık'tan gazeteyi dağıtan şahsı iyi tanıdığını, kendisine gelen gazetede reklam ilavesi olmadığını, [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

belki kendi gazetesinde olmayabileceğini söylemiş,beş dakika içinde öğrenip durumu kendisine bildireceğini bildirmiş. Biz bayramlaştık,konuyu biraz konuştuktan sonra Osmancık'taki şahıs telefonla bulunduğum yeri aradı. Telefonu açan arkadaş,gazeteyi dağıtan kişi ile konuştuğunu,Osmancığa gelen gazetelerin hiç birisi ile de böyle bir ilave dağıtıldığını söylemiş.

Şimdi gelelim konunun öbür yüzüne: İlaveyi gördüm ve o ilaveyi verenlerin bazılarının Çorumlu 2000 Dergisinin aboneleri olduğunu gördüm. Gördüm ve üzüldüm. Bu kadar saflık ve gaflet garibime gitti. Neden gitti dersiniz ? Çünkü Çorum ilçeleri dahil olmak üzere ve binleri bulan gazete dağıtıldığı ve bu gazetelerle beraber dağıtılacağı beyanı REKLAM VEREN KURULUŞLARI acaba uyandırmadı mı ? Yada UCUZ REKLAM veriyoruz diyerek gözü kapalı,hesap yapmadan balıklama yapılan teklife olur dediler mi dersiniz ? Tabi bu sorularımın cevaplarını zannedersen bu yazımı okuyan abonelerim tarafıma cevaplandırırılar (!)

Konunun diğer yüzü ise Çorumlu 2000 Dergisini de mahalli gazeteleri de ilgilendirmektedir.

Neden mi? Ortada bir SAHTEKARLIK bulunmaktadır. Bu sahtekarlığın üç ayağı vardır. Bunlar :”Çalıştığı gazeteye karşı,ikinci ayağı,Çorumlulara karşı, üçün cü ayağı ise gazete ve dergileri” alakadar etmektedir.

Şimdi bu bilinenleri neden anlatıyorsun dersiniz ? Ona da şu cevabı vermek isterim. Atalarımız:”Ucuz etin yahnisi pahalı olur” demişler. Bunun örneklerini ticari hayatta muhakkak görmüşlerdir. Ucuz reklam böyle yapılıyor. Sizler açıkça soyuluyorsunuz. Her ne hikmetse sesinizde çıkmıyor. İtiraz da etmiyorsunuz. Hakkınızı da aramıyorsunuz. Böyle kişilerin aramızda dolaşmasına her ne hikmetse göz yumuyorsunuz.

Biz üçüncü ayağı biraz daha açalım isterseniz. Çorum 1990 lı yıllarda reklam potansiyeli çok yüksek iller sırasında görülmekteydi. Bu gün ise reklam verme sıralamasında en arkalarda kalan bir il konumunda. Nedenleri ise;1994 yılında Çorum'a ilk defa açılan bir yayın kuruluşu Çorum katalogu yapmak için kolları sıvar. Bu kuruluş Çorum'dan o gün için oldukça yüksek fiyatla reklam toplar.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Çorum'un her tarafına ve diğer illere gönderilecek beyanı ile reklam ücretlerini toplar,alacağı ücretin bazılarını ise,değerli kağıt olarak,bazılarından ise reklam sözleşmesi adı altında imzalattığı sözleşmeler ile sağlar. Reklam verenler biraz tedirgin olarak beklerler. 1995 senesinde reklam verenlerin bazılarına bir katalog verilir,bazıları ise katalogun “kato” sunu bile göremezler. Fakat imzaladıkları değerli kağıtlarda yazılı olan meblağları mahkeme kararı ile masraflarla beraber öderler. Yine aynı firma 1995 sonunda Çorum'da tekrar yeni katalog yapmak için Çorum'u dolaşırlar. Bir yıl önce aldıkları ücretin yarı fiyatına katalog yapacaklarını beyan ederler. Elllerine bir yıl önceki katalog geçen firmaların bazıları geçen yıldan ucuz fiyata diyerek tekrar reklamlarını verirler (ne uyanıklar değil mi ? O kadar zaman sonunda bile eriyen paraya karşın ucuz reklam verdiler.) Pek çok firma ise bu işe akıl erdiremez. Çünkü onlarda o ekonomik hayatın içinde bulunuyorlar. Bu işte bir iş var diye düşünürler. Ya bu firma bizi iyice keseledi,ya da bu firma taahhütlerini yerine getirmiyor derler. O firma yine bir katalog hazırlar ve basar. BU sefer istedikleri

reklam fiyatı bir önceki reklam fiyatının nerede ise yarısı kadardır. Yine bir takım firma ve sanat erbabı buraya reklam verirler. Katalog yayınlanır,bir öncekinin %60'ı hacmindedir. Fakat Çorumluların akıllarına büyük bir soru işareti bırakırlar.

Yukarıda birde tanıtımdan bahsetmiştik.

Tanıtım o ilin gerçek aynasıdır. Bu ayna ne görürse onu yansıtır. Siz burada harf hataları yerine,ilinizin tanıtım yerlerini yanlış yazanlara tepkiniz olmazsa,resim altlarına,tarihi kısımlara,bilgi istatistiklerine gerçekleri değil de abuk sabuk burada da bir şeyler var kabilinden bilgi verirsiniz sizin yaptığınız tanıtım değil,kendi ilinizin yerlerini yanlış adres ve donelerle yok etmenizdir.

Son bilgileri üç örnekle anlatmak istiyorum. Bunlardan birisi Çorum'un en büyük oteli sayı lan “Anitta Otel”in bastırdığı tanıtım broşürü,diğer ikisi de İl Turizm Müdürlüğü için hazırlanmıştır. Birincisi çok güzel yapılmış bir broşür oteli resimlerle tanıtmakta,iki sayfalık da Türkçe ve herhalde Türkçe'nin karşılığı olan İngilizce YANLIŞ bilgi ile başlamakta. Şöyle denilmekte: Otel Anitta [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

Hitit Uygarlığı'nın merkezi SAYILAN Çorum İli'ndedir. (Buradaki yanlış nedir. Hitit Uygarlığının merkezi olan ilimiz,bazılarına göre kabul edilmemekte demektir.) Adını MÖ 1500'lü yıllarda yaşamış ilk Hitit kralı'nın isminden almıştır.(Anitta Kuşşara Kentinin Kralıdır ve Hitit şehirlerini bilhassa Hattuş kentini yıkmış ve burada kendisinden sonra oturacakları lanetlemiştir. Buradan anlaşılacağı üzere Anitta bir Hitit kralı değildir ve MÖ 1500 lerde değil MÖ.1800 lerde yaşamıştır...

Gelelim “Hitit Döviz” bürosunun yaptırdığı İlimizi tanıtan broşüre:

Resim alt yazılarının bazılarının alt yazıları yanlış yazılmış ve sonradan yanlışlık anlaşılmış ve parça kağıt yapıştırılarak hata düzeltilmeye çalışılmıştır. Bazı resim bilgiler de yanlış bilgilendirmelerde bulunulmuştur. Örneğin: Kırmızı fonlu “Güneş Kursu”nun menşei Boğazköy değil Alacahöyüktür,Boğazköy “Tanrı Olayı” değil tanrı alayı,Ortaköy İncesu Vadisi “Kıybela” kabartması değil (Kybele Kibele) dir. Yama ile düzeltilenler ise:Boğazköy Yazılı Tapu kayıtları,Boğazköy Ören Yerleri,Boğazkale Yerkapı (Potern)

Çorum İl Turizm Müdürlüğü İl Envanteri'nin yanlışlıkları:

3. sayfa:”ismi bilinen ilk Hitit kralı ise Anitta'dır” denilmektedir. Anitta ilk Hitit kralı değil Kuşara kralıdır ve Anitta'nın babası Pithan olarak bilinmektedir23 sayfada Çorum'da “Plajlar: Spor Tesisleri” başlığı: Çorum'un hangi denizde sahili varsa plajı var ? Burada bulunan bilgiler tekrar 24. sayfada aynen verilerek montaj hatası olmuştur.27. sayfada: “Kızılırmak Göletleri” Kızılırmak üzerinde yeni yapılan fakat daha su tutulmayan baraj var,göletleri acaba hangileri ? 29. sayfa:Yemekler bölümünde,”döner kebab acaba Çorum'un yemeği mi ? 33. sayfada: “..Kereb-i Gazi,Yusuf-u Bahri ve Übit-i Gazi” denilmektedir acaba bu Übit-i Gazi Kimdir ? Ubeyd Gazi olmasın sakın ? “İl ve Çevresinin Coğrafi Durumu” bölümü ayrılmışsa da bölümün altında camiler devam etmektedir.

Gelelim öz eleştiriye. Yayınlanan dergimde de harf hataları ile dizgi hataları olmaktadır. Bazen yazarlarımın ismi bile yanlış yazılmaktadır.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Dergimdeki hatalar hata değil de,bu broşür ve envanterdeki hatalarımı gördün dersiniz,doğru söylersiniz. Benim burada demek istediğim hatalarımız oluyor,fakat bu hataların kontrollerle ortadan kaldırılması bizlerin eksikliğini göstermiyor mu ? Saygılarımla.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 26 25 Mayıs 2001

BİZLER, BİZLER VE ONLAR

Bizler; bir şeyler üretmeye çalışan, gördükleri ve bildikleri ile yetinen 50 yaşını aşmış kişileriz. Bizlerin kendi bildikleri ve öğrendikleri ile günümüzü geçirmemiz normal gözükse bile, teknolojinin nimetlerinden faydalanmayı bilmeliyiz, öğrenmeliyiz.

Sizler; orta yaş kuşak dediğimiz 25 yaşının üzerinde olanlar. Atak, cesur ve bilgi dolu olduğunu, her şeyi bildiğini zanneden kesim.

Acaba diyorum; bu çağın gereçlerinin ve imkânlarının neler olduğu hakkındı gerçek bir sınav yapılsa sınıfı geçebilir mi? Maalesef hayır. Neden dersiniz 2001 yılının içinde bulunan teknoloji ve tekniklerin pek çoğundan hâlâ yaralanmanın kendilerine neler kazandıracığını bilememekteler.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Yâda kolay kazanmanın tadını tattıkları için ya da köşe dönmenin yollarını aradıkları için, kendilerini geliştirmemektedirler.

Onlar; okumayı, yazmayı öğrenmeden bilgisayar, okuduktan sonra para kazanmayı, teknolojiyi öğrenmiş, kendini yetiştirmiş, geleceğimizi emanet etmiş olduğumuz gençlerimiz. Onlarda ise bazı eksiklikler bulunmaktadır. Bizler ve sizler, kendi birikimlerimizi onlara verelim ki, onların bu çağın gereçlerini kullanırken bile, vatanımızı, milletimizi, tarihimizi, geleneklerimizi, göreneklerimizi, dinimizi, vicdanımızı, saygımızı ve sevgimizi de bilmeleri onların yaşaması ve kendilerinden sonra gelecek olan kuşakları daha iyi ve daha bilgili yetiştirmelerine yardımları olsun...

Bizler ve sizler! Bu Cennet Vatanın nimetlerinden belki faydalanıyoruz, belki gereğince faydalanamıyoruz. Bu faydalanma herkesin kendi açısından az veya çok görülebilir. 1925 yıllarda ülkemizin durumu ile 1938 yıllarda ülkemizin durumunu acaba hiç düşündük ve kıyasladık mı? Zannetmiyorum. Hiç düşünmedik. 1940 lı yıllar ile 1950 li yılları hiç inceledik mi? Bakmadık bile. Ya

1950 li yıllar ile 1980 yılları düşündük mü? Hayır düşünmedik. En yakın tarihimiz olan 1980 li yıllarla bu günleri hiç kıyasladık mı? Ne gereği var demeyelim. Elbette ki gerekli?

Bu ülkenin evlatları olarak bu üç dönemi dikkatli olarak; yaşantısını, ekonomik durumunu, sıkıntılarını görelim ve öğrenelim. Bu bilmeceyi çözebilir ve ONLARA yapılan yanlışlıkları öğretebilirsek onlar bizlerin yerine geçtiklerinde bizlerin yaptığı yanlışlıkları yapmazlar.

Bunları kısaca irdelersek; 1925 li yıllar, Türkiye'nin savaştan çıktığı, yedi düvele borçlu, halkı yoksul ve sağlık problemlili bir ülke. Bizleri idare eden ve yönlendiren Atatürk; ülkenin menfaati, ilerlemesi için bütün bilgi ve becerisini kullanarak yedi düvele olan borçları ödedi. Nasıl ödedi, halkına verdiği güvenle. Onlara gösterdiği doğru yolla.

1938 li yılları düşünün. Tek partili bir Türkiye! Fakat savaşta kahramanlıklar yaratan kişilerin koltuk kapma, ülke yönetme telaşı ile yapılan yanlışlıklar ve taraftarlarına verdikleri tavizler yüzünden geriledik.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

1940 lı yıllarda ise Olduğumuz yerde kaldık. O devirlerde çıkan savaşa katılmamamıza rağmen ülkemiz oldukça bunalımlı yıllar yaşadı. Ekmek, gaz, şeker gibi maddeler karnelere bağlandı. Parası olanlar karaborsalardan bulup bu sıkıntıları yaşamadılar. Olan yine çoğunluk sınıfına oldu. Halkımız bunaldı. Üretim sadece tarım olarak kaldı.

1950 li yıllarda ise iki partili döne mimiz başladı. Yeni kurulan parti ülkeyi refaha erdirdi gibi gözüktü ise de, ülkemizi fanatikleştirdi. İktidarlı olanlar zenginleşti, halkı soydu, ülkeyi talan etti. Bunlar iyice incelenirse gelecekte ne gibi önlemler alınabileceği görülebilecekken, hiç kale alınmadı.

1960 lı yıllarda ülkemiz askeri idare ile tanıştı. Çok partili döneme geçildi. İktidara gelenler ülkeyi bildikleri gibi yönettiler. Dış borç arttı. Halkımız hissetmese bile ileride ödeyeceği borcun altına girdi. Teknoloji transferi yapıldı. Refah seviyesi arttı. Yanlış politikalar ve dış telkinlerle üretici ve tüketici toplumu olduk. Birikimlerimizi ve aldığımız borçları dengeleyemedik.

1980 li yıllarda ise refah seviyemiz önceki dönemlere göre çok yükseldi. Harcamalarımız

kısıtlanmadı. İç tüketime yönelik ürünler yapan fabrikalar kurduk. Kalitesiz malları devlet desteği ile kullanır olduk. Dışarıya oldukça kısıtlı mallar sattık. Turizme önem verdik zannettikse bile tabii yapımızı bozduk, betonlaştırdık, sahillerimizi yağmaladık, tabii güzellikleri yok ettik.

Bu günü anlatmama gerek yok. Hepimiz içinde yaşamaktayız. Bundan sonra önümüze bakma zamanı geldi. Gözümüzün önündekileri gençlerimize anlatmalıyız. Onları doğruya yönlendirmeliyiz.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 27 25 Haziran 2001

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

4.YILIMIZA ERDİK!

Günlerin su gibi geçtiğini işte bu sayımızla bir daha anlamış olduk. Bir yılı daha geride bırakarak 3. yılı da geride bırakarak dördüncü yıla başladık.

Başlarken; neler olacağını, derginin ne kadar çıkacağını kestirememiştik. Çorum'da çıkan dergiler gibi, bir iki sayı çıkıp daha sonra kabuğumuza çekileceğimizi de düşünen pek çok hemşehrimiz, bir çok yazarımız oldu. Başarımız dikkatle incelendi, takip edildi. Bizi takip edenleri biz de takip ettik.

Zor günler geçirmemize rağmen, dergi hayatta kalmayı başardı. Bana inananlar bıkmadan, usanmadan yazılarını verdiler. Bazıları ise, verdikleri sözlerden her ne hikmetse kaçındılar.

Ben Çorumlulara söz verdim.

Dergimizi takip eden bazı okuyucularım benden daha ileri görüşlü olup, derginin çıkacağını bildiklerinden bir yıllık abone paralarını verdiler, beni derginin devam etmesi için adeta motive ettiler.

Bazıları ise dergileri alıp, derginin ederini dahi vermediler.

Düşünüyorum! Acaba diyorum, dergilerin tamamının ücretini eksiksiz toplasa idim, derginin neleri olurdu?

Her şeyin fani olduğu bu dünyada, yazılanlar basılıp yayımlandıktan sonra baki olur düşüncem geçen bu üç yıl zarfında kendisini gösterdi. İlk sayılarımızda bulunan yazılarımızdan faydalananların olduğunu, bazı sayılarımızdaki yazılarımızın kaynak olmak üzere arandığına şahit oldum.

Gelelim bu geçen yıllar içinde neler yaptıklarımıza: İlk yılımızda bir liseler arası “kompozisyon yarışması” yaptık.

Bir daha yapmak isterdik fakat... Yapamadık. Yapamamamızın gerekleri belli.

İkinci yılın bir çeyreğine kadar dergimiz renkli yayımlandı.

Bazen düşünüyorum. Keşke bu günkü gibi yayımlasaydım o sayıları da diye. Bezen

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

okuyucularım ve bazı yazar arkadaşlarım da sitem ediyorlar, "Niçin dergiyi renkli yapmıyorsun?" diyorlar. Tek renkli ile 4 renklinin maliyetini düşünmeden sarf ediyorlar bu görüşlerini. Bu değirmenin suyunun ancak kıt kanaat 1 taşıdığını çevirebildiğini, gelen suyun 4 taşı çevirmediğini her ne hikmetse akıl edemiyorlar. Ben de diyemiyorum ki, kaç sayı reklam verdin? Ya da kaç sayı için dergi ücreti ödedin? Dilimin ucuna geliyor da diyemiyorum.

İkinci yılımızda, doğru dürüst bir etkinliğimiz olmadı. Derginin yürümesi için didindim, uğraştım. Gözüm dergiden başka bir şey görmedi, göremedi. Üçüncü yılımızın içinde, sıkıntılar içinde devam ettik. Yazarımız İsmet Çenesiz'in "Doğru Söyledim Dokuz Köyde Sevildim" isimli kitabının dizgi ve mizanpajını yapıp baskısını gerçekleştirdik. Yine yazarımız Ethem Erkoç'un "Nikonya'dan Çorum'a" adlı eserin mizanpajını yaptık. 1. sayımızla 12 sayımızı CD hazırlığı içinde geçti. CD hazır, biraz reklam ile gün ışığına çıkar. Bu yıl içinde dergimiz

mahalli olmaktan ileriye gidemeyen dergimiz "mahalliliği geçti, bölgeselliği geçti, Ulusallığı da aştı" EVRENSEL OLDU. Ne oldu dersiniz?

Dergimiz; Amerika'da bulunan bir hemşehrimiz tarafından internette yayınlanmaya başladı. 8 aydır

yayınlanan dergimizi kaç kişi ziyarette bulunduğunu bilemiyorduk. Geçen ay ki sayımıza numaratör kondu, ziyaretçi sayımız belli oldu. 340 net ziyaretçi. Bence büyük bir potansiyel okuyucu kitlesi. Derginin okunması bizleri daha da detaylı sayfa isteminde bulunmamıza itti. Yeni yüklenen sayımızda yeni değişiklikler yaptık. Ödüllü sorumuz, arşivimiz, yayınevimizin tanıtımı, yayınevimizin yayınlarını tanıtan sayfa, yazarlarımızın hayat hikayeleri, bizi arayın sayfamız, iki adet başka sayfalara ulaşma lingi, son sayılara kadar indeks ve reklam sayfamız oldu. Yazarımız Kamil Aycan İstanbul'dan memleketine birkaç aylığına geldi. Dergimize abone çalışması yaptı ve başarılı oldu.

Belediyeden 21 Hitit Fuar ve Festivali için boş yer olduğu söylendi Ticaret ve Sanayi odasına

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

müracaatta bulunduk Gürsel Yayınevi için yer tahsis ettiler. Açılış günü Valimiz, bize konuşmamız esnasında “ÇORUMLUYUZ; HEPİMİZ ÇORUM'DAN SORUMLUYUZ!” dedi.

Burada 4 gün kitaplarımızı ve dergilerimizi teşhir ettik. İlgililere teşekkür ederim.

4. yılımızın başında yazarımız İsmail Pamuk'u kaybetti.

Biz bu güne gelene kadar çabaladık, çalıştık. Elimizden geleni yaptık. Buradan bizleri destekleyenlere teşekkür ederim. Bütün Çorumluların da devam edebilmemiz için desteğini beklerim.

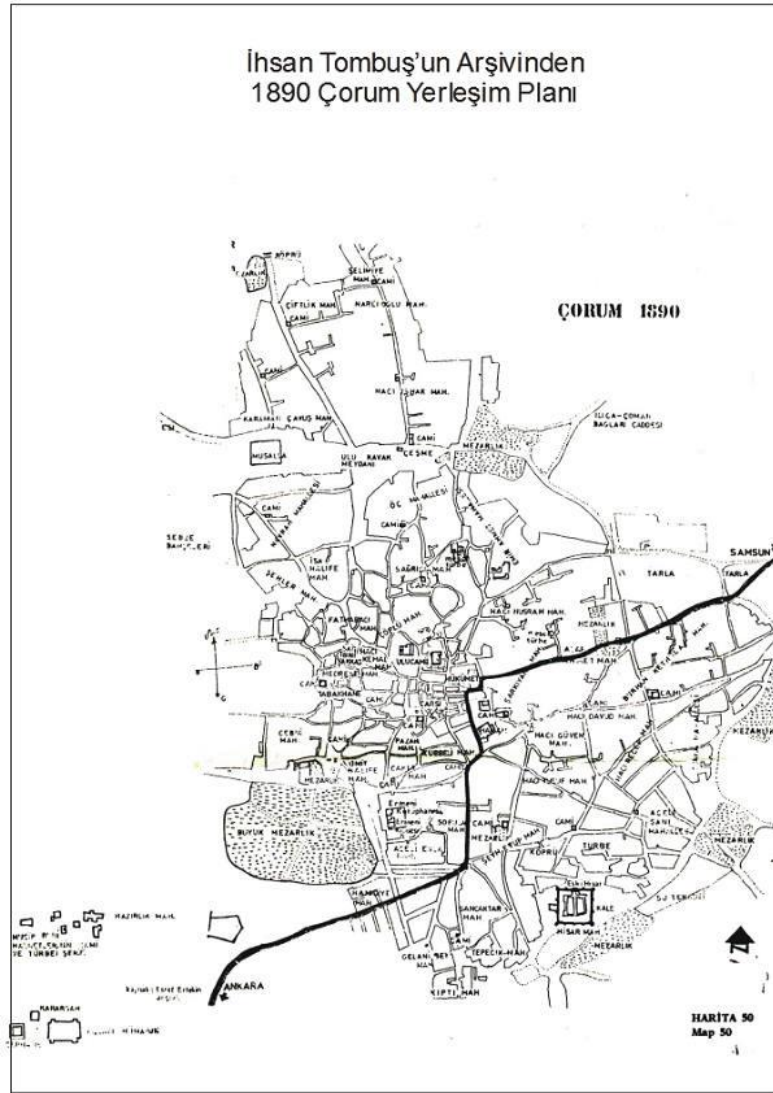
Ben dergi için elimden geleni yapıyorum. Sizde eğer ÇORUMLUYUM diyorsanız, SİZDE elinizden geleni yapınız. Benim ömrüm devam ettikçe, gücüm ve sıhhatim el verdikçe de elimden geleni yapmaya devam edeceğim.

Daha nice yıllara. Saygılarımla.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 28 25 Temmuz 2001

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YARIN BU GÜNÜ DE ARAYACAĞIZ!

Bu günlerde bazı ortalığı karıştırıcılar, ülkemiz üzerindeki emellerini gerçekleştirmek için güzel oyunlar ve ekonomik düzenlerle elimizde bulunan her şeyimizi kendi emelleri ve kendi çıkarları için kullanmaya başlamışlar, bizler ise bu oyunlar karşısında her ne hikmetse kendi ufak menfaatlerimiz için göz yumarak büyük bir gaflete düşmüş bulunmaktayız.

Dünyalıklarımızı göz önüne alarak ülkemizin menfaatleri ve çıkarları ile ülkemizin geleceği bu günlerde ipotek altına alınmakta ve daha başka taahhütlerle nerede ise açık açık satışa çıkarılma eğilimi göstermektedir. İMF denen dünya ekonomisini idare edenler ülkemizi ekonomik açıdan düze çıkaracaklarını vaat ederek kendi çıkarları doğrultusunda ülkemizi ekonomik bataklığa çekmiş ve bu bataklığın derin çukurunda boğmaya başlamıştır.

Ülkenin milli servetini iç edenleri bilmemize
KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

rağmen, bu kuruluş ve şahısları bürokrasinin ağır işlemesi ile takip etme ve geri ödemeleri ufak tefek hediyelerle göz ardı, sümer altı etmeleri ülkemizin zaten kıt olan gelir kaynaklarının çar çur edilmesine sebebiyet vermektedir. Bu gibi büyük borçları olan kurum ve kuruluşlar ile şahısların mal varlıklarına el konulmalı veya ülke içinde veya dışında bulunan paraları ile borçlarını ödemeleri sağlanmalıdır. Şahısları birkaç yıllığına hapis ile gözlem altına almaktansa, onların serbestliği ile borçlarını ödemeleri için takip altında tutulmaları daha mantıklı olacaktır. Eli kolu bağlı, hortumladığı paraları lüks içinde sadece dışarıya çıkamama cezası ile elimize ne geçiyor ? Hiçbir şey. Hortumcular halkımızın mal varlığı olan birikimleri birkaç kişinin zimmetine geçmekten başka bir işe yaramamaktadır.

Bizlerin devletin bekası ve ilerlemesi için, vatandaşlık görevlerimizden vergilerimizi tam ve zamanda vermemiz beklenilmesi tabii bir olaydır. Vergi mükelleflerinin bir iki kalem olması gerek vergilendirilmeleri yerine, onlarca kalemi bulan vergi ödemeleri vergi veren herkesi bunaltmış, hangi vergiyi nasıl geçiştireceği telaşına sokmuştur.

Ülkemizin selametliği için seçip gönderdiğimiz vekillerimizin bir an önce “Türk Vergi Sistemini” günün şartlarına uygun hale getirerek, ıvır zıvır vergiler yerine sağlam, takibi kolay, ödeme kolaylığı olan, adil bir vergi sistemi hazırlamaları ve bir an önce tatbikine geçilmelidir.

Seçim sistemi ile, onlarca parti yerine iki veya en fazla üç partinin ülke idaresine talip olmaları bizler için daha iyi idare edilmemiz, daha etkili yönetilmemiz için elzemdir. Başkanlık sistemi yada yarı başkanlık sistemine geçmemiz ülkemizin yararına, ülke çıkarlarına daha uygundur. Onca yıllar koalisyonlarla idare edilen ülkemizin bugün ne hale geldiğini, Ülke çıkarları yerine partisinin ve partilisinin çıkarlarını koruyan parti başkanlarını hep beraber gördük ve yaşadık. Ülkemizin tek parti ile idare edildiği zamanlarda, doğruları yapan partiler ikinci seçimlerde halkımız tarafından ödüllendirildi. Memnun olunmayan iktidarlar ise sandıkta cezalandırıldığını hep birlikte yaşadık...

Ülkelerin en mühim kanunu olan adli kanunların çalıştırılmaması, çalıştırmak istenenlerin [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

politikacıların baskısı ile görevlerini yapamamaları, tehdit ve baskılara maruz bırakılmaları, üs makamlardaki adli görevlilerin iktidar tarafından seçilmeleri,bazı çürük yumurtaların adli teşkilatın önemini ve gerekliliğini halkın gözünden düşürmeleri adalet sistemini çökertmekte,ülkemiz halkının adalete güvencinin sarsılmasını,hatta güvenmemelerini sağlamaktadır. Adalet sistemi kendi içinde idaresi ile idare edilmesi elzemdir. Okuyup yetişen,adli teşkilatta yükselen personel kendi içlerinde demokratik sistemler içinde en yüksek idarecisini seçer. Kendi idaresini kurar.

Yukarıda azıcık bahsettiğimiz problemler bir an önce ve öncelikle gündeme ve yürürlüğe geçirilmelidir. Bu düzenlemeler bir an önce yerine getirilmedikçe,halkımızın yönetime ve idarecilere güveni yerine gelmedikçe biz ülke olarak;Ülkemiz ve bizler,düz yolda yolumuzu şaşırırız.

Birazda ilimizde yapılan bizce yanlışlıklardan birinden bahsedelim. Çevre bilincimiz olduğundan bahseden yöneticilerimiz her ne hikmetse çevremizde bulunan ağaçları,yeni yapılmış beton

binaların daha güzel görünmesi düşüncesi ile güzelim ağaçları katlediyorlar. Acaba diyorum; dış güçler bu işleri de mi emirle Türkiye'miz çölleştiriliyor. Yada Çorum bir orman ili,buralardan kesilen birkaç ağacın ne zararı var diye mi düşünüyorlar bilemiyorum. Yada Ülkemizi ağaçlandıralım diyerek döneleyen birkaç Donkişd'un değirmenlerle savaşmasına karşın, baş Donkişot'un, Çorum temsilcisi Panço acaba neden hiç sesini çıkartmıyor. Acaba yakasında taşıdığı simge olan metal meşe palamudu yaprağını mangal yakarım diyerek mi yakasında taşıyor? Bunu da bilemiyorum.

"Yarın bu günü de arayacağız"

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 29 25 Ağustos 2001

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BELKİ BİR GÜN

İki bir gün benimde ömrüm son bulacak. Son bulan hayatıma değil de, son bulacak olan elinize uykusuz gecelerimi ve göz nurumu döktüğüm bu derginin sonu da olacağı düşüncesi beni kahrediyor. Nasıl kahretmesin ki; zamanımız belirli, günümüz sayılı. Ömür yaprakları her gün birer birer kopuyor. Hayat takviminin koçanı gittikçe eriyor. Çıkmasını dört gözle bekleyenlerim var. Niçin geciktiğini soranlarım var.

Tek tesellim, belki de benim gibi düşünebilen, ÇORUM'U sevebilen başka bir Donkişot daha gelebilir. Belki de gelmez. Onu zaman gösterecek. O günleri yaşayanlar görecektir.

Cumhuriyetimizin yeni kurulduğu zamanlar Çorum'da bir dergi çalışması yapıldı. “ÇORUMLU” rahmetli Eşref Ertekin'in çabaları ve emekleri ile pek çok zahmetler ve fedakarlıklarla Çorumlulara hitap edebildi. Sonra söndü, yok oldu sanıldı. Fakat böyle düşünenler o derginin sönmediğini 15-20 yıl sonra

gördüler. Çorum için araştırma yapanların en güvendikleri kaynakların başında bulunmaktadır. Ne yazık ki; bu dergimizin tam takımı bir elin parmağı kadar mevcudu kaldı. Arşivlerinde ÇORUMLU DERGİSİ bulunanlarda ise tam takım olarak mevcudu gayet az olduğunu üzümlere öğrendim. Eksik sayılarla, bir mücevher gibi saklayanlara şahit oldum. Ne acıdır ki; ben bu dergiye başlamadan önce 6 cilt olan ÇORUMLU DERGİSİ'NİN tıpkı basımını düşünemiştik. Gücüm yetmedi, kimseye anlatamadım. Kimseler yanaşmadı Çorumlu ise ya duymadı, ya kulak ardı etti. Fakat benim çıkarttığım ÇORUMLU 2000 DERGİSİ koleksiyoncuların yani dergimi takip edenlerin ellerinde mevcut.

Zamanım elverdikçe 1. sayıdan 12. sayıya kadar CD ye aktardım. Son sayımıza kadar da aktarmaya devam etmekteyim.

Dergimi internette de tamamını yayınlıyorum. Buradan da takip edenlerimiz oldukça fazla. Yeni yayına başladığım ÇORUMLU TEKE TEK 1. EL VE 2. EL HAFTALIK REKLAM VE TANITIM GAZETE'M de de CD için reklam istememe rağmen [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

bugüne kadar hiçbir kuldan ses çıkmadı.

Bir yazar ve gazete sorumlu müdürü sütununda bizi sahtekarlarla, şantajla gazete çıkaranlarla aynı paragrafta zikretti, dergimize verdiğimiz ilavemizi diline doladı. Okumuş cahilliğini göstererek “...aylık bir derginin haftalık ek verdiğini görmediğini” zikrederek aklınca bizi yerdı. Yeren bu kişi birçok kişinin onu pazarlarda satıcılıktan kurtarmak için sermaye toplayarak bu günlere getirdiğini ve halen bu sermayenin saltanatında çimdiğini ne yazık ki hatırlayamadı. Demek ki maziyi unutmak çok kolay oluyor. Demek ki; mazarini yazı yazarken irdelemek kendisini bilmek gerekliliğini düşünemedi. Kendisine verilen payelerin gölgesine sığınarak, kendine bir dokunulmazlık zırhı altında gördü. YAZIK !!!

Bizim gönlümüz parada değil, şanda değil, şöhrette değil. Bizim gönlümüz bu dünyadan göçtükten sonra hayırlı bir eser bırakmak, bir şeyler biliyorsak bildiklerimizi arkamızdan gelenlere bırakmaktır. Bırakabilirsek ne mutlu bana!

Eksiklerimin tamamlanması için çok çalışıyor ve çabalıyorum.

Zaman denen 24 saat bana az geliyor desem mübalağa etmiş sayılmam.

Geçen sayımızda 50 soru soran ve bu sorulardan bir tanesi de beni ilgilendiren Sayın Teoman Şahin'in sorusunu da her halde bu satırlarımla cevaplamış oluyorum.

Saygılarımla.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 30 25 Eylül 2001

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

OKUMAK - OKUMAMAK YA DA OKUYAMAMAK.

Okumak;okumamak, okuyamamak. Nedir bu? Ne demek isteniyor? Ne demek isteyip de söyleyemiyorlar?

Okuma alışkanlığı millette yok efendim! Okumayı sevmeyen bir toplum olduk! Okuyan yok ki! Okumaya vaktimiz yok! Okuyamıyorum! Ve daha neler neler.(!)

Bir bahanenin en güzel yolu. Diyemediğin kelimeyi, söyleyemediğin gerçeği saklamanın en kolay yolu bu olsa gerek. Yalan bu sözler, külliyetten yalan söylemenin en açık belirtisi.

İkinci paragrafta bulunan bahanelerin analizini yaparsak şunları söylemek hiçte gerçek dışı sayılmaz.

“Okuma alışkanlığı millette yok efendim!”

Bu kelimenin arkasına sığınan kesim; kendi hatası olan okuma alışkanlığını tüm topluma mal ederek kendisini savunma çabasında olan şahıslardır ki; bunlar en tehlikelisi, ”okuma düşmanı” olan kişilerdir.

Kendisini savunma içgüdüğü ile bütün bireyleri içine alarak öz savunma ihtiyacını karşılamak için bu kelimeyi kullanırlar.

Bunlar; çoğunlukla ve acı bir gerçek olarak maalesef eğitim, öğretim işleriyle uğraşan kesimler içinden çıkmaktadır. Bu kesim kendi kabahatleri olan; yetiştirdikleri ve eğittikleri çocuklara okuma alışkanlığı aşılayamamış olmalarının ezikliği içinde bulunan kimselerdir. Bu ezikliği sebebi ise, eğitim verdikleri bireylere okuma düşmanlığını aşıladıklarından bir iç hesaplaşmanın ezikliği bulunmaktadır.

“Okumayı sevmeyen bir toplum olduk!”

Bu kesim ise; okuma alışkanlıklarını aşılamayan öğretmenlerini suçlama ile kendi okuma alışkanlığı eksikliklerini doğrudan eğitimini veren kişilere yükleyemedikleri ve öğretmenlerini suçlamaya cesaret edemediklerinden, bu cümle ile kendi öz savunmalarını yapan bireylerdir. Bunlar tehlike bakımında orta sıraları alırlar. Bu savunmaları ise onların kendilerini avuturlar. Başkalarını kandırdığını zannetmelerinden başka bir fayda

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

sağlamamakla beraber, savundukları bu cümle ile okuma alışkanlığı olan bireylerin kafalarını karıştırırlar ve bu karışıklıklar bazı okur kesimini etkiler. “Kimse okumuyorsa ben neden okuyayım? ” Sorusu ile bocalamalarını sağlayanlar olarak sınıflandırabiliriz.

“Okuyan yok ki!”

Bu tezi savunan kimseler çoğunlukla yazar-çizer kesimi olarak karşımıza çıkarlar. Yazarlar kendi çalışmalarının peynir-ekmek gibi satılmasını, çalışmalarının maddi semerelerini görmek istemelerinden dolayıdır.

Hazırladıkları eserlerinin satılarak, hazırladıklarını yeni çalışmalarının baskı işlemleri için acil paraya ihtiyaçları olduğu için bu kelime ile, okuyucuları bir nevi suçlar pozisyonu ile bu kelimeyi sıkça kullanırlar. Bunda da haklı sayılırlar. Pek çok yazar bu durumdadır. Birinci veya birkaç çalışmasını bastırarak piyasaya sürmüş, bu çalışmaların manevi tadı, tatmış olduklarından ve elindeki avuççundaki parayı da bu çalışmalarının basılması için harcadığından, yeni çalışmaları onları bir nevi dürtükler, huzursuz eder. Bir an önce okuyucusunun

önüne bu çalışmalarla çıkmak için çabalar. Belki muvaffak olur fakat, pek çoğu bu emeline kavuşmadan bu dünyadan çekip gider. Giderken de gözleri arkada kalır.

“Okumaya vaktimiz yok!”

Bu kesim ise çoğunlukta, okumak isteyen kesimdir. Fakat bu tezi savunurken ufak bir yalana baş vurma gereğini görürler Bunlar param yok o yüzden alamıyorum demeyi kendi gururlarına yediremediklerinden bu bahaneye baş vururlar. Bu kesimi iyi tanımak gerekir. Bunlara yazarlarımız gereken önemi vermeleri tavsiye edilebilir. Bunlar iyi analiz edilebilir ve bulunursa, okuyucu kitlesinin çoğunluğunu bunların oluşturdukları görülür.

Gerekçeleri oldukça akla yakın olan bu şahıslar, ellerindeki bütün paraları hemen hemen hepsini okuyabilecekleri şeylere yatırırırlar. Bu onlar için oldukça mantıklı olarak görülürse de, okumaya vaktimiz yok demeleri, okuma materyallerinin bolca alınmasından dolayı ev hayatlarını berbat etmiş, eve ekmek yerine, gazete kitap götürmüş kimseler çıkar karşımıza. Bu kişileri tanıyarak onlara ücretsiz

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

eserlerinizden vermeniz gerekir.

“Okuyamıyorum!”

Bu kesim ise; gerçekten okumaya vakit bulamayan, sanayici ve iş adamlarımızın çoğunluğunu kapsar. Dedikleri doğrudur. O kadar yoğun ve tempolu bir hayatları vardır ki, bırakın okumayı, uyumayı bile düşünemezler. Fakat bunlar uzun seyahate çıktıklarında ellerine bir kitap alır okur görünürler. Okurlar fakat akılları işlerinde olduğundan okuduklarından bir şey de anlamazlar. Bu yüzden çabucak sıkılırlar. Ev ve bürolarında onlarca birkaç sayfası okunmuş kitap bulabilirsiniz. Bu kişiler aslında bir beyin jimnastiği de sayılabilecek olan okuma alışkanlıklarını artırmaları, onların iş sahasında daha dinç ve daha açık fikirli ve pratik olmaları içten bile değildir. Gerekçe olarak söyleyebiliriz ki; beyin devamlı iş ve çalışma üzerine programlandığından bazen gerekli emirleri ve refleksleri veremez. Bu duru iş adamları farkına varamazlarsa da yanlarında çalışan en yakınları bu bocalamayı görür ve gereken düzeltmeleri yaparak bu açığı kapatmaya çalışırlar.

Yukarıda analizini yapmaya çalıştığım okur değerlendirmeleri benim şahsi görüş ve okuyucular üzerindeki araştırmamı kapsamaktadır. Bundan hepimiz biraz kendimize pay çıkartırsak, kendimizi yukarıdaki sınıfların içinde ararsak, okuma içinde nasıl bir pozisyonda olduğumuzu anlarız.

Eskiden biz küçükken, bazı şakayı sever büyüklerimiz bizleri şu sözlerle düşünmeye sevk ederek ne tepki vereceğimizi ölçerlerdi. ”Okuda baban gibi,eşek olma” derlerdi. Anlayamayanlarımız olduğu gibi kelime şakasını anlayanlarımız da çıkardı. Ne dendiğini anlardık. Yada anlamış gibi yapardık.

Bu yazılanları, kendi anlayışımız içinde değerlendirelim. Biraz düşünelim. Biraz da kabahatli arayalım.

Saygılarımla.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 30 25 Eylül 2001

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BULUNMAYAN HİNT KUMAŞLARI

Bir gün babam bana demişti ki:

- Oğlum! Zaman gelir bazı kimselere değer verirsin. Bazı kimseleri çok seversin. Bazı kimselere de çok inanır ve güvenirisin. Sakın sen sen ol, konuştuğun, arkadaş olduğun kişiler için hemen bir fikirde bulunma. Eğer sen o kişi hakkında bir fikir sahibiysen, o kişi için kanaatin olan o fikrini birkaç yıl hatta mümkün olursa beş yıl kadar sakla. Fikrini o beş yıl sonunda serbestçe söyleyebilirsin. Diyince ben:

- Babacığım, niçin beş yıl beklememe gerek var demiştim. Bana gülümseyerek şöyle demişti:
- Bak yavrucuğum. Diyelim bir arkadaşını çok sevdin ve ona güvendin. Her yerde ona çok iyi, çok sevdiğim birisi diyerek yüzüne veya gıyabında övgülerde bulundun. Gel zaman, git zaman sonra o arkadaşın zannettiğin kişinin sana ya yalan

söylediğini, yada senin bildiğin gibi birisi olmadığını gösterince, senin övdüğün, methinde bulunduğun kişiye kötü diyebileceğini zannetmiyorum. Bu önce övdüğüm kişi, bana şunu yaptı da kötüdür dersin, dediğin kişiler yüzüne bakarak yada arkandan sana

gülerler. Dün iyi idi de bugün niçin kötü oldu diye belki de yüzüne vururlar. O yüzden arkadaş edindiğin, için sakın ha; beş yıl geçmeden iyi de deme, kötü de deme. İyi gördüğün arkadaşına sonradan kötü diyemezsin; kötü dediğin arkadaşına sonradan iyi diyemezsin.

Diyeceksiniz ki; sen bu baba nasihatini tutabildin mi? Evet tutmaya çalıştım. Birkaç konuda bu nasihati çiğnemiş olabilirim.

Konumuzun başlığı olan “Bulunmayan Hint Kumaşları” da neyin nesi dersiniz? Bendenizin bazı kimseler için koyduğum isimlerden başkası değildir. Bu zatlar kendilerinden başka büyük olmadığını, kendilerinin her şeyin iyisini bildiklerini kısaca bir BENLİK davasında bulunduklarını sanan

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ve sanmaya devam eden zatlardır. Siz okuyucularımız da dikkat ederlerse onların etraflarında da aynı tiplerin bulunduklarını bildiğini kolayca söyleyebilirim.

Ben böyle kişilere bir zamanlar bir üçlünün söylediği “Sen Neymişsin Be Abi” nakaratı ile devam eden sevdiğim bir aranjman ile bakarım. Bakmakla kalırım.

Bakın belki de bende de böyle bir büyükleme olmadığını sizlere ispat edemem fakat, böyle bir takıntım olduğunu bana başka yazılarımda bahsettiğim 1,5 dostlarım söylemediler. Belki onlar da benim gibi 1 dostun az olduğunu,o yarım dostları olan beni kaybetmek istemediklerinden söyleyememişler olabilirler.

Sizlerinde benim bu takıntıma benzer takıntılarınızın olduğunu gülerek yazımı okurken başınızı bir o tarafa, bir bu tarafa salladığınızı görüyorum. Sizlerin de o meşhur üçlünün söylediği “Sen Neymişsin Be Abi” nakaratı ile baktığınızı hissetmekteyim.

Sizlere bu sayımızla, yani 31. sayımızla ulaştıran Rabb'imize hamd eder, mübarek üç

aylarınızı kutlar, dünya ve ülkemize barış, kardeşlik ve ekonomik huzurun gelmesini niyaz ederim.

Eğer erersek 32. Sayımız ile Ramazan-ı Şerif-e girmiş olacağız. O sayımızda sizlere ne gibi yenilikler sunabileceğiz, dergimizin 2002 yılı için neler düşünüyoruz onlardan bahsederek kıymetli vakitlerinizi alacağız.

“Bakalım mevlam neyler,neylerse güzel eyler “diyen ne güzel demiş.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 31 25 Ekim 2001

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

DÜNYAYA HÜKME DEN VE BİZ

Bu günlerde, dünyaya hükmeden bir ülkenin bir kere terör ile karşılaşması ile beraber kendi bulduğu yeni bir şamar oğlanını dövmek için, dünya ülkelerine ben terör ile savaşacağım, terörü ortadan kaldıracacağım, benim yanımda olmayan ülkeleri de terörist ilan edeceğim gibi sözlerle yanına çekmeğe, taraftarı yapmaya çalışan bu ülke, dünyaya “aba altından sopa göstermiş” ve bu beyanı ile de Avrupa, Asya ve diğer kıta ülkelerini yanına alarak, Asya'da kendi halinde olmayan fakat dünya için bazı eksi hareketleri bulunan bir fakir ülkeye elinde bulunan en güçlü silahlarını yönlendirerek şamarlamaya başlamış bulunmaktadır.

Şamarlanan ülkenin acaba hataları yok mu? Derseniz tabii ki hataları vardır. Hatasız idare olmaz. Bu ülkenin gelirinin büyük kısmı afyon ve afyon ürünleri. Bu serbest olarak pazarlanıyor. Pazarlanan bu ürünün dış satımının tamamı ise Amerika'ya gönderiliyor. Buna karşılık silah tacirlerinin en gözde ülkesi. Silah onlar için mecburi bir aksesuar gibi gözükse de onların en büyük ve kıymetli bir takıları. Bu takı ve kıymetin 20 yılı aşkın zamandır süren

savaşın alışkanlığı ve mecburiyeti karşısında olan bir alışkanlık.

Bekçiliğe soyunan bu ülkenin Dış İşleri ile sorumlu bakanı ülkemize gelerek, bazı önerileri getirerek, kıymetli evlatlarımızı bu savaşın içine sokarak, Müslüman bir halkı Müslüman Türk askerlerine kırdırma peşine düşerek girişimlerde bulunmaya başlamış, bu istek ise hükümetimizin oluru ile bugün yarın olur, tabii, emriniz başımızın üstüne denilerek Türk Ordusu bu savaşın içine bizzat piyon olarak sokulacak, Hristiyan orduları ise arkasından bu yiğitlerin çarpışmalarını, yaralanmalarını ve ölmelerini seyredecekler.

Askerlerimizin ölmelerine niçin şehit demediğimi, neden Gazi demediğimi burada anlatmaya gerek görmüyorum. Hele hele bu günler İslam Dinine göre savaşın haram olduğu aylar olması da ilahi bir tesadüf olsa ve bizlere bir uyarı olarak algılansa iyi olur.

Dünyanın bekçiliğine soyunan bu ülkenin geçmiş yıllarda, yine bir komşumuza aynı şartlara uygun olan, kendi yönlendirmesi ile komşusuna

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

girebileceği yeşil ışığı yakarak onu hareketlendiren bekçi, göz kırptığı komşumuzu oldukça büyük yoksulluğa sokacak bir çatışmanın içine sokmuş ve bu çatışmanın semereleri bu günlerde maddi ve manevi olarak semerelerini vermiş, komşumuzu halen zan altında tutulan bir ülke konumundan kurtarmamıştır.

Bize gelince; dünya bekçiliğine soyunan bu ülkenin emirlerini yerine getiren bir emir eri pozisyonunda, gelen emirleri uygulamak için halkını kandırdığını sanan hükümetlerin “bir koyup üç alacağız”, ”ekonomimiz düze çıkacak” mavalları ile oy verenlerini kandırdığını sanarak, halkının halen 1950’li yıllarda yaşadığını zannederek hükümet ettiğini sanan, git denildiği halde ülkenin idaresini benden başka idare edecek yok bahanesi ile bırakmayan, İMF gibi ekonomik kuruluşlardan ülkemize birkaç milyar dolar için bir de politika dışı memur atayan, ülkemizin bir hafta lık “tuvalet kağıdı tüketimi ücreti kadar tutar da” para için ABD ile Türkiye arasında mekik dokuyan, İMF den aldığı para ile de ancak yanında götürdüğü ekiplerin yolluk

ve yatacak parasını karşılayan kişinin, her dediği kanun ve yönetmelikler tıkır tıkır çıkartılan bir ülke.

Ne oluyoruz size soruyorum?

Hiçbir şey olmuyor! Bu ülkenin evlatları tevekkül etmesini bilen, gelen hayır ve şerrin Hakk tarafından verildiğini düşünen kimseler oldukça, ne hükümetlerden hesap sorabiliriz, ne de dünyayı yöneten yada yönettiğini sanan bir ülkenin yaptıklarına karşı çıkabiliriz.

Evet! Biz biz olmadıkça, bize hükmedenler devamlı bulunacak ve bizleri istedikleri yöne, istedikleri ekonomik sıkıntılara sokulacağımız açıktır. Gayet açık kalpli ve gözümüzün açık olması gereken bizler her ne hikmetse ufacık bir ekonomik kriz içinde sadece mendi menfaatlerimizin karşılanması için etrafımızı ve ülkemizi düşünmez olduk.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 31 25 Ekim 2001

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

CUMHURİYET BAYRAMI VE TÜRK GENÇLİĞİ

Birinci Dünya Savaşını takip eden ve yıllar süren bağımsızlık savaşından sonra, Osmanlı İmparatorluğu enkazı üzerine, yine Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde, 29 Ekim 1923'te Türkiye Cumhuriyeti kuruldu.

Cumhuriyetin ilanını Türk ulusunu geçmişin karanlıklarından 20. yüzyıla taşıyacak bir seri devrimler takip etti. Cumhuriyet ilanı ve Türk Devrimi, yalnız Türk ulusu için değil, yalnız geri bırakılmış uluslar için de değil, bütünüyle uygar insanlık için dikkatle üzerinde durulmaya değer bir devrimdir. Türk Devrimi, tarihimizin en karanlık anında bize, Türk ulusuna, yepyeni bir yaşam ve umut getirdi; bize güç sağladı ve kendimize güven duygusunu verdi; bizi, Türk ulusunu, yalnız bağımsızlık yoluna değil, çok daha değerli, çok daha ender ve bağımsızlığın da gerçek güvencesi olan özgürlük yoluna sağlam bir biçimde soktu.

Atatürk'ün Cumhuriyeti ilan edişinden sonra şimdi kendi kendimize sormamız gereken bir soru var: “Biz bu güvene layık olabildik mi? “, Atatürk'ün açtığı yoldan onun sağladığı olanaklarla, Cumhuriyeti canları pahasına bize getiren atalarımızın aziz anıları önünde, alnımız acık, basımız yüksekte "Ben sizin bize verdiğiniz bu kutsal emaneti korumak, geliştirmek için elimden gelen her şeyi yaptım" diyebiliyor muyuz? Zannetmiyorum. Bunları söyleyecek yüzümüz yok.

Cumhuriyetin değerini anlamak için, onun ne şartlarda, nelere rağmen ve ne pahasına getirildiğini bilmek gerekir. Öyle ki, Cumhuriyet tarihini öğrendikten ve devrimlerin öncesini, amaçlarını ve getirdiklerini değerlendirdikten sonra, Türkiye'nin parçalanması için sahnelenen oyunlara, Türkiye'nin çıkarlarına karşı girişilen planlara karşı hiç bir Türk'ün seyirci duyarsız olacağı düşünülemez.

Atatürk diyor ki:

"Bu gün vasıl olduğumuz netice, asırlardan beri çekilen Milli musibetlerin intibahı

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ve bu aziz vatanın, her kösesini sulayan kanların bedelidir. Bu neticeyi, Türk gençliğine emanet ediyorum."

"Ey Türk Gençliği!

Birinci vazifen, Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegane temeli budur. Bu temel senin en kıymetli hazinendir. İstikbalde dahi, seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahili ve harici, bedhahların olacaktır. Bir gün, istiklal ve Cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkan ve şeraitini düşünmeyeceksin! Bu imkan ve şerait, çok namus ait bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklal ve Cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zapt edilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her kösesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde, iktidara sahip olanlar

gaflet ve delalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri şahsi menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhid edebilirler. Millet, fakru zaruret için de harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evladı!

İste; bu ahval ve şerait içinde dahi, vazifen: Türk istiklal ve Cumhuriyetini kurtarmaktır! Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur!"

Bütün ulusumuzun Cumhuriyet bayramını kutlarım.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 31 25 Ekim 2001

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

NE DERSİNİZ? YENİ DÜŞÜNCELERİMİZ

Geçen sayımızda sizlere: ”Yapacağımız yenilikleri ve uygulamaları bildireceğimizi söylemişim”

Nedir bu yenilikler dersiniz? Bunları kısaca şöyle sıralayabilirim: Bildiğiniz gibi; bu projelerimizi gerçekleştirmek sadece benim yapacağım bir iş değildir. Bu projelerin gerçekleşmesi için; sizlerinde ellerini taşın altına koyması gerekecektir.

1. Yazar arkadaşlarımızın pek çoğu emekli. Bazen kendi özgür fikirleri ile beraber olmalarına rağmen, bulundukları ortamın veya tarafın davulunu çalmaya mecbur kalıyorlar. Yani bazen kendilerini Çorumlu olarak göremiyorlar. Bu nedenle; beni tanıyan yazar arkadaşlarımin en yenisi 5 yıldır tanıyor. (Geçen sayımızdaki yazımdan hatırlarsınız) Ne için çalıştığımı halen anlayamadıysa, anlayan arkadaşlarımıza sorarlar, onlar da ona anlatırlar.

Gelin; Çorumlu olarak dergimin etrafında toplanalım. Büyük bir yer turalım. Buraya birkaç tane bilgisayar, birkaç masa, biraz sandalye ve mefruşat alalım, dayayalım, döşeyelim. Burada derginin

yazılarını hazırlayalım. Yazılarımızı birbirimize danışarak, birlikte oluşturalım. Yaklaşık 60 arkadaşımız, dergimize yazı vermektedir. Derginin sayfaları altında toplandık, birde çatısı altında toplanalım. Ne dersiniz?

2. Gürsel Yayınevi olarak; üç aylık; ya da altı aylık olmak üzere bir şiir antolojisi yayımlayalım. Yeni şiirlerinizi buradan yayımlayalım. Bu antolojiyi Çorumlulara hep birlikte sunalım. Ne dersiniz?

3- Gürsel Yayınevi olarak; altı ayda bir hikâye antolojimizi hazırlayalım. Çorumlulara hep birlikte sunalım. Ne dersiniz?

Sizlerin önerilerini de bekliyorum..

Sizler de daha güzel fikirlerle katılarak, yapacaklarımızı birlikte gerçekleştirmemiz kolaylaşacaktır.

Bu sayımızda; her zaman olduğu gibi yeni yazarlarımızın katılımı olmaktadır.

Çorumlu 2000 Dergisi olarak ben elimden geleni yapmaktayım.

Derginin artık yazarı, dizgicisi mizanpajcısı olmaktan başka, kalıpçısı, forma katlayıcısı ve

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

mücellitliğini de yapmaya başladım. Neden mi?

Bilmem. Belki siz bilirsiniz de bana söylersiniz? Ne dersiniz?

11. Sayımızda sizlere: “ Bu sayı sondan 1 olmasın” diye seslenmiştik. Evet dergimiz 12 sayıda bitmedi.

Elinizde bulunan bu dergi ile 32. Sayıya ulaştı.

Ekonomik krize karşı koymaya çalışıyorum. Elimden geldiği kadar direneceğim. Sizlerin katkıları ile dergimiz yürüyecek, yeni atılımlarda bulunacağız. “Bakalım Mevtam neyler. Neylerse güzel eyler”

Sizlerin Mübarek Ramazan ayını kutlar, hayırlı ve bol rızıklar dilerim.

Saygılarımla.

Not: Ne Dersinizlerin hiçbirisine yazarlarımızdan cevap gelmedi. Dergilizi 63 sayı bastırmaya muvaffak oldum. Sanal olarak da yayında olan dergimi, şair arkadaşların şiirlerinin yayınlamak için sanal olarak 250 sayı yayınladım.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 32 25 Kasım 2001

ÖĞRET

Bizleri yetiştiren, bu günlere gelmemizi sağlayan, bilgilerimizi, görgümüzü, hareketlerimizi, etrafımızla ilişkilerimizi öğreten, kısaca hayat için yetişmemizi sağlayan kimseler bize öğretendir.

Kimdir öğrenenler?

İlk öğretilerimizi annemizden ve babamızdan alırız. Bizleri kendi doğru bildikleri ve kendi ebeveynlerinden öğrendikleri şekilde bizleri yönlendiren onlardır.

Ana ve babamızın bizlere öğrettiği şeylerle sizlerin vaktini almayacağım. Onlar gördükleri ve bildikleri ile bizleri eğitmeye çalışan kimselerdi. Bizler ise onların öğrettikleri ile yaşayan kişiler miyiz?

Bu soruda tartışılır dediğinizi duyar gibi oluyorum. Evet! Bizler ana ve babamızın öğrettiklerinin tam tersi ile bu günümüzü yaşıyoruz. İlk öğretimizi aldığımız ana ve babamızdan sonra başka bir yaşama dönemine başlayan bizler okulla tanışıyoruz.

Okul öğretimizi bizlere;”Öğretmen” denilen **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

görevli vermektedir. Burada öğretmenlerin görevleri veya öğretileri ile de ilgilenmeyeceğiz. Burada bizlere öğretilenlerin gerçek hayatta ne kadar işimize yaradığını da tartışmayacağız. Burada öğretmenlik duygusundan, öğretmenin zevkinden bahsedeceğiz.

Öğretmen. Yani öğreten. Yani bildiğini başkalarına veren!. Bir başka deyiş ile bilmeyene, bildiklerini aktaran. Öğreten.

Bizim ülkemizde her ne hikmetse; bazı duygu ve sevinçlerimizi göstereceğimiz günleri ne yazık ki günlere bölerek paylaşmışız.

Mesela: Anneler Günü, Babalar Günü vb. Bizlere en büyük bilgi ve öğretiyi veren kişilere de naçizane bir gün verivermişiz. “Öğretmenler Günü” Benim demek istediğim şey; o sevilen, görülmesi gereken, bilinmesi gereken şeylerin sadece ve sadece belirlenen gün, ay ve haftada anılması ve etkinliklerin ona göre hazırlanması, o gün için kullanılan haftaya göre merasimlerin yapılması mı gereklidir.

Bence hayır!

Bence: sevdiğimiz ve bildiğimiz şeyleri “Senede Bir Gün” belirlenen haftalarda anmak veya

yaşamak değil bütün ömrümüzün günleri ile yaşamak lazımdır.

Bu ay içinde yani Kasım ayı içerisinde “Öğretmenler Günü” için gün ayrılmış. Bizleri öğreten, bizlere yetiştirenleri sadece bir gün için mi hatırlamalıyız? Hayır! Bizleri yetiştirenleri her gün, her saat hatırlamalıyız. Bizlere, kendilerindeki bilgileri doğru olarak öğretenleri, bir ömür boyu hatırlamalıyız ve yâd etmeliyiz.

Onlar ki kendi bildiklerini bizlere öğretmek için yeniden talebeler gibi sabahlara kadar çalışıp, bir öğrenci gibi sınav verir gibi bizlere öğretmek için çırpınırlar. Bu duyguları içinde, kendi özel yaşantılarının dışına çıkarak evini barkını unuttur, çoluk çocuğunu düşünmezler. Onların tek düşünceleri vardır. Yetiştirilecek gençler bulmak ve onları yetiştirmek

Bir öğretmen olan Ceyhun Atuf Kansu bir şiirinde öğrettiği kişiler için bakın ne diyor:

“Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum

Ben bir köy öğretmeniyim, bahçıvanım,

Ben bir bahçe suluyorum gönlümde,

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Kimse bilmez, kimse anlamaz dilimden
Ne güller fışkırır çilelerinde,
Kandır, hayattır, emektir benim güllerim
Korkmadım, korkmuyorum ölümden,
Siz çiçek getirin yalnız, çiçek getirin..

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
Baharda Polatlı kırlarında açan,
Güz geldi mi Kop Dağına göçen,
Yürükler yaylasında, Toroslarda eğleşen,
Muş ovasından, Ağrı eteğinden,
Gücenmesin, bütün yurt bahçelerinden
Çiçek getirin, örtün beni,
Eğin türkülerinin içine gömün beni.“

İşte böyle. Öğretenlerin öğretmekten aldıkları
haz bu!

Öğretenlerin son nefeslerinde bile öğretmekten
korkmadıkları, çekinmediklerinin ölçüsüdür. Onları
bir gün değil, bütün bir ömür analım.

**Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve
Edebiyat Dergisi Sayı: 32 25 Kasım 2001**

RAMAZAN AYI Kasım 2001

Ramazan ayı; kameri aylardan dokuzuncusunun
ismidir.

Müslümanların oruç tutmakla mükellef
oldukları, yüce ve kutsal kabul edilen bu ay, Arapça
bir kelimedir. Bu aya Ramazan isminin
verilmesindeki sebep ve hikmet şöyle belirtilmiştir:

Yaz sonunda, güz mevsiminin evvelinde yağıp
yeryüzünü tozdan temizleyen yağmur manasına
"ramdâ" kelimesinden alınmıştır. Bu yağmurun
yeryüzünü temizlediği gibi, Ramazan ayı da
müminleri günah kirlerinden temizler.

Güneşin şiddetli hararetinden taşların yanıp
kızması anlamına olan "ramad" kelimesinden
alınmıştır. Böyle kızgın yerde yürüyenin ayakları
yanar, zahmet ve meşakkat çeker. Bunun gibi oruç
tutan kimse de açlık ve susuzluğun hararetine
katlanır, meşakkat çeker, içi yanar. Kızgın yer orada
yürüyenlerin ayaklarını yaktığı gibi, Ramazan da
müminlerin günahlarını yakar, yok eder.

M. Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dilinde:
Kılıcın namlusunu veya ok demirini inceltip

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

keskinleştirmek için iki taşın arasına koyup döğmek anlamına olan "ramd" dan alınmıştır. Bu aya Ramazan isminin verilmesi de Arapların bu ayda silahlarını bileyip hazırladıklarından dolaydır demektir.

Ramazan ayına "on bir ayın sultanı" denilmiştir. Bu ayın özelliklerini şöyle sıralayabiliriz:

1- Kur'an-ı Kerim'de ismi açık olarak geçen tek ay Ramazan ayıdır. Kur'an-ı Kerim bu ay içerisinde indirilmiştir. Yüce Rabbimiz; Ramazan ay'ı öyle bir aydır ki, insanlara doğru yolu gösteren, hidayeti ve hakkı batıldan ayırmayı açıklayan Kur'an, bu ayda indirildi" (el-Bakara, 2/185) buyurmuştur. Kur'an-ı Kerim'de, "bin aydan daha hayırlı" olduğu belirtilen Kadir gecesi bu ay içerisinde yer almaktadır.

2- Dinimizin beş temelinden biri olan oruç ibadeti bu ayda üzerimize farz kılınmıştır. Kur'an-ı Kerim'de; "Sizden kim bu aya yetişirse oruç tutsun" (Bakara, 2/185) buyrulur.

Ramazan ay'ı girince şartlarını taşıyan kimselere oruç farz olur.

3- Fıtır sadakası vermek bu aya mahsus bir ibadettir.

4- Teravih namazı da bu ay'a mahsus ibadetlerimizdendir.

5- İtikafa girmek: Ramazan ay'ının son on gününde itikafa girmek sünnettir. Hz. Peygamber (S.A.V.) Ramazan'ın son on gününde daha çok ibadet ve taatta bulunurdu.

6- Ramazan ayında Kur'an-ı Kerim'i okumak, hayır ve hasenatta bulunmak lazımdır. Hadis-i şeriflerden Ramazan ayında Kur'an-ı Kerim'i hatmetmenin sünnet olduğu anlaşıldığı gibi, gücü yetenlerin çokça sadaka vermeleri, hayır ve hasenatta bulunmalarının da sevap olduğu anlaşılmaktadır. Enes (R.A.)'dan rivayet edildiğine göre Hz. Peygamber (S.A.V.)'e; "Hangi sadaka daha faziletlidir?" diye sorulunca, "Ramazan ayında verilen sadaka" buyurmuştur (Tirmizi, Zekat, 28).

Ramazan ay'ı dinimizce en faziletli ve mukaddes bir aydır. Bu konuda Peygamber Efendimiz (S.A.V.)'den bir takım hadis-i şerifler rivayet edilmiştir: Ebû Hureyre (R.A.)'dan Resulullah (S.A.V.)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Ramazan ay'ı girince göklerin kapısı (başka bir [KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#))"

rivayette Cennetin kapıları) açılır, Cehennemin kapıları kapanır, şeytanlar zincire vurulur" (Buhari). Ubade b. es-Samit (RA.)'dan: Resulullah (S.A.V.) Ramazan ayının yeni girdiği bir gün şöyle buyurdu: "Size bereket ayı Ramazan geldi. Bu ayda Allah sizi kuşatıp rahmetini indirir. Günahları bağışlayıp, duaları kabul eder. Allah bu ayda sizin hayır hususunda yarışmanıza bakar ve sizinle meleklerine karşı iftihar eder. Allah'a hayır ameller takdim ediniz. Şaki, günahkar, bu ayda Allah'ın rahmetinden mahrum olan kimsedir" (Taberani'den naklen et-Tergîb, II, 99).

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 32 25 Kasım 2001

33 YA HU!

Yıllar ne çabuk gelip geçiyor. Rabbimizin bize biçtiği ömür sayfalarını bol keseden harcıyoruz. Hele mübarek günler, geceler ne çabuk geçiyor. Nefsimiz bize seneyi daha iyi, daha güzel tadarsın, daha güzel ibadet edersin diyerek bizleri avutuyor, avutuyor. Bizler bunlarla kendimizi avutuyoruz. Avunduğumuzu zan ediyoruz. Günlerin kıymetini bilmiyoruz. Her günümüz geçtikçe eksikliğimizin farkına varıyoruz!

Birkaç yıl önce 1998 tarihinin Haziran ayında bir dergi yayınlandı. %50'si renkli olan dergi önceleri birkaç yazar, sonra onlarca yazarla sizlerin karşısına çıktı. Renkli olarak ancak 12 sayı dayanabildi. Siyah beyaz olarak yayına devam etti. Yayına devam ederken sizlere seslendi, sizlere hitap etmeye çalıştı. Dergi yayına devam etti ve devam etmeye çalışıyor. İşte bu dergi ÇORUMLU 2000 DERGİSİ'DİR. Dengimizi yaşatanlara ve yaşatmak için çabalayanlara Çorumlular adına buradan teşekkür etmek isterim.

Dergi Çorum'da birkaç ilki başararak yayımına **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

devam etmekte! Bu ilklerden birisi, ilimizde son 60 yılın bu kadar uzun bir süre yayınlanmış dergisi bulunmamakta. Başka bir ilk ise, her kesimden yazarları bulunmakta! Dergimizin tamamı 3-5 sayı geriden İnternette yayınlanmakta ve internetten yeni yazarlara kavuşması vb. sayabiliriz!

Dergimizin internetten yayınlanması ve bu yayınlanmadan dolayı dünyanın çeşitli şehirlerinden okuyucularımızın olmaya başladı internetten Çorumlu 2000 Dergimize iki yazar kazandıran bu teknolojiiden ne yazık ki hemşerilerimiz daha ne olduğunu, ne gibi yazarların olduğunu anlamış değildir. Tutuculuk ve ben daha iyi biliyorum, ben babamdan gördüğüm gibi ağabeyimden öğrendiğim gibi iş yerimi idare ederim, benim müşterim bana yeter, başka müşteriye ve tanıtıma ihtiyacım yok diyor ve maalesef yanılıyor.

Yenilikleri açılmayı denemiyorlar. Deneyenler ise sitelerini güncellemiyorlar. Sitelerinde bulunan logolarını bile değiştirmeye güçleri yetmiyor.

Çorumlular sizlere sesleniyorum!

Gelin internette de birlik olalım. Bir çorum sitesi açalım. Ufak ücretler ödeyerek iş yerlerinizi

buraya taşıyalım. Buradan sizleri dünyaya açalım. Bireysel sitelerimiz ancak tanıtımla, araştırma ile ve özveri ile okuyuculara tanıtılır. Sitesi olan hemşerilerimize sesleniyorum. Acaba sitenizin aylık ziyaretçi sayısı ne kadar? Ne kadar kişi sizin sitenizi biliyor? Acaba sitenizi tanıtmak için kaç kişiye aylık e-mail gönderiyorsunuz?

Dergimizin aylık ziyaretçi sayısı 650-720 arası yaklaşık 3500 kişi sitemizi biliyor. Aylık 500-800 kişiye dergimizi tanıtmak için e-mail çekiliyor.

33. sayımızla sizlerin huzurundayız!

Otuz üç YA HU!

Not: Ne yazık ki bu önerimi bir kişi hericinde kimse önemsemedi. Organize Sanayi bir toplantısına giderek neler yapılacağını anlatmaya çalıştım. Ne yazık.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 33 25 Aralık 2001

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

RAMAZAN BAYRAMI

Ramazan Bayramı; Müslümanların iki büyük bayramından birisidir. Ramazan ayında tutulan bir aylık orucun bitiminde Şevval ayının ilk üç günü Müslümanların bayram günleridir. Ramazan bayramına, o gün fitır sadakası verilmesinden dolayı "Fıtır bayramı" adı da verilmektedir.

Resulullah (SAV) Medine'ye hicret ettiğinde Medinelilerin eğlenip neşelendiği iki bayramları vardı. Hz. Peygamber (SAV) Medinelilere özgü olan, cahiliye izleri taşıyan bu bayramların yerine bütün Müslümanların sevinip eğleneceği İslâm'ın iki bayramını onlara haber verdi: "Allahu Teâlâ size, kutladığınız bu iki bayramın yerine, daha hayırlısını, Ramazan bayramı ile Kurban bayramını hediye etti" (Sünen-i Ebû Dâvud, Salat, 239). Bu haberden bu güne kadar Ramazan ve Kurban Bayramları kutlana gelmektedir.

Ramazan bayramı, bir aylık oruçtan sonra yemenin ve içmenin ve her türlü helal nimetten yararlanmanın mubah olduğu günlerdir. Müslümanların eğlenip birbirlerini ziyaret etmeleri, birbirlerine hediyeler vermeleri; çocukların, bilhassa

fakirlerin ve kimsesizlerin sadaka verilerek sevindirildiği, İslâmi kardeşliğin yaşandığı; Allah'a karşı da sorumluluklarının bilinciyle topluca namaz kılıp birbirine nasihat ettikleri sevinç günleridir. Ramazan Bayramı'nın ilk gününde oruç tutmak ise haramdır.

Müslümanların eğlenip birbirlerini ziyaret etmeleri, birbirlerine hediyeler vermeleri; çocukların, bilhassa fakirlerin ve kimsesizlerin sadaka verilerek sevindirildiği, İslâmi kardeşliğin yaşandığı; Allah'a karşı da sorumluluklarının bilinciyle topluca namaz kılıp birbirine nasihat ettikleri sevinç günleridir. Ramazan Bayramı'nın ilk gününde oruç tutmak ise haramdır.

Ramazan bayramı sabahı erken kalkıp bayramın canlılığını hissetmek, diğer günlerden farklı

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 33 25 Aralık 2001

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YENİ HİZMETLERİMİZ

Gürsel Yayınevi Çorum'da bazı ilklere imza atmış bulunmaktadır. Bunlar bu güne kadar Çorum'da yapılmış olmayan işlemlerdir. Bu ilklerden olan ve 15 aydır Dünya insanına Çorumlu 2000 Aylık Kültür,Tarih,Sanat ve Edebiyat Dergisi'nin Web sayfası yayın hayatında Çorum'da bir ilki yapması ile beraber, yeni hizmetleri izlere sunmaktan gurur duyuyorum.

Web sayfamız sadece Çorum'da değil bütün dünyaya açık bir ÇORUMLU 2000 DERGSİNİN birkaç ay geriden tamamının yayınlanması olarak görülebilir.

Burada: yani <https://gurselyayin.com> da sadece dergimizin yazılarından başka bize yazı veren yazarlarımızın hayat hikayeleri de yayınlanmakta. Bu sayfaların haricinde reklam sayfamız bulunmaktadır. Ayrıca yeni olarak da; Çorum,Sanayi, Ticaret,esnaf ve turizm sayfalarımız da yer almaktadır. Bu günlerde boş olan sayfalarda, isteyen bütün hemşehrilerimizin faaliyetleri dünyaya tanıtılacaktır. Bütün Çorumluların burada olmaları kendi menfaatlerinin gereğidir diyorum.(1)

Web sayfamızı ziyaret edenler Çorum dışından ziyaretçi sayımız, abone sayımızdan daha fazla bulunmaktadır. Ziyaret edenlerin çoğunluğu Çorumlu olan Amerika ve Avrupa ülkelerinde bulunan kimselerden başka; başka memleketten olanlarında ziyarette bulundukları bilinmektedir.

Bildiğiniz gibi yakın bir zamanda da Çorum Telefon Rehberi hazırlanıp bastırılarak dağıtıldı. Bu dağıtılan rehberin çok büyük bir eksikliği bulunmaktadır. Yeni kurulan Bahçelievler Santrale bağlı telefonların büyük bir kısmı bu rehberde bulunmamaktadır. GÜRSEL YAYINEVİ olarak yeni bir “BAHÇELİEVLER REHBERİ” hazırlama aşamasında bulunmaktayım. Bu semte ait olacak olan rehber için katılım formları Bahçeli evler Sementi sakinlerine elden ulaştırılacak ve bilgileri kaydedilecektir. (2)Bu rehbera katılmak isteyenlerin karşı sayfada bulunan katılım formunu fotokopi ile çoğaltıp tanıdıklarına da verebilirler. Bundan başka geçmiş yıllarda yaptığım bir araştırma neticesinde bazı tanınmayan yerlerimizi tanıtacak rehberler hazırlama ön çalışması içinde bulunmaktam [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

Dergimizin hazırlandığı günlerde ülkemiz yine bir deprem felaketi geçirmiş bulunmaktadır.

Deprem yine can kaybına ve mal kaybına sebebiyet vermiş bulunmaktadır. Yine pek çok vatandaşımız bu soğuk günlerde evsiz barksız kalmıştır. tâbii afetler geliyorum demiyor, geliyor. Gelince de tedbirimizi almazsak bizleri zor durumda bırakıyor, canımızı da alabiliyor. Bilhassa deprem felâketi geldiği zaman, kendi elimizle yaptığımız, eften püften konutlarımızda kendi zararımızı çekmekle kalmıyoruz, ülkemize de sıkıntılar çektiriyoruz.

Deprem bölgesinde olan vatandaşlarımızın ölenlerine Allah'tan rahmet dilerken, mağdur olanlara da Rabb'imden sabırlar ve metanetler diliyorum.

Bu sayımızla beraber sizlerin Kurban Bayramını candan kutlar, hayırlara vesile olmasını Rabb'imden niyaz ederim.

1-2 Abonelerim dahil hiçbir katılım olmadığı için projelerim yarım kaldı.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 35 25 Şubat 2002

ÜÇÜNCÜ CİLDİ DE TAMAMLADIK 36. SAYI

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat Dergisi yayınlanmaya başlayınca; bu hareketi amatör bir çaba olarak gördüler. Herkes hemen hemen bu görüşü paylaştı. Sahibi ve Mesul Müdürü olarak, bazen sizlere dert yandım, bazen içimi döktüm, bazen de sitem ettim. Sizler sessiz ve tepkisiz okudunuz benim serzenişlerimi.

Dilimin ucuna kadar geldi fakat yazamadığım pek çok şeyleri işittim.

Beni destekleyenler inandığıma inananlar mahcup olmadı. Onları utandırmamaya çalıştım. Elimden geleni ardıma koymadan bu sayıya kadar geldik. Bu sayfalar sizlerin ellerine geçene kadar çabaladım, yazdım, dizgisini yaptım, çıkışını aldım, montajını yaptım, baskısı yapıldı, formları katladım, tel dikişini yaptım ve formları kestirip sizlerin önüne getirip dağıttım. Bu işlemleri yaparken

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

yoruldum; fakat yorulduğumu ima etmedim.

Uykusuz gecelerimden dert yanmadım. Bütün bu yorgunluk ve sıkıntı her dergi sizin elinize geçtikten sonra unutuldu. Bir hafta kadar sakin ve rahat geçirdikten sonra tekrar aynı tatlı telaş, aynı işlemlerle dergimizi yürüttüm. Allah'ım müsaade ederse devam edeceğim.

12. Sayımızda yazarlarımızın hayat hikayelerini yayınlamıştım. 24. sayıda da yeni katılan yazarlarımızın hayat hikayelerini istemiş, fakat toparlayamamıştık. 24. sayımız ile tamamlanan 2. cildin arkasında da yeni yazarlarımızın hayat hikayeleri bulunsun istemiştik olmamıştı. Bu güne kadar istediğimiz hayat hikayelerinin elimize ulaşanlarını bu sayıda yayınlamaktayız. Yine bu sayımızda dergimize yazı veren yazarlarımızın resimlerini kapağımızda doğum tarihlerine göre yaşam hikayelerini yayınladık.

Elinizde bulunan bu 36. sayı ile de 3.cildi tamamlamış oluyoruz. Eğer Rabb'im müsaade ederse dergimiz aynı hızla devam edecek ve yine bildiğiniz gibi, aynı hızla Internet'teki web sayfamızda yayımına devam edeceğiz.

Yayınevimize getirilen yazıların pek çoğu şiir türünde. Yaklaşık 22 şair arkadaşımız bulunmakta. Bu arkadaşlarımızı istemeyerek olsa da gücendiriyorum. Gerekçesi ise şiir sırası yaklaşık 11 sayıda bir geliyor. Geçen haftalarda evde yeni bir derginin hazırlığını yaptım. Birkaç arkadaşın fikrini aldım, birkaç arkadaş da sayfa hamisi olmayı kabul etti. Bana da bu dergiyi yayınlama işi kaldı. Fikir bizim, çalışma bizim, şiirler sizin olacak. Yeni dergimizin ismini de “SARI ÇİĞDEM ŞİİR DEFTERİ” olarak belirledim. Bu dergi fikri çiğdem gibi birden belirlediği için bu ismi layık gördüm. Rabb'im müsaade ederse; yeni şairlerle karşılaşmamız, onları teşvik etmemiz bakımından Çorum'a layık bir şekilde yürütmeye gayret edeceğim.(1)

Çorum her şeyi isterse yapar. Isterse. Yazarlarımız da isterlerse her üç ayda bir şiir antolojileri, her altı ayda yada senede bir hikaye antolojileri yayınlamamız çok zor değil. (2)

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Birdik, iki olduk. İki idik üç olduk. Yeni fikirleri olan varsa gelsin konuşalım. Sadece sanayi, sadece gelir seviyesinin artması kalkınmamızın ögesi değildir. Kültüre de önem vermemiz gerekiyor.

Ben elimden geleni yapıyorum. Taktir Allah-u Teala'dan, destek sizlerden.

Hoşça ve esenlikle kalınız.

1-Şair arkadaşlarımızın şiirlerini anca 12 sayı basarak ve sanal yalanlayabildim. Ne yazık ki geri kalan sayıları sanal olarak 200 sayı yayımladım
2- Antoloji ne yazık ki basılmadı fakat şiir antolojisi sanal yayınladım. Sitemde halen durmaktadır.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 36 25 Mart 2002

HAFTALAR TURİZM HAFTASI

Türkiye'de ve ilimizde her yıl Nisan ayı içerisinde “Turizm Haftası” adı altında bir etkinlik yapılır. Resmi kurumlardan ve turizm ile meşgul olan kuruluşlardan onlarca kişi toplanırlar, bu toplantılarda bir konuşmacı çıkarak ”fabrikasız sanayi” diyerek konuşur, bilançolar sunar, faaliyet planlarını okur, yapılan (!) faaliyetleri ballandırarak anlatır, anlatır.

Onlarca kişi de dinler, hiçbir şey anlamaz. Otel idarecileri zoraki bu toplantılara gelir, turizm faaliyeti veren acenteler (!) neler yapıyor diyerek dinlerler, otobüs işletmecileri yine bu sene kaç para istenecek diyerek sıkıntı içinde bekler dururlar. En nihayet o yıl kutlanacak olan programın hazırlanması için gerekli müdürlüğe yetki ve görev verilir, o görev yapılır mı,yapılmaz mı, yoksa yapıldı olarak mı algılanır onu artık sizler düşünün.

Bence bu gibi etkinliklerin artık modası geçmiş ve rafa kaldırılması gereken etkinlikler içinde görülmelidir. Bütün haftalar demode olmuştur.

Turizm bir hafta ile tanıtılmaz, Kütüphane haftası

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

birkaç günlük gösteri ile geçiştirilmez, Orman Haftası sadece bir hafta göstermelik ağaç dikme ile kutlanmaz, Müzeler Haftası bir hafta için yeterli olamaz vb. haftalar. O kadar çoktur ki; saymakla bitiremezsiniz. Bu haftalar bazen de iç içe girerler. Aynı hafta içinde bir iki haftanın etkinliği de yapılır. Ayrıca birde anma günlerimiz vardır, "Anneler Günü", "Babalar Günü", "Öğretmenler Günü", "Yaşlılar Günü", "Şehitler Günü" vb. birde bunlar yetmez gibi bazı birliklerin bayramları vardır: "Tıp Bayramı", "Basın Bayramı", "Kabotaj Bayramı" gibi. Nedir bunlar Allah'ınızı severseniz. Devletin çalışanlarının hiç işleri yokta bu bayramları, bu haftaları ve bu günleri takip edecek, gereken konuşmaları hazırlayacak, merasimlerine katılacak.

İşte bizim için bunların artık rafa kalkması gerektiğinin günüdür dememiz boşuna değildir. Boşu boşuna zaman kaybetmek, boşa kürek çekmek diye düşünmekteyim. Bu haftalar, günler, bayramlar artık bu çağa az gelmektedir. Neden mi? Nedeni artık bu bayramlar bize gününbirlik hayatımıza katılmış, yaşamımızın bir parçası olmuş durumdadır. Artık bilgi çağı dediğimiz çağında ilerisine giden dünya

başka işlerle uğraşırken, bizlerin bu çağa ayak uydurmamızın gerektiğini düşünüyorum.

Bu kutlamalar için toplanmamız gerekiyorsa daha faydalı işleri toplanarak yapalım. Bence kaç kişi bilgisayar kullanmayı biliyor? Kaç kişi Internet'te gezinmeyi biliyor? Kaç kişi ilini tanıyor, kaç kişi kaç ilçemiz var biliyor? bu bilinmeyenleri tespit edelim ve bunları hep birlikte öğrenelim. Bence bu haftalar sadece ilköğretim birinci, ikinci ve üçüncü sınıflarda işlenmeli, yeni öğrenme çağında bulunan genç dimağlara aktarılmalıdır.

Yoksa 60'ını geçmiş, emekliliğe merdiven dayamış beyinler zaten bu gibi haftaları ömrü boyu yaşamış, yada mecbur kalarak yaşatmışlardır.

KÜTÜPHANE HAFTASI

Bu sayımızda geçen günler içinde kütüphane haftasını da kutladık. Kültür Bakanlığı tarafından bastırılmış bir afişte üzülererek şu satırları gördüm: "OKUMA YILI" bu yıl yani 2002 yılı OKU MA daha doğrusu hiçbir şeyi okuma yılı olarak lanse edilmiş. Evet bu okuma kelimesinin bizleri ne kadar şuur altımızdan yaraladığını bilerek mi yaptığımız [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

zannına kapılmaya iyice başladım. İlkokulu bizim okuduğumuz yıllarda okuma kitabımız vardı (alfabe) şuur altımızda ta o zamanda yani harfleri sökerken bizi okumaya zıt bir emirle aşıladılar.

OKU MA. Bu kelimelerle büyüdü, yetiştik. Konuştuk, dedikodu yaptık, başkalarının yazdıklarını eleştirdik laflarla. O kadar ki; lafla peynir gemisini yürüttük. Halende yürütüyoruz.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 37 25 Nisan 2002

YENİ BİR HAVA; BİR YENİ SOLUK

Çorum kendi içine kapanıklığı ve piknik alanlarının darlığı veya uzaklığı şeklinde olmasından dolayı ilimizde belirli bazı alanlar dışında bir gün ailemizi alıp rahatça oturabileceğiniz, rahatça piknik yapabileceğiniz alan oldukça azdır. Bundan 15-20 sene önceleri, bağı olan bağına, bahçesi olanlar ise bahçelerine kendi imkanları ile giderek orada temiz hava alma ihtiyaçlarını giderir, bir piknik olmazsa da piknik sayılabilecek imkanları elde ederlerdi. Şimdi bu imkanlar yine olmakla beraber, eski bağ-bahçede oturma devri geçmiş bulunmaktadır. Bu gelenek kalkıp piknik alanlarına taşınma ve orada ailece bulunma ve eğlenme gündeme gelmişti. Bu gelenek de şimdi yerini daha farklı bir anlayışa bıraktı. Bu anlayış ise evden hiç bir hazırlık yapılmadan bir mekana gidilip, orada bulunan piknik aletlerinden ucuz bir ücret karşılığı faydalanma imkanını artık bulabilmemizden olsa gerek gittikçe çoğalan bir talep olmaya başladı.

Çorumlular işte böyle bir mekana daha bu ay içerisinde kavuştular. Bir müteşebbisimiz; ailece **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

böyle bir işletme açtı. Bu açtığı yerde; kendi geleneklerine uygun olan ve şimdi ise çok nadir bulunan eski yiyecek kültürümüzle ilgili mamullerin burada bulunması, annelerimizin yapıp bizi bu yiyeceklerle beslerken bizde de bir damak kültürü aşılması bakımından, burada bu işletmede yapamadığımızı, yada yapmaya vakit bulamadığımız bazı ev yapımı hamur işlerini burada bulabilmemizdir. Bunlar; ev ekmeği dediğimiz yufka. Burada her zaman emrimizde bulunmakta olup, canımız çektiğinde Çimento Fabrikasının hemen üzerine giderek, burada tereyağında iki yumurta kırılarak güzel bir çay veya ayranla tereyağında dürümümüzü yeme imkanı artık ilimizde de bulunmaktadır. Tabi diyeceksiniz ki sadece burada dürüm mü var? Başka özlediğimiz hamur işleri yok mu? Evet burada Çerkez çörekleri, peziler, katmerler, mayalılar da mevcut. Benim çoktandır arzuladığım tereyağında yumurta dürümü olduğu için yazdım. Sizlerin canları belki katmer, belki çörek, belki sadece tavada yumurta, tavuk ızgara, kuzu pırzola isteyebilir. O istek ve damak zevki de size aittir.

Bu yeni yeri bizlerin hizmetine veren aileye Çorum adına teşekkür ederiz. Bilhassa; buranın bir de içkili olmaması bazı hemşehrilerimiz tarafından daha da aranacak bir mekan olarak görülmesi mümkündür.

Şimdi bayanlarımız araba kullanmakta ve günler yapmaktadırlar. Buraya gelmek için arabalarına atlayıp, piknik havası içinde kabul günlerini yapabilirler, evlerinde pişirdiği yemeklerle de buraya gelerek arkadaşları veya aileleri ile burada yemeklerini yufka ekmeği veya tandır ekmeği ile yiyebilirler diye düşünüyorum. Hazır çörek, katmer gibi evlerimizi koku içinde bırakan kızartmaların dışında kendin pişir, kendin ye usulü beyaz veya kırmızı et mangalı yapma imkanı da bulunmakta. Burada başka imkanlarda, çocuklarınız için özgür oynama alanını mevcudiyeti var. Ne güzel değil mi? Ye, temiz hava al, çocuklar rahatça oyunlarını oynasınlar. Bayan arkadaşlarımızın gün yaparken oraya gitmeleri halinde, bir gün önceden telefonla ne gibi hamur işlerinden istediklerini bildirmeleri,

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

arkadaşlarına mahcup olmamaları için bence daha mantıklı geliyor.

Bu tesisin; Çorum'a hayırlar getirmesini diler, sizlerinde bu mekanı ziyaretini sağlık veririm.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 38 25 Mayıs 2002

BİR ÇAĞ BAŞLARKEN

Fatih Sultan Mehmet, babasının vefatı üzerine 2. kez Osmanlı tahtına oturduğunda, devletin ortasında bir kalan Bizans'ı ortadan kaldırmayı kendisine hedef olarak belirlemişti. Devletini tam bir cihan devleti haline gelebilecekti.

Amacını gerçekleştirmek için; ilkin Sırbistan ve Eflâk ile anlaşma imzalayan Fatih, Macarlar'la da üç yıllık antlaşma imzaladı ve Karamanoğlu Beyliği tehlikesini de geçici olarak bertaraf etti.

İstanbul'a ulaşabilecek muhtemel yardımların önüne geçmek için de Boğaz'ın Avrupa yakasına Rumeli Hisar'ını yaptırarak kuşatma hazırlıklarını tamamladı. Devrin mühendislerinden Musluhiddin, Saruca Sekban ile Osmanlılara sığınan Macar Urban Edirne'de top dökümü işiyle görevlendirildi. "Şahi" adı verilen bu topların yanında, tekerlekli kuleler ve aşırma güllerin üretilmesi (havan topu) yapılan hazırlıklar arasındaydı.

İstanbul 6 Nisan 1453'te kara ve denizden saldırı başlatıldı. II. Mehmet, Edirne'de döktürdüğü çağının en güçlü toplarıyla İstanbul surlarını karadan **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

sarsarken 18 Nisan'da donanma bütün İstanbul adalarını ele geçiriyordu. Fakat, Haliç'in zincirle kapatılması sebebiyle kara ve deniz birlikleri müşterek bir harekâta geçemiyor ve bu durum da kuşatmanın başarısına gölge düşürüyordu. Osmanlı Ordusundaki er ve erbaş sayısı 150.000 ile 210.000 arasındaydı. Bu kuvvetlere Rumeli ve Anadolu beylerine bağlı çeşitli kuvvetler de katılmıştı. Kuşatma sırasında şiddetli çarpışmalar oluyor, Bizanslılar şehirlerini koruyan surlarının yıkılan ve zarar gören bölümlerini hemen tamir ediyorlardı.

Fatih'in 22 Nisan'da Osmanlı donanmasının karadan Haliç'e indirilmesi gibi müthiş bir plânın gerçekleştirilmesi, kuşatmanın seyrini değiştirmeye başlamıştı. Tophane önündeki kıyıdan başlayıp Kasımpaşa'ya kadar ulaşan bir güzergah üzerine kızaklar yerleştirildi. Gemilerin, kızakların üzerinden kaydırılabilmesi için, Galata Cenevizlilerinden zeytinyağı, sade yağ ve domuz yağı alınarak kızaklar yağlandı. 21-22 Nisan gecesi düzeltilmiş yoldan Seksen parçalık donanmayı Haliç'e indirildi. Seksen parçalık donanmayı bir anda karşılarında gören Bizans'ın direnme gücü artık kırılmıştı.

29 Mayıs 1453'teki nihaî harekâtla İstanbul fethedildiğinde, II. Mehmet, Peygamberimizin müjdesine mazhar oluyor ve "feth-i mübin" ile "Fatih"lik şerefini elde ediyordu. Bu büyük şereften başka da Dünya tarihinden Bizans'ı ortadan kaldırılmak ve yeni bir çağın açıldığını müjdelemesi de düşündürücüdür.

Çarpışmalar sırasında Bizans'ı koruyan surlar üzerinde kapatılması mümkün olmayan gedikler açılmaya başlamıştı. Surlar içerisine küçük sızmalar oluyor, ancak geri püskürtülüyordu. İlk defa Ulubatlı Hasan ve arkadaşlarının şehit olmak pahasına tutunmayı başardıkları İstanbul surları, artık direnemiyordu. 53 gün süren ve 19 Nisan, 6 Mayıs, 12 Mayıs ve 29 Mayıs'ta yapılan dört büyük saldırıdan sonra Doğu Roma İmparatorluğu'nun 1125 yıllık başkenti olan İstanbul, 29 Mayıs 1453 salı günü fethedildi. Bizlere emanet olarak bıraktığını İstanbul'u ilelebet korumak bizlere Milli ve Manevi bir ödevdir.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 38 25 Mayıs 2002
KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

REKLAM

Bu REKLAM, İnternet'in değerini bilen, ticari çalışma ve tanıtımlarında İnternet'e önem veren, kitlelere iletilecek mesajı, tanıtımı, duyurusu, kampanyası, ilan ve reklamı olan kişiler ve kuruluşlar içindir.

Firmanızı ve Faaliyet Alanlarınızı, rnlerinizi, Duyuru ve Kampanyalarınızı, Kurumsal yada Kişisel Web Sitenizi, Reklamlarınızı, Yılbaşı ve Bayram Tebriklerinizi ok Etkili ve Hızlı Bir şekilde, btnenizi sarsmadan, ister yurtiçi isterseniz yurtdışında istediğiniz kadar firma ve kişiye ulaştırıyoruz.

*Reklam ve tanıtımlarınız için gerekli tasarımlar istediğiniz renkte (HTML formatında), resimli olarak firmamız tarafından hazırlanır.

*Reklam ve tanıtımlarınız için, sizin belirleyeceğiniz kriter ve talep edeceğiniz ülke, il, sektör eğilim ve hedef kitleye uygun, e-mail grupları hazırlanır ve bu adreslere gönderilir.

*Direkte-mail Sistemi ile yurtiçinde, dünyada bulunan İnternet kullanıcısına sizi ulaştırabiliyoruz. Elinizdeki e-mail adreslerine yada yayınevimizin arşivinde bulunan adreslere mesajınızı ulaştırıyoruz.

*Reklam ve tanıtımlarınız için web sitenizin olup olmaması gibi bir şart söz konusu değildir.

*Eğer Web Siteniz varsa, Reklam-Tanıtım broşrlarına Web sitenizin adresi yazılarak ziyaretçi sayısını arttırıp daha detaylı tanıtım yaptırmış olursunuz.

*Web siteniz yoksa, hiç sorun değil, isterseniz, siz belirleyin biz tasarlayalım ve internette yerinizi hazırlayalım.

*Ücretsiz sitelerde sizin için de web sayfası yapabilme imkanı.

*Dünyada ve günümüz Türkiye'sinde İnternet aracılığıyla reklam ve tanıtımlarını yapan firmaların sayısı hızla artmaktadır. Btnenizin çok küçük bir kısmını E- Reklama ayırarak sizlerin de bu firmalar arasında yer almanızı öneriyoruz.

[KİTAP BAşINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

*Çok düşük bir giderle,çok yerde tanınacağınıza emin olabilirsiniz.

*Dört Sayı dergimize reklam vererek bir yıllık reklamınızı <https://gurselyayin.com> adresimizde yayınlamayı taahhüt ediyoruz

GÜRSEL YAYINEVİ WEB İLETİŞİM SERVİSİ

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 38 25 Mayıs 2002

27 MAYIS 2002 ve BU GÜNLER

Bu tarih GÜRSEL YAYINEVİ'NİN kuruluş tarihi: Bu gün Çorum'a yeni bir meslek dalı olarak faaliyete geçmişti. Sene dediğin çabucak geçiyor,27 Mayıs günü yayınevim 5'inci yılına başlıyor. Bir şeyler yapma çabamız aynı hızla devam ediyor, ben sağ oldukça, sıhhatim el verdikçe de devam edecek.

Bu günler; dünyamızın çeşitli aşamalardan geçtiği, çeşitli küçük veya büyük problemlerin yaşandığı günler içinde devam ede gelmekte, bizde bu karmaşanın içinde olana bitene tepkili veya tepkisiz bakmaktayız.

Yeni bin yıl; dünyada pek çok yeniliklerle beraber, pek çok da değişimler meydana getirdi. Bunları kısaca sıralarsak; Bilgi işlem kullanımlarında 2000 korkusu, dünya ülkeleri arasında yakınlaşmalar, ülkeler arası sınır kalkmaları, fakir ülkelerin daha da fakirliğe itilmeleri, kalkınmaya çalışan ülkelere kalkınmış ülkelerce çelmeler takılarak yüz üstü düşürülmeleri, anarşi, Amerika'nın terörle tanışması, bazı ülkelerle savaşılması, açlık sınırı altında bulunan ülkelerin **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

insanlarını yağmalama hareketleri, bazı ülkelerin işgalleri altında bulunan topraklarda soy kırıma varan insan öldürmeleri gibi pek çok konuları sayabiliriz.

Bu saydıklarımız dünya üzerinde oluşan hareketler olara görmek daha doğru olur. Bu hareketler ile ülkemiz etkilenmiş ve bazı ülke gerçekleri toplumumuzun gözünden kaçırılmaya çalışılmaya uğraşılmıştır. Bunlar nelerdi? Bunlar ekonomik kriz altında ezilen esnaf, tüccar ve sanayici ile; emekli, dul, yetim, memur kesiminin feryatları ile, ülkemizi ilgilendiren Kıbrıs problemi, dış ilişkiler problemleri, kullanmak için alınması gazın pahalılık yüzünden istenilen ölçüde kullanılmamasından meydana gelen fazlalık için verilecek tazminat gibi pek çok hepimizi ilgilendiren olaylar dünyanın problemleri ile göz ardı edilmeye çalışıldı.

İlimizde ise bu kriz ile pek çok iş yeri kapandı. Ana caddede pek çok iş yeri kepenklerini indirdi. Pek çok kişi işinden oldu, birçok firma ayakta kalabilmek için işçi çıkarttı, iş yeri kirada ise daha ucuz arka sokaklara taşındı. Pek çok iş sahibi başka firmalarda çalışmak için iş aradılar. Bulabilenler, yiyecekleri

ekmeği bulmanın sevinci ile iş yerinin kapanmasındaki buruklukla yeni iş yerlerinde ücretle çalışmaya başladılar.

Şimdi ne olacak?

Bu sorunun cevabını vermek çok zor. Şimdi, piyasa aynı hamam, aynı tas olarak duruyor. Enflasyon düşüş trendinde diye beyanatlar veriliyor. Tabii ki enflasyon düşük olacak. Alış gücü olmayınca, mal satılmıyor. Mal satılmayınca, yeni mal üretimi olmuyor. Yeni mal üretimi olmayınca, hammadde üretilmiyor. Bunların hiç biri de olmayınca enflasyon düşüyor, ne alan var, ne satan. Ne mal talep eden var, ne isteyen. Ne ham madde isteyen var, ne de üreten. Gel keyfim gel. Enflasyon düştü. Bu ekonomik düzen karşısında, hepimiz bekliyoruz. Enflasyonu özlüyor değiliz fakat, piyasaların canlılığı, alış verişi yapan insanların dolaşmaları kayboldu. Çarşılar da gezinen insanlar dönüp vitrinlere bakmıyorlar. Bakamıyorlar. Bakmak da istemiyorlar.

Bir de piyasanın öbür yüzü var. Öbür yüzü; geçen yıl olan paramızın değer kaybına rağmen,

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

bütün mal hizmetlerinde yeni zam olmamasına karşı, taksitle satışlarda peşin fiyatına 18 aya varan Tl karşılığı satışlar tüketicinin aklını karıştırıyor. 100 % değer kaybına karşın eski fiyattan, on sekiz ay taksit. Bir de peşin alışlarda %20 – 25 e varan indirim ne demeli. Demek ki tüketici geçen yıllarda pek çok kazıklanmış. Fahiş fiyatla mal satın almış. Şimdi ihtiyacı da olsa bu kazıklanmanın acısını satıcılardan çıkartırcasına alış veriş yapmıyor.

Ancak zaruri ihtiyacı olan; yiyecek haricinde. Onu da ihtiyacı kadar alıyor. Bir yeni tüketim anlayışına alışmış gözüküyoruz.

İhtiyacın kadar al, paran elinin altında bulunsun. Lazım olunca yine alırsın zihniyeti başladı. Bundan önce; zaruri ihtiyacını al, evine koy bol bol harca, ikide bir alış veriş yapma görüşü kayboldu.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 40 25 Temmuz 2002

GELDİ ÇATTI FESTİVAL

Bu ayı inanın hiç sevmiyorum. Neden mi? Nedeni ilimize mahsus festivalin gününü hangi fikre göre bu aya alındığını anlamamdan geçmektedir. Neden bu ay? Neden bu ayı sevmiyorum? Bunların birincisini cevabını bilemiyorum ve anlayamıyorum. Neden festival bu ay içinde oluyor? Bir sebze, bir meyve mi yetiştiriyoruz da onu öne çıkartalım. Bizim baş aktörümüz Leblebi her mevsim yapılır ve satılır. Neden Mayıs Ayının 21 veya 26'tısı bunu havsalam almıyor. Fakat ikinci sorunun cevabı bence malum. Bu ay yani Haziran ayı “GÜN DÖNÜMÜ FIRTINALARI”NIN olduğu aldır ki, ne yazık ki bizim festivalimiz de bu ay ve tam da fırtınaların başlanıcı sayılan 21 hazirandan hemen

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

sonra olmakta. Her festivalde muhakkak bir fırtına, bir sağanak yağmurla festival alanı ve festivali gezmeye gelenlerin ıslandığı veya toza bulandığı günlerdir. Her halde bu kararı alanlar bu tabiat değişimini bilmiyorlardı (!)

Bence festivalimizi illede Mayıs ayında yapalım diyorsak bu ayın 22 veya 26'sında değil de 29 veya 30'unda yapalım. Fırtınaların bittiği, yaza merhaba demenin tam zamanında yapmamız uygun değil mi?

Geçen yıl yanı 21. Uluslararası Festivalimiz oldukça sönük geçmişti. Bu sene daha da sönük. Artık herkes usandı gibi. Sanki istenmeyen bir misafir oldu Çorum için festival. Her şey aynı monoton hayat akışının içinde devam ediyor ve edecek. Yine toz, toprak ve yağmurla gelen günler, bir su gibi akacak. Bazıları görecek, bazıları görmeyecek. Belki yine her taraf bayraklarla süslenecek, taklar kurulacak fakat, festival festival olacak mı? Göreceğiz ömrümüz yeter, gözümüz görür, kulağımız duyarsa.

Dergimiz her yıl olduğu gibi bu ay yine bu sayısını festivale ayırdı. Yazarlarımızdan festival hakkında görüşlerini istedik, onlarda yazdılar. Bizde yayınladık. Sizlere getirdik.

Bildiğiniz gibi bu sayımız 39. sayı. Nazar değmesin kendi dergi sayı rekorumuzu her ay sizlerin sayesinde yeniliyoruz. 36. sayı ile 3. cildi tamamladık. Geçen dört yıl zarfında 8 sayı eksikimiz oldu. Bu eksiklikler çeşitli aksamalar sebebi ile meydana geldi. Ya yazılar gecikti, ya matbaa dergimizi geç bastı vb. vb. bahanelerle dergimiz sayı atladı. Bu eksikliklere rağmen yılmadık, dergimi yürütmeye çalıştım ve çalışmaya devam ediyorum.

Mutluyuz. Bu dergiyi yaşattınız. Epey kişiler bize katkıda bulundular, epey arkadaşlar yazılar verdiler, epey arkadaşımız ve hemşehrilerimiz de her ne hikmetse bizden uzaklaştı. Sağlık olsun. Bu sayımızla bizlere 70'in üzerinde yazı veren hemşehrımız veya kendisini Çorumlu hisseden şahıslarla çalıştık. 70'inden de dert dinledik, 70'inden de fikir aldık. Bazılarını heybemizin

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

arkasına attık, bazısını da heybemizin önüne koyduk. Biz yine ayaktayız. Onlar fikirleri ile beraber kendileri de gittiler. Onların amaçlarını anlayamadık. Umduklarını da veremedik. Umduklarını söylemediler. İsteklerini açıkça belirtmediler.

Biz Çorumlu 2000 olarak buradayız. Ömrümüz ve sıhhatimiz el verdikçe de sizlerin desteği ile yine burada ve karşınızda olacağız.

Bizi kapanacak diye bekleyenlere karşın biz

ikinci dergimizi gün ışığına çıkardık. Bu ay onunda 4. sayısı sizlerle. Hiç ummadığım masalarda, hiç ummadığım sohbetlerde konuşulduğunu iletiyorlar.

Sarı çiğdem de Çorum'un ve Çorumluların dergisi olara yayımına devam edecek. Fiyat artırımını yapmayacağız. Şiirleri olanların elimizden geldiği kadar ve sırası ile şiirlerini yayımlayacağız. İlk 12 sayı sayfa artırımına gitmeyi düşünmüyorum.

O yüzden şiir veren arkadaşlarımız belki bir kaç ay bekleyecekler. Kendilerinden başkalarının da şiirleri böylece okuyacaklar.

Dergilerim karşınızda,yazarlarımızla sizlerin huzurunda.

39. sayımız ile gururla işte yine karşınızdayız.

Bizi destekleyenlere Çorum adına teşekkür ediyorum.

İlk on iki sayı gibi olmaya bizi yönlendirmek isteyenlere de buradan sormak istiyorum. Kaç sayı destek için de olsa reklam verdiniz? Reklam ücretlerini yaptırdınız da vermediniz, verdinizse de maliyetimizin yarısını verdiniz. Bu sayfalar bu sorunun muhataplarına her zaman açıktır. Cevaplarını yazılı bekliyorum.

Saygılarımla.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 39 25 Haziran 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÇORUM'DA FESTİVAL HAZIRLIKLARI

Bu yıl yapılacak festival için ön hazırlıkların sonucu belirlenemeyen Festival gününe karşın, bir de Belediyeler toplantısının telaşı vardı. Öncelikle bu görev yapılacaktı Belediyece.

Festival nasılsa sönük geçeceği için düşünmeye bile gerek yoktu. Acaba Belediyemiz festivalin gittikçe sönükleşmesini KASTİ olarak mı yapmakta sorusu aklıma geliyor? Bu düşüncem gerçek olabilir neden olmasın ki; bir sürü kişinin ağırlanması belediyeye külfet ve angaryadan başka bir şey değil mi? Kim soracak bu etkinlikler neden eksik diye? Hiç kimse. Sorsanız bile hani cevap verecek muhatap (!)

Nasıl olsa halkımız duyarsız, ağzı olup konuşmayan, itiraz etmesini bilmeyen bir topluluğuz. Kendi aramızda iki üç kişi toplanır konuşur da konuşur, o toplulukta o işi halleder; kendimizi o konuyu halletmiş olarak mutlu ve bahtiyar sayarız. Yetkili olmuş olmamış fark eder m ? Etmez. Çünkü biz söyleyeceğimizi arkadaşlarımıza anlatmış ve kendimizi görevini yapmış addederiz . Önemli olan yetkili kimselere demek değildir. Laf olsun kolay

gelsin diyerek konuşur da konuşuruz. Nasıl olursa olsun o eksik ve yapılmayan işlerin günleri de geçiştirilir. Yine kimseden ve yetkililerden ses seda çıkmaz. Birkaç kendini bilmez yazar konuyu yazar, çizer o kadar. O yazarların arasından hiç bir Çorumlu gitmez, desteklemez. Belediyenin dahil olduğu parti hoş görür, nasıl olsa bizim partimizin sempatzanı da bizi hoş görür, zihniyeti var mı acaba? Her halde acabası fazla oldu!

Dergimizin Mayıs sayısı (38. Sayı) çıkmadan Belediyeye ve Ticaret Odasına uğradım Belki Gürsel Yayınevinin de yapabileceği bir kaç girişim olabilir, çorbada bir Çorumlu olarak tuzumuz bulunur düşüncesi var gönlümde.

Halen çadır ve dış reyon (!) fiyatları belirlenmemiş. Neyin ne olacağı, neler yapılacağı düşünülmemiş. Bizden yer isteyen birkaç firmaya maalesef bilgi veremedik. Festi vale birkaç gün kala çadır ve reyon fiyatları belirlenecek. Zaten gönülsüz olan sanayici, ticaret erbabı, esnaf belki de bu yıl hiç çıkmayacak festival alanına.

Ne gam (!) İçeriden ve dışarıdan katılacak **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

firma, fiyatlandırmayı üç ay öncesinden bilmeli ki; yerini ayırtırsın, kendini ona göre hazırlasın ve katılımını yapsın. Olur mu canım. Boş ver gelmeyi versinler, birde onlarla mı uğraşacağız. Açılışa birkaç gün kala fiyat belirleriz, gelen gelmeyen belli olsun.

Evet: Ticaret ve Sanayii Odası, ÇOSİAD, MOSİAD, Esnaf ve Sanatkarlar Odası, Esnaf Oda Başkanları, TOPSAS, Şeker Fabrikası, Çimento Fabrikası, Çopikas, Hayat Şırına, Çorum İplik Fabrikası, Hakkı Bilal Müessesesi, Yetsan, Erk San, Alapala Makine, Arsan Makine, Çorum Yumurta, otomobil bayileri, otomobil galerileri, uncular, mermerciler ve daha niceleri ve nerede? Neredeler!? Hepsi oturmuş idare hanelerinde etrafı seyrediyorlar ve seyretmeye devam edecekler. Çorumlu 2000 Beşinci yaşına girmesine bir kaç ayı kaldı.

Kendi çabası ile birinci yılında Liseler arası kompozisyon yarışması yaptı. Yarışmada ödül vereceğini söyleyenler (birkaçı muaf) vaat edenler ortalıkta görülmediler. O tarihte bize para ödülünü vereceğim diyen firma hiç sesini çıkartmadı. Yazarımızın birisi de flaşların altında ödül olarak

verdiği kitaplarının parasını yayınevimizden tahsil etti.

Dergimize birkaç sanayiciden başka abonelikten başka katkıda bulunan olmadı. İlk yıllar Çorum'da tanındıklarını, bazıları da Çorum'la iş yapmadıklarını ve diğerleri de Çorum dışına reklam vermeyi düşündüklerini söylediler. İki yıl geçen zaman diliminde dergim mahalli olmaktan çıktı, ulusallık boyutunu bir çırpıda atlayarak “EVRENSEL BİR DERGİ” olmasına rağmen halen her ne hikmetse reklam vermediler. Abone listemde yukarıda ismi geçenlerin acaba kaç var? Merak eden dergimizin arkasında bulunan abone listesinden karşılaştırabilirler. Sayfalarımnda kendilerini savunabilirler.

Ben bu sıkıntıları ve eziyeti; Çorum için var olduğumuzu iddia ediyorum. Ya onlar?

Saygılarımla.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 39 25 Haziran 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

TRAFİK

İlimizde görev yapan Trafik Şube Müdürlüğü;elinden geldiği kadar bizler için çalışmaktadır. Bu çalışmalarını biz yayalar ve sürücüler yeterince yardımcı oluyor muyuz? Alınan önlemlere ve alındı sanılan pratik çözümleri doğru görüyor muyuz ? (Bakınız resim 1.) Bu resim yeni yapılmakta olan Çorum-Sungurlu yolunun Çorum Merkezinden Çevre yoluna çıkışta bulunan ÇOPİKAS tan önce bulunan bölümdür. Karayolları müteahhide adı geçen güzergahı vermiş. Görülen yola göstermelik naylon şerit ve bir sola mecburi işareti konulmuş.

Burada bulunan resimden gördüğünüzde ne anlıyorsunuz? Mecburi istikamet sol işareti olarak görülmekle beraber tali yoldan geçebilir, gidebilirsiniz demiyor mu? Bizce buradaki yanlışlık, levhada değil, tam bir bilgi vermeyen müteahhide değil mi? Sürücü bu yola girerde ileride yasağı çiğneyen memurları görürde itiraz edebilir mi? Edemez mi? Daha dikkatli bir kapatma yapıldığında ya da Trafik Memurları hemen o yolun altında durmaları ve girmek isteyenleri uyarmaları daha doğru olmaz mıydı? Bizim bildiğimiz Trafik Memurları bizim yani vatandaşın hatalarını önlemektir. Hata yaptıktan sonra hatalıya ceza yazmak değildir.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Gelelim Türkiye genelinde uygulanan çok güzel bir yarımlaşmaya. Bu yardımlaşmada bulunanlara “Trafik Müfettişi nasıl olunur? Aranılan şartlar nelerdir? DERSENİZ”

2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanununun 4199 Sayılı kanunla değişik Ek.6. maddesi hükümlerine göre yayımlanarak yürürlüğe giren “Fahri Trafik Müfettişliği Görev ve Çalışma Yönetmeliği ” nin 5 ve 6 ncı maddelerinde Fahri Trafik Müfettişi olacaklarda aranılacak şartlar ve müracaat şekli belirtilmektedir. Buna göre;

1. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmak,
2. En az 40 yaşında olmak,
3. Yüksek okul mezunu olmak,
4. En az 10 yıllık sürücü belgesi sahibi olmak,
5. Asli kusurlu trafik kazasına sebebiyet vermemiş olmak,
6. Müracaat tarihinden geriye doğru toplam 5 yıl içerisinde, hakkında 100 ceza puanı uygulaması sonucu sürücü belgesinin geri alınmamış olması,
7. Kamu hizmetlerinden yasaklı olmamak,
8. Taksirli suçlar ve aşağıda sayılı suçlar dışında tecil edilmiş hükümler hariç olmak üzere,

ağır hapis veya 6 aydan fazla hapis veyahut affa uğramış olsalar bile devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla, zimmet, ihtilas, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolaylı iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçtan veya istimal ve istihlak kaçakçılığı hariç, kaçakçılık, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırma, devlet sırlarını açığa vurma suçlarından dolayı hükümlü bulunmamak,

Şartlarına haiz bulunan kişilerden müfettişliğe istekli olanların 2 adet vesikalık fotoğraf, sürücü belgesi ile sabıka kaydını gösterir belgelerin birer suretini dilekçesine ekleyerek ikametgahının bulunduğu İl Valiliğine müracaat etmeleri gerekmektedir.

Denilmekti ve elimizde bulunan bir ödenmiş ceza makbuzunda ise uygulama hataları bulunmaktadır. Birincisi bizce gıyapta park cezası yazılmaz. O bölgede bulunan Memur o cezayı yazar ve Kanunun emrettiği 61. Madde de ise “TAŞIT YOLUNDA PARK ETMENİN YASAK OLDUĞU

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

YERLERDE,HALLERDE PARK ETMEK”

demektedir ki bu aracın hemen bulunduğu yerden kaldırılması demektir.

3 veya 2 ile başlayan 17774 sicilli ve DK adlı müfettiş arkadaş,ya bu maddeyi bilmiyor,ya da keyfi bir uygulama ile ceza yazıyor olsa gerek.

Bizce bu Trafik Ceza Tutanağını yazan yazmış ta; acaba uygulamaya koyan memur,bu cezanın uygun olmadığını bilmiyor mu?

Doğrudur. Dergimizin dağıtımında oldukça hatalı park yapmış olabiliriz. Fakat; tarafıma yazılan cezaları ise haksız olarak ta görmüyorum da; bu 61. Maddeye taktım. Görevimizi tam ve uygunluk içerisinde yapmamız lazım gelmez mi? Haksız mıyım?

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 40 25 Temmuz 2002

OLDU DA BİTTİ MAŞALLAH –BİR YAŞA DAHA GİRERKEN

Bu yıl da; onca sıkıntıdan ve takıntıdan sonra anlımızın akı ile festivali de bitirdik. Bize anlımızın akı; gönlümüzün zenginliği yetti de arttı bile. Her yıl yapılanlara göre birazcıkta sönük geçse festivalimiz oldukça güzeldi diye söyledik. ödeneklerin yeterli olmaması bahanesi de bir kozdu konuşmalarda.

Ne diyelim;"oldu da bitti Maşallah" demekten başka çaremiz de yok gözükmekte. yada öyle söylememiz gerekmekte. Öyle demezsek de elimizden gelen ne?

Sayın Başkanımızın kapanış konuşmasındaki "ödenek" kelimesi aklımı karıştırdı. Geçen sayımızda bahsi geçen "Mahalli İdareler" toplantısına giderken gidenlerin, yapılan gezi için ödenek bulundu da,

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

festival için ödenek neden bulunamadı? Tabi bunlar sudan bahaneler olarak görülmedi. Bir Çorumlu olarak ben üzüldüm.

Oldu da bitti Maşallah! Beni üzen toplumumuzun hiç bir tepkisinin olmaması, hiç bir kimsenin kendi aralarında konuşmalarından başka bu konuyu dile getirmemesi de ayrı bir düşünülecek olay.

Gelelim bizim dergimizin durumuna: Biz ağır dur batman gel Atasözünü uygulamaya devam etmekteyiz. Dergilerimi destekleyenlerin katkıları ile eşimin yardımları ile yavaş yavaş, karınca adımları ile de olsa bu işi yürütmekteyiz. Burada yapılanlardan çok yapmadıklarımıza üzülmemizin gerekliliğine inanmaktayım. Keşke diyorum; dergimiz daha kapsamlı olsaydı, daha detaylı yazılar olsaydı ve bizi tanıyanlara, daha faydalı olabilseydik diyorum. Diyorum da öyle kalıyorum . Yine de şükrediyorum bu günlere geldiğimiz için. Düşünebiliyor musunuz? Tam kırk sayı oldu bu dergi çıkalı. Nazar deymesin son on dört sayımız,günü gününe yayınlandı ve sizlere dağıtıldı. Ortalama 40 günde bir bu dergiyi yayımlayabildim.

Yazar arkadaşlarımızın yeni fikirlerini desteklemek bizim görevimiz. Yalnız bu önerilerin tutarlı ve yapılabilir olması gerekli. Mesela; geçenlerde bir üniversitemizden Internet'te sitemizin olması ve arama motorlarında bulunabilmemizden dolayı mıdır nedir "Almanya'nın hibe ettiği bir Güneş Teleskopunu Türkiye'ye getirme için yardım talebiydi" Bende cevap olarak sadece ne kadar para lazım diye sordum. Herhalde ya maddi imkan buldular, ya da benim kısa cevabımı kale almadılar. İstenecek para birkaç bin dolar ile sınırlı olsaydı siz okurlarımdan yardım isteyecektim. Yinede aklınızda bulunsun. Bilgi verirlerse sizlerin katılımını isteyeceğim.

Yazarlarımızdan ağabeyimiz İsmet Çenesiz'in bir projesini bildiren yazısı bu sayımızda yayınlandı. Anladığım kadar uzun bir yola daha adım atıyor. Elimizden gelen yardımı yaparsak bütün Çorum için hayırlı olur kanaatindeyim.

Bu sayımızla yeni bir yaşa giren dergimiz kırk sayı yayınlanmış olmaktadır. Sizlerin sabrı sayesinde

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

geçen dört senede sekiz eksik sayımızın olması ne gam. Bu eksiklikler başta ekonomik olmakla beraber, bazen ilk sayılarda yazarlarımızın yazılarını bilmeyerek geciktirmelerinin olması görülmekle beraber, Ankara’da dergimizin basıldığı yıllarda bazen sayımızın basımı 40 günü bulmaktaydı. Tabi bunlar tatlı bir mazeret olarak geçmişin karanlık sayfalarında kaldı. Şimdi biz geleceğe batmalıyız. Dergimizi sanal aleme çekme savaşı da iki yılı tamamlamış bulunmaktadır ki; bana göre dergimizin başka bir rekoru olarak söylenecektir yanlış olmaz.

Dergimiz dört yılı bitirip, beşinci yılına girmiş ve güzel bir mesafe almıştır. Dergimize Ankara,İstanbul gibi şehirlerden yazı gönderenleriniz olduğu gibi Fransa’dan da bizlere yazı gönderen arkadaşlarımız bulunmaktadır. Biz Çorum için varız ve Çorum için var olacağız.

Geleceğimizin ne olacağını bilen Rabb’ime şükrederken sizlere de teşekkür ediyorum. Dergimizi yaşatanlara ve yaşatmak için çabalayanlara Çorum adına minnettarlığımı bu satırlardan arz etmeyi bir borç bilirim.

Geçen yıl kaybettiğimiz İsmail PAMUK’u bu satırlarla anmak istiyorum. Kendisi dergimizin

ayakta durması için elinden geleni yapan bir kişiydi. Onu özlüyorum. Sizlerde özölüyorsunuzdur.

Bu satırlar onu anmamız için yetmez; onu anarken;onun yaşamında yaptığı işleri düşünmemiz lazım.

Onun yazıları yayınlandı. Bunların bir kitap halinde yayınlanması gerekli diye düşünürken; Allah C.C. O’na Rahmet dilerim.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 40 25 Temmuz 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

KIRK BİR KERE MAŞALLAH

Bu sayımızda çok şükür kırk bir sayı karşınıza gelmiş bulunmaktayız. Kırk bir kere maşallah dememi hoş görün. Bu derginin ilk sayısında sizlere: Şimdilik derginin kaynağı olarak, abone ağırlıklı çalışmalar yapmaktayım. İleride reklam gelirini çoğaltma imkanı bulursam,siyasi ağırlıklı ve güncel ikinci bir dergi de çıkartmayı düşünüyorum.

Diyerek sizlere yaptıklarımı,amacımı ve beklentilerimi sizlerle paylaşmıştım. Bu amacımın pek çoğunu gerçekleştirdim. Beklentilerimde bazıları gerçekleşti. Bazıları da umudumun üstünde katkılar ve ataklar yaptım. Dergimizi Internetten “DÜNYA ÇORUMLULARINA” açtım ve 1400’ü aşan okur kitlesine kavuşturdum da Çorum’da oturan ÇORUMLULARINA pek açamadım. Dergimizin ilk ismini taşıyan ÇORUMLU dergisinin sayıyı geçmesi için çalışmaya devam diyorum.

Bizi destekleyenler; sağ olun!

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 41 25 Ağustos 2002

YUSUF GÖK

Ankara’dan; Çorum’a geldiğimde çalıştığım yere gelen nadir kişilerden birisi olan Yusuf GÖK ile burada tanışmıştım. Kendisi Felsefe derslerine giren,meraklı,araştırmacı, kılı kırk yararak bilmeye çalışan bir kişiliği vardı.

Ben o sıralar “Salon Memurluğu” yapıyordum Kendi kendime Osmanlıca okumaya çalışıyor, ser levha yapımı ile de öğrencilerin olmadığı zamanlarda boş vaktimi değerlendiriyordum. Yusuf Hoca ansızın sessizce gelir, ensemde beni seyrederek, sonrada uygun görmediği harflerin durumunu bana göstermişti birkaç kere.

Onu; daha çok öğrencilerine verdiği ödevleri ile yad [KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

etmek isterim. Yusuf Hoca'nın okuma merakı kütüphanede çalışanlar tarafından gayet iyi bilindiği gibi; evi bir kütüphane kadar zengin kitap meraklısı birisi idi. Kendisinde bulunmayan kitapları İl Halk Kütüphanesinin; salon veya depodan vereceği dersiyile ilgili olan kitapları ister, ertesi sabahta muhakkak kütüphaneye aldığı kitapları bırakırdı. Onun çalışma sistemi her halde böyle olmalı ki; ilk öğle vakti öğrenciler kütüphaneye üşüşerek, Yusuf Hoca'nın akşamdan aldığı kitabı isterler, salonda ödevlerini yaparlardı.

Bir gün Çorum'u yasa boğan sel felaketinden sonra evinde özel kütüphanesinde bulunan kitapları selden olduğu gibi ıslanmış, hemen hemen hepsi harap vaziyete girdiği gibi selin getirdiği milli toprakla da iyice mahvolmuşlardı. Şu anda Konya'da ikamet eden o zamanki Kütüphane Müdürümüz onu teselli etse ve kitapları kurtarma ameliyeleri biraz netice verse de; Yusuf Hoca kaybettiği kitapları neticesinde dalgınlamıştı.

Evet kolay değil; kitaplarını kaybeden kişi olmadıysanız bu sıkıntıyı bilemezsiniz.

Selden sonra da yine normal okul için kitap olma işlemleri devam etti. Kütüphaneye ödev için gelen öğrencilerin aradığı kaynak bazen yerinde bulunamıyordu; biz bir anlam verememiştik. Kitaplar muhakkak yerinde olmalı idi. Fakat kitapları bulmak mümkün olmuyordu.

Sonradan; kayıt defterinden Yusuf Hoca'nın götürdüğü kitapların o sabah gelmediği anlaşıldı. Hocam'a takılarak akşam ödünç kitap alırken, ya o kitaplardan ödev vermemesini, yada yine sabahları kitapları bırakmasını istediğim zaman; o da bana kusura bakma biraz dalgın oldum demişti.

Bir zaman sonra Çorum'dan ayrıldılar. Bir daha görüşmek nasip olmadı. Bir gün Çorum'a gelmişler. Telefonla beni evden aramışlarsa da görüşemedik.

Geçen sayımızı dağıtırken; dergi bıraktığım bir arkadaşım acı haberi verdi.

Üzüldüm; Rabb'im yeni yerinde rahatlık versin!

Çorum'da oldukça fazla öğrencisi ve arkadaşı bulunmakta. Bunlardan İsmail ÖZKAHRAMAN, Halil KATIKÇI, Burhan İLHAN, Şeref HAYIR, [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

Selahattin ÇÖP, Oğuz LEBLEBİCİOĞLU, Osman ÜNSAL, Ahmet ERTEKİN Fazlı ÖZYALVAÇ, İrfan ÇAĞLAR ve diğer isimlerini hatırlayamadığım arkadaşlarımızın hepsine bu satırlarla baş sağlığı dilerim.

Halil KATIKÇI'DAN aldığım şiir'de Ona:
“O sınıfa girince belli olur,herkeste bir tatlı name,
Sıradan bir kişi değil o,adeta ayaklı kütüphane.
Onun sevgisi kalbimize yerleşmiş,sarsılmaz bir kök,
Bütün derslerin muallimi muhterem hocamız Yusuf GÖK”

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 41 25 Ağustos 2002

REKLAMLAR VE BİZLER

Bu günlerde ekonomik krizin etkileri ile TV reklamları iyice Milli duygu ve insanlık duygularını hiçe sayacak reklamları bizlere seyrettiriyorlar. Bunlardan bir tanesi şu anda bu satırları yazarken TV de oynuyor. Önce Milli duygularımızı bence rencide eden bir reklamdan bahsetmek istiyorum:

Bir hurda gemi doka (gemi havuzu) çekiliyor. Orası burası kaynakla onarılıyor, bolca boya ile boyanıyor ve o bankanın amblemi uskur (pervane) olarak takılarak denize indiriliyor.

Belki diyeceksiniz ki bunda ne var? Efendim bunda şu rencide edici temalar bulunmakta. Bu geminin ismi TÜRKİYE ekonomik krizin hüküm sürdüğü bu günlerde hem Milli değerimizin bir bankanın dingil suyuna girdiği imajı verildiği hem de TÜRKİYE'NİN eskimiş bir gemi adı ile bağdaştırıldığı benim zoruma gidiyor.

İkinci reklam ise yukarıda şimdi TV de gösteriliyor dediğim reklam. Bir meşrubat reklamı. Sinemada üç yeni yetişen genç meşrubat içiyor. Bir tanesi de mısır gevreği yiyor. Mısır gevreği yiyen **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

gencin boğazına mısır kaçıyor ve ölesiye öksürüyor. Arkadaşları rol icabı o kadar benciller ki bir yudum meşrubatı arkadaşlarından nasıl esirgediklerini, bir yudum meşrubatla arkadaşlarının boğulurcasına öksürükleri bile bencillikleri ile sergilemektedirler. Düşünebiliyor musunuz? O kişiler meşrubatlarını o kadar kıymetli gösteriyorlar ki; bir insanın ölüm haline gelmesi bile onlar için önemli gözüküyor. Bizlerde öküzün trene baktığı gibi bu reklamları izliyoruz ve gençlerimize, çocuklarımıza bu reklam ile eğitilmelerine, şartlanmalarına rıza gösteriyoruz.

Benim ülkem TÜRKİYE’M krize girebilir, işsizlikten kıvranabilir, aç ta kalabilir. Bir bankanın dümen suyu ile yön bulamaz. O bankaların batanlarını kaç kere kurtarmış ve onların zararlarını ödemiş olan Ülkem adına o reklamı ve o reklamı hazırlayanı ve o reklamı alacakları para karşılığında TV lerinde gösteren kanalları kınıyorum. Her şey para değildir. İnsanlık öldü mü baylar bayanlar size soruyorum?

Ülkemiz ve insanlarımız için daha dikkatli olarak reklam yapalım, daha dikkatle irdeleyelim. Reklamların şuuraltına yaptığı tesiri unutmayalım.

Bu gün bir yudum meşrubat, yarım bir şişe kan veya bir organ. Bizler şuur altımıza inilerek duyarsızlaştırılıyor.

Birde bizlere ürünlerini satabilmek için; aile değerlerimizi ayaklar altına alıyorlar. En değerli hayat arkadaşımızdan bile birkaç dilim yağlı ekmeği esirgemek için ona yatakta arkamızı dönüp, ondan bu dilimleri saklıyoruz. Ne demek bu?

Bizlere gerçek bilgileri vermelisiniz. Biz tüketiciler olarak bu tabii hakkımız. Bizi reklamlarla aldattığınız yettiği gibi artısı da ailevi değerlerimizi ayak altına alıyor, Milli duygularımızı ayaklar altına almaya çalışıyorsunuz.

Toplumun tek eğlence aracı olan televizyonların tanıtımlarında daha dikkatli olmaları gerekli değil mi? Bizce gerekli. Bu gereklilik için gerekirse sivil toplum kuruluşları karşı çıkarak bu olumsuz hareketleri önlemelidir. Bizse kendi çapımızda bu satırlardan sizlere bilgi vermeye çalışmaktayız.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Çorum'un yeni kampanyasının desteklenmesi gereklidir.

Çorumlu 2000 Dergisi Internet sayfasında açtığı kampanya bütün dünyadaki yaşayan Çorumlular için bilgilendirme formu yerine geçmekte diye düşünüyorum.

Çorum'umuz için yetiştirilecek bir milyon fidanla kalınmamalı, bu adet en azından on kat artırılarak, yetiştirilen bu fidanların dikiminden sonra da onların hayatta kalmalarını sağlayacak düzenlemeler yapılmalıdır. Ağaç yetiştirmek bizce sadece dikmek değildir. Onların bakımı aynen çocuk bakımı kadar nazik ve dikkat isteyen bir iştir. Bunlar dikkat edilecek hususlar olarak ağaç dikenlerin dikkatinde bulunması gerekli olan gerçek hatırlatmalardır.

Saygılarımla.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 41 25 Ağustos 2002

V. HİTİTOLOJİ KONGRESİ

Biz Çorumlu 2000 Dergisi olarak;kongrenin yapılacağı tarihi günü öğrendiğimiz gün;yazarlarımızla istişare yaparak bu sayımızı on gün öne aldık ve V. Hititoloji Kongresi” özel sayısı olarak sizlerin karşısına çıktık. Internet sitemizde de bu hafta için bir sayfa ayırdık, elimizden geldiği kadar, gücümüzün yettiği kadar da tabi ki bulundurulursak sadece Türkiye’ye değil Dünyaya duyurmaya çalışacağız. Merak edenler sitemiz <https://gurselyayin.com> dan yeni sayımızdan inceleyebilir.

Çorum’un altı yılda bir ev sahipliği yaptığı bu uluslar arası kongrenin gelecek dönemine pek çoğumuz maalesef bu dünyadan göçmüş olacağız. Bizler giderken atalarımızın yaptıkları gibi kendi bildiklerimizi de yanımızda yeni yaşamımızın olacağı ahrete kendimizle götüreceğiz.

Biz bu sayımız için; birkaç Prof hocamıza e-mail çekerek dergimizin bu sayısına katkıda bulunmalarını istedim. Zannederseniz bulundukları üniversiteden başka zaman e-maillerini kontrol etme **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

imkanları yok. Birkaç yazar arkadaşım da bu konu hakkında yukarıda dediğim gibi bildiklerimizi sizlerle paylaşmayı diledik.

Bizce bu bir tanıtımın en üst düzeyidir. Bu tanıtım birkaç ay içerisinde, birkaç demeç ve yazı ile değil ve bilhassa Çorum'un konaklama alt yapısının, yatak eksikliğinden yakınlıkla savsaklamakla olmamalı, bu tarihte boş olan otellerimiz, motellerimiz hatta yüksek okul yurtlarımız devreye sokulup, daha olmazsa sahra çadırlarında, Çorumlu gönüllülerin evlerinde de ağırlanan misafirleri görmemiz mümkün olmalıydı.

Bu tanıtım; sadece ilimizin değil, Ülkemizin de bir tanıtımı olarak düşünülmeli ona göre davranılmalıydı. Bizleri tanımaları için misafirlerimiz en az üç gün önceden buraya gelmeleri sağlanmalı, ören yerlerimizi rahatça inceleme, ilimizin kültürünü doyasıya tanımaları, bizleri iyice bilmeleri gerekli değil midir? Elbette böyle olmalı dediğinizi duyuyorum.

Ülke dışından bu konunun uzmanı olan ve Hititolog Kürsülerinin sahibi önemli birkaç Hititolog Ülkemizin misafiri olarak davet edilmeli, diğer

konukların o hocaların vereceği konferansları dinlemek, o havayı teneffüs etmek, o ilgi duydukları yerleri görmek istemelerine karşı bir miktar ülkemize döviz bırakmaları kötü mü olur?

Bizce Hititoloji için gerekli bütün yazılar, bütün dökümler, bütün resimler Türk ve Dünya kütüphanelerinden taranarak ilimizde açılacak bir kütüphanede toplanmalıdır. Bu dökümler bu teknoloji ile birkaç milyar ile hallolacak kolaylıkta olmakla beraber, böyle bir kütüphanenin açılacağına duyurulması ile, Hititlerle ilgili kitap, makale, araştırma, tebliğ ve diğer araştırmaların benimde çalışmalarım bilinsin diyerek araştırmacılar ve üniversiteler tarafından ücretsiz ve karşılıksız verileceğine inanıyorum. Böyle bir kütüphanenin varlığı yüzleri bulan Hititolog olmak için okuyan öğrencilerin en az ilimizde on-on beş gün kalmaları bile ekonomik olarak ilimize katkılarını düşünebiliyor muyuz? Ayrıca Ülkemiz dışından gelecek eğitim görevlilerinin, eğitim görenlerin de katkısını düşünebiliyor muyuz?

Biz bu toplantıların; üç yılda bir değil, yeni **KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

tebliğlerin, yeni düşüncelerin, yeni fikirlerin devamlı ilimizde her yıl yapılacak “Hititoloji Kongresi” olması ilimiz ve Ülkemiz için yararlı görmekteyim.

Bizce bu işlerin, böyle organizasyonların devlet eliyle değil, kurulacak bir gönüllüler topluluğu ile yapılması ve bu topluluğun çalışabilen, bu işlere gönül veren kişilerce ve bilhassa birkaç yabancı dil en azından ikinci bir dili anlayan kişilerin daha da verimli hale getireceğini umuyorum. Çorum Festivali sonucunda “Fuar Kapalı Alan” projesinin temeli atılacaktı ne oldu? Festivalin hemen bitiminde düşünülen bu olay unutuldu. Ne zamana kadar unutuldu? Gelecek festivale birkaç gün kalana kadar. İşte bizim yaptıklarımız, işte başka ülkelerin yaptıkları demeyelim. Basından duyduğumuz kadarı ile bu organizasyona Kültür Bakanlığı ve Çorum Valiliği dünyalar kadar ödenek ayırdılar. Bari o ödeneklerin doğru dürüst harcanmaları ilimize bir fayda getirsin.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 42 25 Eylül 2002

HİTİTLER; ULUSLARARASI HİTİTOLOJİ KONGRELERİ

MÖ:19. ve 18. yüzyıllarda Anadolu’da yaşayan kavimlerin bulunduğu görünmektedir. Asurlu tüccarlar, yerel Anadolulu beylerin de izinleri ile Anadolu’da yaygın bir ticaret ağı kurdukları bilinmektedir. Ticareti yoğun olan büyük yerleşmelere Karum, küçük birimlere ise Vabartum adı verilmektedir. Burada yapılan ticaret genellikle Asurlu tüccarlar tarafından yapıldığı için, bu dönem “Asur Koloni Çağı” olarak adlandırılmaktadır. Ancak bu koloniler, birer sömürge olarak algılanmamalıdır. Asur ile Orta Anadolu arasında oldukça geniş bir yol ağı yer almaktaydı ve ticari mallar bu yollar üzerinden kervanlar ile götürülmekteydi.

Anadolu ile yapılan ticaretin önemini anlamak için; o devrin en önemli metali olan Bakır, Mezopotamya’dan Anadolu’ya getirilen kalay ile Anadolu’dan Mezopotamya’ya götürülen bakır, kalay karışımından elde edilen bronz, değiş tokuş [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

edilen malların sadece en önemlileridir. Ayrıca Çorum çevresinde yetişen ve boya sanayisinin en önemli bitkisi olan “Cehri” de Asur kökenli olan bu tüccarların ticari emtiası arasında görülmesi gerekmektedir. Bizce bu ticaret sadece Mezopotamya ile ilgili olmadığı, Arabistan Yarımadasına kadar uzandığı ve iki ülke arasında bir savaşın bile olduğu bilinen Mısır’ı bile ticaret ağının içine aldığı düşünülmelidir. Tüccarların güvenli bir ticaretin sağlanması için de Anadolu beylerine belli ölçüde bir vergi ödemeleri de tabidir.

Bizim esas konumuz tarih yazmak olmamakla beraber siz okuyucularımıza kısa bilgiler vermektir. Biz yazımızla asırları atlayarak; Çorum’u ilgilendiren bölüm olar ve Cumhuriyet Döneminden öncelerine, Osmanlı döneminin son dönemine gelelim.

Hititlere ait olduğu düşünülen ören yeri ilk kez 1834 yılında Charles TEXIER tarafından gezilerek, dünyaya tanıtıldı.

1887 yılında Mısır’ın başkenti Kahire’nin yaklaşık 300 km güneyinde bulunan Telle

Amarna’da Firavun IV. Amenophis’e ait bir tablet arşivi bulundu. Bu buluntu önceleri halk tarafından koleksiyonculara tek tek el altından satılmaya başlandı; daha sonra sistematik bir kazı ile bu arşiv tüm olarak ortaya çıkarılır. Bu arşiv Amarna Mektupları olarak literatüre geçti. Belgelerin çoğu o yıllarda bilim adamları tarafından okunabilen Babilce olarak yazılmıştı. Bu arşivde ele geçen iki tablet o [**KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

zaman için bilinmeyen bir dil ile yazılmıştı. Aynı dil ile yazılmış belgeler, 1907 yılında Alman Hugo Winckler tarafından kazılmaya başlanan Boğazköy'de bulunan Tablet arşivi içinde de bulunmuştur. Bu dil nihayetinde 1917 yılında Macar asıllı alman bir dilbilimcisi olan Bedrich Hrozny tarafından çözüldü.

Boğazkale bölgesinde 1882'de başlatılan çalışmalar, 2. Dünya Savaşı sırasında verilen kısa ara dışında bugüne kadar kesintisiz olarak sürdürüldü. Cumhuriyet Döneminde bizzat Mustafa Kemal Atatürk'ün verdiği direktifle ören yerinde kazılara devam edildi. 1994 yılından bu yana Alman Dr. Jurgen SEEHER başkanlığında yürütülüyor.

Bizce on binleri bulan Hitit arşivleri ne yazık ki Osmanlı döneminde kazı yapan ekipler tarafından ülkelerine incelenmek için götürüldü. Bizlere geri getirildiği söylense de tamamının getirildiğine inanmıyorum. Hititlerin başkenti olduğu belgelenen; lanetlenmiş şehir olarak bilinen Boğazköy ören yeri Hitit Devleti'nin eski çekirdek bölgesinin merkezinde yer alıyor. Ovadan 300 metre yükseklikte kurulmuş olması etrafının kayalar ve dağ yamaçlarının

bölünmesiyle de dikkati çeken ören yeri kuzey ve batıda bulunan derin uçurumlarla sınırlanmasına karşın kentin kuzey kısmı dışındaki bölümleri surların alt kısımları bir nevi piramidi andıran duvarları çevrili.

Tarihe yeni bilgi ve belgeleriyle damgasını vuran Hitit uygarlığının Başkenti Boğazköy'de (Hattuşaş), arkeoloji dünyasına ışık tutacak yeni yeni bulgulara ulaşıyor. Boğazköy'ün yanı sıra Ortaköy'de ve yeni buluntular ortaya çıkarılmaktadır.

Boğazköy'de bulunan tahıl depolarından, dünyada bugüne kadar çok miktarda yangından arata kalmış arpa ve buğday çıkarıldı ve yeni bulgular araştırılmaya devam edilmektedir.

Bizim bu gün gündeme aldığımız “Uluslararası Hititoloji Kongresi ”nin kısa tarihçesini de inceleyelim.

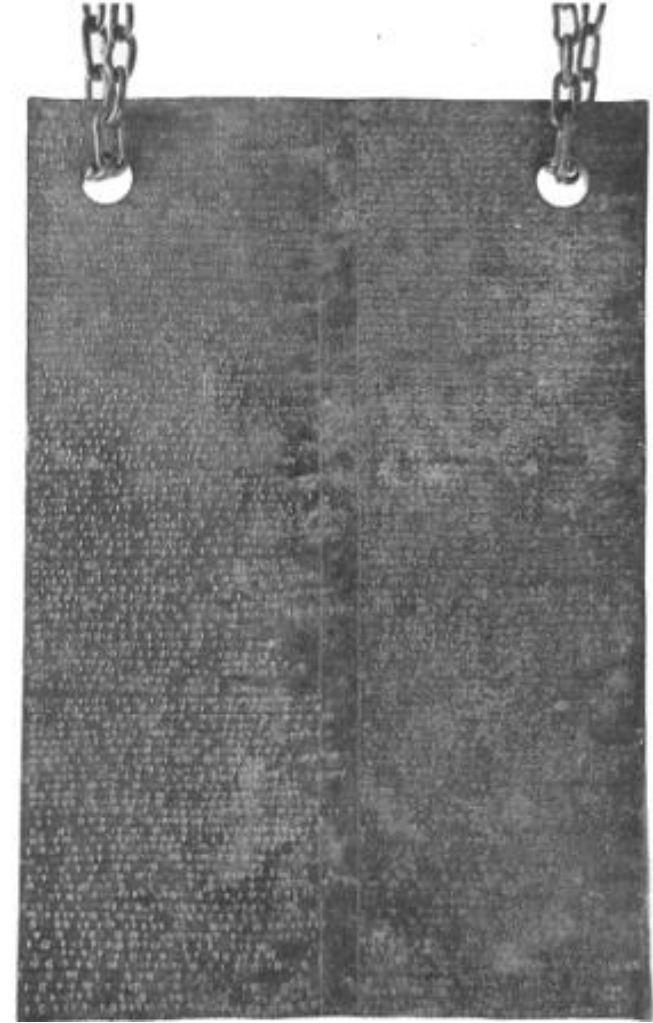
Benim emekli olmadığım yıllar içinde;o zamanın Çorum Başkanı olan Rahmetli Dr. Turan KILIÇÇIOĞLU'nun temelini attığıdır. İlki 15-16 Ekim 1981 tarihinde düzenlenen “Uluslar Arası

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Çorum Festivali” ile çekirdeği atılmış oldu. Turan Beyin en büyük emellerinden bir tanesi de Çorum’da bir HİTİT KÜTÜPHANESİ meydana getirebilme çalışmaları olmuş, imkansızlıklar ve ilgisizlikler sonucu bu emeli maalesef uygulama alanı bulamadı. Bizce halihazırda bulunan Hasan Paşa Kütüphanesi ihtisas kütüphanesi olması için hiçbir sakıncası olmayan,el Yazma Kitapları, Arap Harfli Matbu Kitapları ve Latin Harflere geçilmesinden bu güne kadar bulunan muazzam bir kitap arşivi önerimizi haklı çıkartabilir. Bu bir hayal olarak görülmemelidir. Kütüphaneler arası yardımlaşma ile bibliyografyalar ve kataloglar taranarak ne kadar Hititler ile ilgili kitap varsa buraya toplanarak okuyuculara sunulur. Bu günkü teknoloji ile CD veya fotokopi ile kitapların tek olanları kopyalanır.

Alınan karar gereği: Hititoloji Kongresi üç yılda bir düzenlenmekte olup,bir yıl yurt içinde,bir yıl yurt dışında yapılmaktadır.

I. Uluslararası Hititoloji Kongresi Uluslararası 1. Hititoloji Kongresi bildirileri (19-21 temmuz 1990).

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

II.Uluslararası Hititoloji Kongresi İtalya’da Pavia şehrinde yapılmıştır.
III. Uluslararası Hititoloji Kongresi Bildirileri Çorum, 16-22 Eylül 1996, 1996 yılında üçüncüsü gerçekleştirilen Kongre, Türkiye-Çorum’da yapılmıştır. Yurt içi ve yurt dışında pek çok bilim

adamının Türkçe, İngilizce, Almanca ve Fransızca olarak sundukları bildiriler, Ord. Prof. Dr. Sedat Alp ve Prof. Dr. Aygöl Süel tarafından yayına hazırlanmış ve toplam 57 bildiriden ve 614 sayfadan oluşan bu kitap bilim camiasına sunulmuştur. Kitabı: İçindekiler, Çorum Valisi’nin konuşması, Çorum Belediye Başkanı’nın konuşması, Kongre Başkanı’nın konuşması ve Bildiriler bölümlerinden oluşmaktadır.

IV.Uluslararası Hititoloji Kongresi:

4-8 Ekim 1999 tarihlerinde Almanya’nın Würzburg’da dördüncüsü düzenlenen Hititoloji Kongresinde bildiri sunanlar :Prof. Dr. Yaşar Coşkun, Prof. Dr. Ali Dinçol, Doç. Dr. Belkıs Dinçol, Doç. Dr. Cem Karasu, Prof. Dr. Mehmet Özsait,kazı ekibinden Arkeolog Nesrin Özsait ile beraber, Prof. Dr. Aygöl Süel, Prof. Dr. Jak Yakar ayrıca Prof. Dr. Ali Dinçol, Doç. Dr. Belkıs Dinçol ve Tel Aviv Üniversitesi’nden Dr. Aviya Taffet ile beraber hazırladıkları, “The Likely Borders of the Appanage Kingdom of Tarhuntašša” başlıklı

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

bildirilerini sunmuşlardır.

V. Uluslararası Hititoloji Kongresi:02-08 Eylül
2002 Çorum

GÜNDÜZ PROGRAMLARI:

Açılış Töreni: Saat 11,00 Devlet Tiyatro Salonu.
Kongre Başkanı Ord. Prof. Dr. Sedat ALP'ın
Konuşması Ankara Üniversitesi Rektörü Prof. Dr.
Nusret ARAS'ın Konuşması Çorum Belediye
Başkanı'nın konuşması Çorum Valisi Atıl
ÜZELGÜN'ün Konuşması Kültür Bakanı Prof. Dr.
Suat ÇAĞLAYAN'ın Konuşması

Bu sayımızın dizgisi yapıldığı 28 Ağustos 2002
tarihi saat 17,30'a kadar diğer günlerin nerede, nasıl
yapılacağı hakkında ne İl Basın Bürosundan, ne de
Belediye Kültür Müdürlüğünden bilgi alınamamıştır.
Ayrıca yukarıdaki açılış programı da bir davetiyeden
alınmıştır. Aşağıdaki program ise İl Basın
Bürosundan alınmıştır.

Gelecek sayımızda ise bize göre eksiklikleri ve
yapılan etkinlikleri davet edildiğimiz ölçüde sizlere
anlatmaya çalışarak gelecek altı yıl içinde neler
yapılacağını irdeleriz.

AKŞAM PROGRAMLARI:

02 Eylül 2002 Pazartesi saat 21,00 Atatürk Kapalı
Spor Salonu Ankara Devlet Klasik Türk Müziği
Korusu Müzik Konseri.Solistler Zekai TUNCA ve
Zerrin NAYCI

03 Eylül 2002 Salı saat 21,00 Atatürk Kapalı Spor
Salonu Kültür Bakanlığı Konya Türk Tasavvuf
Müziği ve Sema Gösterisi

04 Eylül 2002 Çarşamba saat 21,00Devlet Tiyatro
Salonu Ankara Devlet Opera Balesi Genel
Müdürlüğü Sanatçılar konseri

05 Eylül 2002 Perşembe saat 21,00 Devlet Tiyatro
Salonu İstanbul Modern Folk Müzik Topluluğu
Genel Yönetmen Ferhat LİVANELİOĞLU;Solistler
Sevingül GÜLER,Julide KARAN,Cihat OKAN

06 Eylül 2002 Cuma saat 21,00 Devlet Tiyatro
Salonu Ankara Devlet Opera Balesi Genel
Müdürlüğü Sanatçılar Konseri

07 Eylül 2002 Cumartesi Devlet Tiyatro Salonu
Mersin Opera Balesi Müdürlüğü Sanatçılar Konseri

**Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve
Edebiyat Dergisi Sayı: 42 25 Eylül 2002**

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ATATÜRK VE İLK HİTİTOLOGLARI

Türkiye'de Hitit dilinin ve sanatının incelenmesinde bilim adamları kadar Modern Türkiye'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün de büyük katkıları vardır. Atatürk, 1930'ların başında

Türk Tarih Kurumu'nu kurarak Türkiye'de Hititlerin ve Anadolu'da yaşamış eski uygarlıkların araştırılmasının önünü açtı. Kendi tezi olan Hititlerin Türk olduğunu beyan etti.

Bizde Atatürk'ün bu tezini savunanlardanız. Bazen kendi kendimize acaba bu tabletlerin ilk

okuyanı bir Türk olsaydı acaba ne kadar Türkçe kelime, terim bulacaktı diye çok uykularımız kaçtı.

Atatürk 1930 – 1933'lerde Anadolu'nun eski tarihi ve arkeolojisi konularında yetişmeleri için Avrupa ve Amerika'ya öğrenci gönderilmesini sağladı. Bizim tespit ettiğimiz ünlü Hititolog Sedat Alp (*) ve ünlü arkeolog Ekrem Akurgal (**) bu dönemde yurtdışına gönderilen öğrencilerden ikisidir.

Atatürk 1935 yılında Alacahöyük kazılarının başlamasına da ön ayak oldu. Nazi rejimi altındaki Almanya'dan Sümer, Asur ve Hitit dili uzmanlarının Türkiye'ye davet edilmeleri Atatürk zamanında oldu. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih – Coğrafya Fakültesi 1936 yılında Atatürk tarafından açıldı.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

(*)Ord. Prof. Dr. Sedat Alp, 1913 yılında Selanik'te doğdu. 1932 yılında devlet sınavını kazanarak Almanya'da Eskiçağ tarihi, Hititoloji ve Sümeroloji öğrenimi gördü. 1949 yılında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih – Coğrafya Fakültesinde ordinaryüs profesör oldu.

Sedat Alp'in Hititolojinin çeşitli dallarında pek çok keşif ve buluşları bulunmaktadır. Hititoloji üzerine çeşitli dillerde sayısız eseri yayınlanmıştır. Dünyanın çeşitli üniversitelerinde konuk profesör olarak çalışmış ve konferanslar vermiştir. Alp, 1953 yılından bu yana Konya – Karahöyük kazılarının başkanlığını yapmaktadır.

Alp, 1946 yılında Türk Tarih Kurumu üyesi olmuş, 1983 yılına dek kurumda çeşitli görevlerde bulunmuş ve kapatılmadan önce kurumun son başkanlığını yapmıştır.

Alp, İtalyan Cumhurbaşkanı'nın Commendatore nişanı (1957), Federal Almanya Cumhurbaşkanı'nın liyakat nişanı (1972), Paris College de France madalyası (1980), Federal Almanya Cumhurbaşkanı'nın yıldızlı liyakat nişanı (1991), İtalyan Cumhurbaşkanı'nın Grande Ufficiale

nişanı (1991) sahibidir.

(**)Ord. Prof. Dr. Ekrem Akurgal, 1911 yılında İstanbul'da doğdu. 1931 yılında devlet sınavını kazanarak Almanya'da arkeoloji öğrenimi gördü. 1957 yılında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih – Coğrafya Fakültesinde ordinaryüs profesör oldu.

Ege'de Foça, Çandarlı, Erytrai ve İzmir antik kentlerini ortaya çıkarmıştır. Eski Yunan, Hitit –Hatti ve eski Anadolu uygarlıkları üzerine çeşitli dillerde sayısız eseri yayınlanmıştır. Akurgal, Avrupa'da yedi akademiye üyedir ve dünyadaki pek çok bilim kuruluşunun şeref üyesidir. Bordeaux Üniversitesi (1961), Atina Üniversitesi (1988), Lecce Üniversitesi (1990), Anadolu Üniversitesi (1990) kendisine şeref Doktoru sanını vermişlerdir.

Akurgal, Federal Almanya Büyük Liyakat Nişanı Yıldızlı Rütbesi (1979), Goethe Madalyası (1979), Türkiye Cumhuriyeti Kültür Bakanlığı Büyük Ödülü (1981), İtalyan Commandatore Nişanı (1987) ve Fransız Légion d'Honneur Officier rütbesi (1990) sahibidir.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 42 25 Eylül 2002
KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

ESKİ ESER KAÇAKÇILIĞI

Eski eser kaçakçılığı; günümüzün değil eserin yapıldığı anda başlayan bir kaçakçılık olarak görmemiz sakıncalı görülemez. Tarihi bir eser; o zamanın kaçakçıları tarafından bu esere kıymet veren kişilere belli bir ücret veyahut bir taviz karşılığında verilmesi, önerilmesi diye görebiliriz. Açıkça söylemek gerekirse bu işleme “hırsızlık” dememiz daha doğru olur.

Bizlerin zaman içinde okuyup araştırdığımız eserlerin içinde tarihi hazinelerimizin yabancılar tarafından ülkelere öyle veya böyle götürüldükleri bir gerçektir. Bu gerçeğin bir boyutu da geçenlerde Internette sörf yaparken rastladığım bir siteden okuduğum bilgi ile hem sevindim, hem de üzüldüm

Benim bildiğim bu götürülme işleminin zaman içerisinde geri gönderilmeye dönmesi beni oldukça sevindirdi. Fakat Internet adresinde yazılı olan bilgide en son 1984 yılından sonraki gelişmeler ya güncellenmemiş, ya da olduğu gibi bırakılmıştır.

Aşağıda bulunan yazıdan; Boğazköy Sfenksi (leri)nin geldiği belirtilmiştir. Bir Çorumlu olarak bu Boğazköy Sfenksinin gerçek yerine iadesi daha gerçek değil midir?

Ayrıca aşağıda geçen yazıda bildirilen kil tabletlerin adetleri tam mıdır? Yoksa gerçek dışı bir fazlalığı mı iade etmişlerdir. Bu da meçhuldür.

Saygılarımla.

“Tarihi eser ve arkeolojik kalıntı açısından dünyada en önemli bölgeler arasında sayılan Orta Doğu ve Ön Asya alanında en zengin tarihi eser, harabe ve gömülerin bulunduğu Anadolu toprakları, Arkeoloji dalının önem kazanmaya başladığı 1800 yıllarından itibaren özellikle Avrupalı ve Amerikalı arkeolog gruplarının çalışmalar yaptığı bir bölge olarak ortaya çıkmıştır. Truva, Bergama, Efes gibi

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

kazılar daha Osmanlı İmparatorluğu döneminde gerçekleştirilmiştir. Gerek bu kazı çalışmalarını yürüten gruplar ve sayıları giderek artan ülkemizi ziyaret eden turistler, gerek bu tarihi zenginliklerin çokluğu ve kontrolsüz el değiştirmesinden yararlanmaya çalışan uluslararası tarihi eser kaçakçıları ülkemizden önemli sayıda tarihi eseri yasadışı yollardan yurtdışına çıkarmışlardır. Bu eserler ziynet eşyası, sikkeler, heykelcikler, mezar taşları, lahitler, seramik ve çiniler, çanak çömlek gibi küçük eserlerin yanında, arkeolojik kazılarda çıkarılan, sfenks ve Bergama örneğindeki gibi parçalar halinde götürülen tapınaklar da olmuştur.

Almanya Boğazköy Sfenksi Eski Hitit Başkenti olan Bogazköy'de 1906-1912 yılları arasında Alman Arkeoloji Enstitüsü adına Berlin Üniversitesinden Prof. Winkler'in ve Müze-i Humayun adına uzman Makribi Bey'in katıldıkları arkeolojik kazılarda ortaya çıkartılan iki adet sfenks ve 10.400 adet kil tablet, sonraki yıllarda Müze-i Humayun ve Berlin Arkeoloji Müzesi arasında varılan mutabakat sonucunda gerekli temizleme, restorasyon,

kodifikasyon ve yayın işleri gerçekleştirilmek üzere, ilgili Türk makamlarının izni ile ve söz konusu çalışmaların bitiminde Türkiye'ye iade edilmek koşulu ile çeşitli tarihlerde Berlin Müzesine gönderilmişti.

Söz konusu eserlerin ülkemize iadesi için ikili temaların yanında, UNESCO Sözleşmeleri ve diğer uluslararası sözleşmelerin ilgili hükümlerinden istifadeyle iadesi sağlanmaya çalışılmakta ancak bunlardan sonuç alınamaması durumunda dava yoluna gidilmektedir. Tarafımızdan iadesi talep edilen yurtdışındaki eserler şunlardır: Söz konusu eserlerden bir adet sfenks, diğer sfenksin bir kanadı ve 3000 adet kil tablet 1924-1943 yılları arasında işlemleri tamamlanarak Türkiye'ye iade edilmişti.

İkinci Dünya Savaşı'nın elverişsiz koşulları nedeniyle geri kalan bir adet sfenks ve 7.400 adet kil tabletin Türkiye'ye iadesi mümkün olamamış, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nin kurulması ile söz konusu eserler DAC topraklarında kalan Berlin Ön Asya Müzesi'nde

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

tutulmuş ve sergilenmeye başlanmıştır.

1986-87 yıllarında DAC nezdinde yapılan girişimler ve bir şikayet dosyası hazırlanarak UNESCO'ya başvurulması üzerine DAC yetkilileri 7.400 adet tabletin Türkiye'ye iadesini kabul etmişler ve tabletler 1987 yılı Ekim ve Kasım aylarında Türkiye'ye gönderilmiştir. İkinci sfenksin de Ülkemize iadesi hususunda Almanya ile yapılan ve 1994 yılında kesilmiş bulunan ikili görüşmelerin yeniden başlatılmasına çalışılmaktadır.

<http://www.mfa.gov.tr/Turkce/grup/default.htm>

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 42 25 Eylül 2002

KENDİM ÇALDIM KENDİM OYNADIM VE SEÇİM

Geçen sayımız; Hititoloji Kongresi” ile ilgili olmuştu. Kongre her zaman olduğu gibi halka ve meraklılarına zamanında bilgi ve haber verilmediği için; sadece katılanların kendi aralarında ve halktan ayrı olarak toplandılar. Bildirilerini sundular, bulduklarını meslektaşları ile paylaştılar, bilgi alış verişinde bulundular.

Gerçekten bu gibi toplantılar yapılırken halkın katılımını istemezler, bu konuyu ben merak eder dururum. Zannedersen bu kendilerini o konunun okuyanı, yazanı olduğunu zan ettiklerinden olsa gerektir. Kendi yorumlarının ve bilgilerinin bazı meraklılar tarafından karşı tezlerle boşa çıkartılma korkusu mu acaba bu gibi toplantıları halkın

KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!

gözünden uzak tutulmaktadır? Tabi böyle olabilir. Çorum'da yapılan "Hititoloji Kongresi" böyle düşünülmemiş havası verilmekle birlikte; bu konunun Çorum temsilcileri sayılan ve öz be öz Çorumlu olan bir iki eski Çorum kültür Müdürlüğü yapmış emekli arkeolog davet edildi mi? Birkaç kütüphane çalışanı çağırıldı mı? Hayır! Çünkü onlar bu gibi toplantılara gelemeyecek kadar meşgullerdir ve yine emekli oldukları için bu camiadan kopmuşlardır düşüncesi mi hakimdir yoksa, adam sende onlar sıralarını doldurdular ne işleri var burada düşüncesi mi hakimdir.

Toplantının yapılması yukarıda dediğim gibi herkese serbest pozisyonda olduğu gibi, yukarıda bahsettiğim serzenişi boşa çıkartır gibi görülmesine rağmen; O kişilerin "Davetsiz gelen mindersiz kalır" atasözünü düşünebileceklerini, bu düşünce ile de mindersiz kalırız umuduyla da toplantılara gelediklerini ben açıkça bu satırlarda savunabilirim.

Bu toplantıların; sıkı sık yapılması ve meraklısının bulunmasına, ilgilenenlerin bilgilendirilmesi ve onların davet edilmesi pek zor bir şey olmasa gerektir. Burası Çorum. Hepimiz birbirimizi tanıyoruz. Kimin neye, kimin hangi konuya ilgi duyduğunu hepimiz az çok biliriz. Hani ne derler "Biz birbirimizi tanırız" denir ya. İşte bu meraklıları ve ilgilenenleri bilmenize rağmen, bir kağıt parçası ile onları çağırılmamak ne gibi sonuçlar verdiğini toplantı boyunca iki salonda yapıldığını basından öğrendiğimiz ve katılımın çok az olduğu serzenişlerini geçmiş günlerde öğrendik. Bu dediklerimiz yazılı olduğundan arşivi yapılan gazetelerden bilgilerimizi tazeleme imkanımız vardır. Biz Türklerin en kötü özelliklerinde birisi de çabuk unutmamız olduğu hepinizce malumdur. Bir söz söyleriz onu yazılı olarak bulamazsa çabucak unuturuz, gerçi bu yazılı da olsa, belgeli de olsa hem söyleyenimiz, hem de dinleyenimizin unutmaması her neyse de yazarlarımızın da unutmaması oldukça ilginçtir.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Şu anda Türkiye'miz seçim çabası içinde ve telaşında. Seçim için bizlerin bir oydan başka bir alternatifimiz yok. Bizler “Millet Vekillerimizi” kendimiz seçmiyoruz. Ön seçim yapan partiler bile kendi seçtiği ve sıraya koyduğu vekillerini bile bile genel merkezlerinin kurbanı edebiliyorlar.

Ben ilimin seçeceği beş vekilim tamamını kendim seçmedikçe “Demokrasiden” bahsedenlere gülüyorum. Eskiden bir padişahımız vardı, onun varisleri bizi idare ederlerdi. Şimdi ise 5-30 padişahımız var. Sağ olsunlar onlarda bu koltukta ne hikmet varsa gitmek söyle dursun, evlatlarını şehzade olarak yetiştiriyorlar. Zamanı gelince onları ortaya sürmekten çekiniyorlar. Bu günleri istemeyenler gelecek günlerin umudu ile boşa avunuyorlar. O günler bu günleri de aratacak. Dış borçlar ile iç borçlar diz boyunu değil gırtlak boyunu geçti.

1960'lı yıllarda borç bini geçti boş ver derlerdi, bugün ise borç bir trilyonu geçti boş ver diyoruz. Gelecek hükümet ancak iç borçları erteleyebilecek bir hükümet olabilirse ülkemiz refaha erer. O borçları kimler yaptı ise onların ödemesi gerekir. Babasının parasını değil devletimizin verdiği

kredileri batıranların ve en uzak akrabalarına kadar 1960'a kadar inilerek mal varlıklarının incelenmesi, gerçek mal varlıklarının gerçek paraları ile bırakılarak ellerinde bulunan gerçek dışı mal ve paraların devletimizin maliyesine ödemesi için gerekenin yapılması gerekir ki bunu da yapabilecek bir hükümet maalesef iktidara gelmesini beklemek hoş bir hayal olarak kalır.

Ne hak ettiyse onu gördüğümüzü hepimiz görüyoruz.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 43 25 Ekim 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BAHÇELER VE BİZLER

Nereden çıktı şimdi bu bahçeler diyeceksiniz?

Evet. Belli bir yaştan sonra erkek olsun, kadın olsun bir özlemini, fitrattaki (yaratılışında) bir özlemini gerçekleştirmek için ufak bir bahçesinin olması ister . Bu bahçesinde her türlü çiçek ve sebzeyi yetiştirmek, toprakla haşır neşir olmak için çabalar.

Her halde bu insanın özüne dönüşünün bir göstergesi bir özlemidir. Belirli bir yaştan sonra özüne döneceği toprağa dokunmak, onunla yaşama, onu tanımak için onun kokusunu duymak için bu özlemini gayri tabi olarak şuur altının bir dürtüsüdür.

Bu fikrime belki sizler katılmayabilirsiniz.

Yinede ben kendi özlemim olarak toprak ve bahçe işlerine pek ilgi duymadım herhalde benim fıtratımda da bu var gibi gözükmede, benim kendi analizime göre 1960 lı yıllarda oldukça bağ ve bahçe ile ilgilenmem, rahmetli babamı kıramamamın verdiği bir bikkınlıkla uyuşuyor diye tahlil ederim. Benim bu tahlilim tabi ki yeni yetişme çağının psikolojik etkisi

olduğunu benden başka bilen yoktur demem her halde yanlış olmaz.

Bu konu içinde benim bağ ve bahçeden uzak durduğum anlaşılmış olmasına karşın acaba bu konuyu niçin işlediğim sorulabilir.

Bu konuyu işlenmesinde benim yaşamımın bir yanlışlık olgusu ile bilerek veya bilmeyerek insanın tabii bir özleminin ileriki yaşlarda nefretle beraber çekemeyeceği bir sıkıntı haline gelmesi olarak yorumlayabilirim.

Sizlere bu ufak hayat kesitimde; yetiştirdiğiniz genç yavrularınızı, genç talebelerinizi fazla baskılarla bazı olumlu işlerden onları soğutmamız gerektiğini söylemek istemekteyim. Gençlerin istemediği işleri ve fiilleri onlara sizin hatırlarınız için yaptıklarını yada yapma gereği duyduğunu anlamaya çalışmalısınız. Aynı sistem ve düşüncem ile diyebilirim ki; onlara fazla baskılarla bazı kötü alışkanlıkların ve takıntıların sahibi olmalarını bilmeden sahiplendirmemeliyiz. Onlara bu işlemleri aşılammalıyız.

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Genç dimağların gezmek, arkadaşları ile beraber olmalarını daha çok sağlamamız, onların gelecek günlerinde bazı işlemlerden, bağbahçe, okuma-yazma, sevme-sevilme, ağlama-gülme gibi insanlık gereği yaşamında yaptıklarını zora ve nefrete dönüştürmemeye dikkat etmeliyiz.

Gençlerimiz bizlerin umududur. Bilinen bir sözü burada tekrar etmeden yazıma devam etmek istiyorum “Bu günler bize gençlerin emanetidir” sözünü tekrar etmekten kendimi alamıyorum.

Biz yetişkinler olarak gençlerimizin rahat ve huzurlu olarak bizim yaşlarımıza geldiklerinde, bizlerin zorluk ve bıtkınlıkları yaşamamaları için onları sıkboğaz etmeyelim. Sıkboğaz etmeyelim derken de bazı velilerin yaptıkları gibi de sorumsuz,her yaptığına ilgisiz, onları başı boş ta bırakalım demiyorum. Gençler hissedilmeden göz hapsinde bulundurulmalı, ayrıca onların da bir birey olduklarını düşünmeli,onları bir evlat gibi görmeyip,bir arkadaş gibi onları takip edip, onların problemleri ile ilgilenmeliyiz. Onları kötü arkadaşlardan, kötü alışkanlıklardan uzak tutmak için çabalamalı, sonradan pişman olacağımız,

evlatlarımızı bataklıklardan nasıl çıkartacağız diye çırpınanlardan olmamalıyız.

Bin nasihatten bir musibet iyidir, atasözünün oluşumunu beklemeden; gençlerimizi koruyalım ve kendimizi de böylece koruyalım. Vatanımıza ve Milletimize yaraşan bir kuşak yetiştirelim. Bu günlerde böyle gençlere ihtiyacımız oldukça fazla. Bahçelerimiz daime meyveli ve çiçekli olsun..

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 43 25 Ekim 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

HEY GİDİ GÜNLER HEY!

Bir ideal mıydı acaba diye düşünmekten kendimi alamıyorum. Emekli olmuş, bir şeyler yapmak,birikimleri hazırlamak ve sunmak istiyordum. İçim içime sığmıyordu. Sevinç ve güven duygusu ile işe başlamalıydım öyle de yaptım. Önce düşündüm. Ne yapabilirim? İş yeri açmalı mıyım? O tarihlerde kazandığın kadar vergi vereceksin deniyordu. Öyle ise kazanamazsan vergi vermeyecektin. Karar verdim ve işyerini açtım.

27 Mayıs 1998 tarihinde açtığımız İş yerini bu Ekim ayı içinde kapatmak zorunda kaldım. Benim umduğum olmadı. Çorumlunun dediği oldu. Ben kendi çabalarım ile bunca sıkıntıya katlandım,iş yerini açık tutmaya çalıştımsa da ancak bu aya kadar yani 10 Ekim 2002 tarihine kadar getirebildim. Durum iyileşirse;belki tekrar büromuzu açarız.

Çorum için neler ummuştum. Neler?!

Bunların sadece bir tanesi yürüdü. Çorumlu 2000 Dergisi.

Diğer düşüncelerimi maalesef yerine getiremedim. Bundan bir üzüntü duymuyorum. Nedeni ise kendi çabam kendimle sınırlı kaldı.

Benim bunda bir kabahatim ve ihmalim yok. Elimden geldiği, aklımın yettiği kadar çabaladım. Çalıştım. Ben yayınevini Çorum'da yok diye kurmuştum, yürümedi. İş yeri olarak devam ettiremedim, fakat evde devam ettirmeye çalışacağım. “Bakalım Mevla'm neyler,neylerse güzel eyler” diyorum.

Bu günden sonra büyük bir kısmını evimde yapmaya alıştığım dergimizin devamını yine evimde eşimle beraber yürüteceğim. Zaten Internet yayınımızı da evden kontrol ve devam ettiriyordum. Bu sistemimizde bir değişiklik olmayacak.

Bazı yazar arkadaşlarımızın yazılarını beraberce iş yerinde yazdığımız ve kontrol ettiğimiz yazılarını da artık kendileri bir bilgisayarda yazdırırlar veya yazarlar. Onlar da diğer yazar arkadaşlarımız gibi e-mail olarak dergimize gönderirler. Bizde yayınlarız. Yada yazılarını elde yazarlar,bize ulaştırırlar bizde yazar ve yayınlarız.

Bakarsınız birkaç on sayı sonra ömrümüz olursa; sanal olarak devam eder ve okurlarına ulaşır. Sanal olarak yayınımıza devam edelim mi diye

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

sorduğum okuyucularımızın pek çoğu klasik olarak dergiyi elimize alıp, o mürekkep kokusunu koklamak ve elimizde tutmak, ona dokunarak onun varlığını hissetmek istiyoruz demektedirler. Belki de haklıdırlar. İki yıl önce dergimizi CD de verelim diye bir araştırma yapmıştım,o araştırmada da olabilir diyenlerin sayısı oldukça az çıktı.

İnternet'e giren okurlarımız için de bir duyurumuz bulunmakta:

Şiirle ilgileniyorsanız:

GÜRSEL YAYINEVİ DÜNYA ÇAPINDA
TÜRKÇE SANAL ŞİİR YARIŞMASI ANKETİ
İÇİN

<http://www.kaliteofisi.com/anketler.asp>

YUKARIDAKİ ADRESTE BULUNAN 36
NUMARAYI YAYINEVİMİZİN ANKETİNE
KATILIR MISINIZ ?

Bilgi almak ve yarışma şartnamesi için
corumlu2000@kolaymail.com adresine yazınız.
YADA AŞAĞIDA BULUNAN AYNI SORULARI
CEVAPLAYIP GÖNDEREBİLİR MİSİNİZ ?

1- Şiir Yarışmasına katılmak ister misini
? Evet Hayır

2- Şiir Yarışma katılımı ne kadar olsun

?..... Şiir Başına 1\$ Şiir Başına 5\$

3- Şiir yarışması katılan şiirlerin değerlendirme
oylarını kim versin ? Yayınevi Site Şiir Okurları
Not. bu soruların makul olanlarını bırakın diğerini
silin. e-maili görüşlerinizle gönderiniz.

Teşekkürler!

NOT: Ne yazıkki hiçbir katılım ve öneri
gelmedi.

**Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve
Edebiyat Dergisi Sayı: 44 25 Kasım 2002**

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BİR AYIN ARDINDAN

Bizlerin kutsal olarak bildiğimiz ve değer verdiğimiz mübarek aylardan saydığımız Ramazan ayını da arkada bıraktık. Bizlere ne dayanır ki. Acısıyla tatlısıyla neleri arkamızda bırakmadık, kimleri unutmadık bir an düşünsenize:

Annemizi, babamızı, dedemizi, ebemizi, hatta büyük büyük annemizi de tanıdıksa onları da arkamızda bıraktık. Sevdiğimiz kedimizi, çocukken beslediğimiz köpeğimizi, köyümüzde bulunan eşeğimizi, atımızı, kazımızı, tavuğumuzu hep geride bıraktık.

Bazılarımız evlatlarını, bazılarımız kardeşlerini de geride bıraktı. Sadece canlılarımı arkada bıraktık? Derseniz hayır deriz.

Hayallerimizi, umutlarımızı, dostluklarımızı, arkadaşlıklarımızı, işimizi, gücümüzü, mesaimizi, emeğimizi de arkada bıraktık ve bırakmaya devam etmekteyiz.

Bizi yaratan, bizlere öyle bir unutmama gücü vermiş bulunmaktadır ki,yukarda saymadığımız pek çok şeyleri de arkamızda bıraktık bunları unutmuşsun dediğinizi duyar gibi oluyorum.

Mübarek günler geldi bir rüya gibi geçti. Belki bir daha ki yıla o mübarek günlere pek çoğumuz erişemeyeceğiz, bu dünyada belki bulunamayacağız. Göçeceğiz yeni mekanımıza, yeni yaşamımıza. Ne gam; dünya yine bildiği gibi dönecek, yine unutilan pek çok şey gibi bizlerde göçersek yeni yuvamıza elbette unutulacağız. Unutulmayacak olan, yaptıklarımız ve işlediklerimiz olacak. Yapılanlar belleklerde kalacak,bu kalan anılar yaşayacak,belki bazılarına bir umut, bazılarına ise bir fikir verecek. Asıl unutilmayan ise amel defterine yazılanlar olacak. Mahşer ve ertesinde elimize verilecek olan defterimizi hayattayken iyi ve güzellerle doldurmaya bakmalıyız. Bu bizim esas unutmamamız gereken sermayemiz olduğunu bilmemiz gereklidir.

Önümüzde kutsal günlerimizin semeresini göreceğimiz Bayram var. Bayram etmemiz için bizlerin bayramı hak etmemiz gerekli. Bu gerekliliğin yine arkamızda bıraktığımız günlerin kazancının verimli olması ile ilgili olması gerekir. Her günümüz aynı olursa zararda olduğumuzu söyleyen müthiş deyimi irdelersek, bu hikmetli deyim ne kadar ulu bir anlatımda olduğunu görebiliriz.

Bizleri yaratan bizleri fani; yani ölümlü yaratmış. Her canlı ölümü tadacak ve görecektir diye de emretmiş. Bu emir gereği “Gelin girmeyen ev olurda; ölüm girmeyen ev olmaz” diyen atalarımız bizleri fani olduğumuzu hatırlamamız için uyarmış. Uyarmışta ne olmuş? Hiçbir şey . Biz yine bildiğimizi okuyoruz. Dünya denen güzelin peşinde koşarken, asıl güzelliği unutuyoruz.

Bu dünyada bulunduğun süre içinde iyi şeylerin peşinde koşmamız, iyi şeyleri algılamamız, iyi şeyleri yapmamız bizler için iyi olduğu kadar beşeriyet için de iyi olur. Kötü olanların peşinden koşulurken de aynı zıtlıkla yapılan kötü fiillerin sonucu beşeriyette kötü etkilenir. Bu küçük ayrıntıyı

Algılayabilirsek ne mutlu. İyilikler ve güzellikler içinde bir yaşamın ardından, göçtüğün yerde sana verilecek amel defterinin doluluğu ana sermaye olarak sana gelecek. sen bu sermayeye göre yeni mekanında bulunacaksın.

Bu satırların bitiminde sizlerin Mübarek Ramazan Bayramını canı gönülden kutlarken nicelerine de ermenizi niyaz ederim.

Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih Ve Edebiyat Dergisi Sayı: 45 25 Aralık 2002

[KİTAP BAŞINA GİTMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

